

Lecții Biblice pentru Sabat

Secțiunea Adulți

Lecții din Filipeni, Coloseni și Tesaloniceni

Încercările suferinței care clădesc
răbdare, bucurie și speranță
pentru credincioși astăzi

OCTOMBRIE - DECEMBRIE, 2026

1. Dincolo de imposibil 5
2. Asemenea lui Hristos în toate circumstanțele 13
3. Tânjind să-L cunoaștem mai bine pe Isus 21
4. Întărit de Cer 29
5. Umblând cu vrednicie 36
6. Întărit de Salvator 45
7. Reflectând veșnicia 53
8. Familia și dincolo de ea..... 61
9. Lucrând pentru cei pierduți 69
10. Pregătindu-ne să-L întâlnim pe Isus 79
11. Trăind în lumină 88
12. Un popor cu adevărat distinct 95
13. Încingându-ne pentru luptă 103

Lecțiile Biblice pentru Sabat sunt un program de studiu zilnic, bazat strict pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Paragrafele citate sunt cât mai scurte posibil pentru a stârni gânduri concise și directe. Parantezele [] sunt folosite în anumite cazuri pentru a asigura claritate, un context exact și lizibilitate. Este recomandat în mod călduros studiul suplimentar al materialelor sursă.

Ilustrații și copertă: iStockphoto, Misiunea din Tanzania, Departamentul de Publicații, Biserica Brazzaville.

Copyright © 2026 by the Seventh Day Adventist Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019, USA. Telefon: 1-540-362-1800 Web: www.sdarm.org • E-mail: info@sdarm.org

În România tipărite de: **Editura Păzitorul Adevărului**

strada Morii, nr. 27
505200, Făgăraș, județul Brașov
Tel. 0268 213 714
e-mail: info@farulsperantei.ro
www.farulsperantei.ro

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTB (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

Prefață

În timp ce studiem epistolele lui Pavel — în mod special cărțile Filipeni, Coloseni și Tesaloniceni — din ele răsună un mesaj vital, cuprinzător. Aici recunoaștem atât nevoia noastră de a ajunge la un nivel înalt în ce privește caracterul creștin, cât și nevoia de înțelegere a adevărilor doctrinare cheie în pregătirea noastră pentru revenirea Domnului.

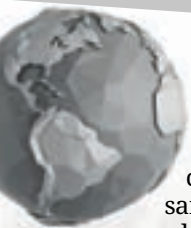
Aceste scrisori au fost scrise acum aproape 2000 de ani, totuși ele încă sunt foarte relevante pentru noi, astăzi. Toate au fost scrise în decursul a 10 ani, și fiecare are un mesaj puternic pentru timpurile noastre. Epistola către Filipeni împărtășește bucuria apostolului chiar și când este întemnițat pentru credință; epistola către Coloseni — de asemenea scrisă din temniță — dezvăluie o imagine doctrinară nefalsificată a creștinismului, iar cele două epistole către Tesaloniceni explică evenimentele ultimelor zile cu o claritate unică, adresându-se sufletelor care se confruntă ele însele cu persecuția.

„Sunt mulți în lumea de azi care își închid ochii față de dovezile pe care Hristos le-a dat spre a-i avertiza pe oameni cu privire la venirea Sa. Ei caută să liniștească orice simțământ de teamă, pe când chiar în același timp, semnele sfârșitului se împlinesc cu repeziciune și lumea se grăbește spre timpul când Fiul omului Se va arăta pe norii cerului. Pavel învață că este păcat a fi nepăsător față de semnele care au să preceadă a doua venire a lui Hristos. Pe cei vinovați de această neglijență, el îi numește fii ai nopții și ai întunericului. El îndeamnă la vigilență și la veghere prin aceste cuvinte: ‘Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji’.” — *Faptele Apostolilor*, p. 260 (cap. 25, *Scrisorile către tesaloniceni*).

„Chiar înaintea noastră stă bătălia finală a marii lupte, când, cu ‘tot felul de minciuni, de semne și puteri mincinoase și cu toate amăgirile nelegiurii’, Satan va lucra pentru a prezenta în mod greșit caracterul lui Dumnezeu, pentru ca, dacă va fi posibil, ‘să înșele ... și pe cei aleși’. Dacă a fost vreodată un popor care să aibă nevoie de o lumină din cer mereu crescândă, atunci acesta este poporul pe care, în acest timp de primejdie, Dumnezeu l-a chemat să fie depozitarul Legii Sale sfinte și să apere caracterul Său înaintea lumii. Acei cărora le-a fost încredințată o sarcină așa de sfântă trebuie să fie făcuți spirituali, elevați și plini de vitalitate de adevărurile pe care mărturisesc că le cred. Niciodată n-a avut biserica nevoie mai stringentă și niciodată n-a fost Dumnezeu mai doritor ca biserica să se bucure de experiența descrisă în Epistola apostolului Pavel către Coloseni, când scria: ‘Nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească, pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru; aducând roade în tot felul de fapte bune, și crescând în cunoștința lui Dumnezeu.’” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 5, p. 746 (*Caracterul lui Dumnezeu descoperit în Hristos*). [Sublinieri adăugate de autor]

Fie ca aceasta să fie experiența noastră!

Departamentul pentru Lecțiile Școlii de Sabat a Conferinței Generale

... pentru Misiunea din Tanzania

Republica Unită a Tanzaniei este o țară din estul Africii, cunoscută pentru zonele sale vaste de sălbăticie. Aici pot fi găsite câmpiile Parcului Național Serengeti, un centru de atracție pentru cei pasionați de safari (fiind populate de elefanți, lei, leoparzi, bivoli și rinoceri) și ale Parcului Național Kilimanjaro — căminul celui mai înalt munte din Africa. Departe de țărm se află insulele tropicale ale Zanzibarului și ale Mafiei, cu un parc marin care găzduiește balene, rechini și recife de corali. În 2024, aceste atracții pitorești au atras 1,8 milioane de turiști.

În 2025, populația din Tanzania depășea 71 de milioane. Chiar dacă există 126 de limbi locale, limbile oficiale sunt swahili și engleză. Națiunea este împărțită în peste 30 de regiuni, dintre care 25 sunt pe continentul african și 5 în Zanzibar. Factorii economici principali includ dezvoltarea infrastructurii, mineritul, petrolul și gazele naturale. Peste 60% din populație este implicată în agricultură, ale cărei practici sunt în prezent în proces de modernizare.

Potrivit worldatlas.com, între grupurile religioase reprezentate în Tanzania, 35% se declară adepți ai diverselor forme ale Islamului, 31% se declară Romano-Catolici, 27% protestanți, 3,1% alte forme de creștinism, 1,8% religii indigene, iar restul nu se declară adepți ai absolut niciunei religii specifice.

Mesajul Reformei a ajuns în Tanzania prin frații noștri din Kenya. Am fost, de asemenea, ajutați de frații din Germania. Conferința Generală tipărește lecțiile Școlii de Sabat în limba Swahili prin Uniunea Rwandeză, care este aproape de Tanzania. Swahili este o limbă vorbită în toate țările Africii de Est.

Lucrarea a progresat acum atât de mult încât suntem nevoiți să dezvoltăm sediul și să întemeiem o școală. Credem că Dodoma va fi cel mai potrivit loc pentru acest proiect. Dodoma este orașul care crește cel mai rapid din întreaga țară și este acum noua capitală a națiunii. Am cumpărat 12,4 acri și am întemeiat o biserică locală aici. Propunerea pentru proiectul nostru are potențial de a promova lucrarea aici și în mod special de a-i ajuta pe tinerii noștri să studieze în pace, evitând dificultățile cu care se confruntă în mod curent școlile publice în ce privește Sabatul.

Facem un apel la membrii Școlii noastre de Sabat din întreaga lume să dăruiască generos pentru acest proiect. Mulțumim anticipat pentru ajutorul vostru. Fie ca Dumnezeu să răsplătească îmbelșugat bunătatea voastră față de lucrarea Sa din Tanzania!

Frații și surorile voastre din Misiunea Tanzania

Dincolo de imposibil

Verset de memorat: „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.” (Filipeni 1:6)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 5, p. 263-267 (*Mărturia 32, Dezvoltarea creștină*).

„Sufletului obosit de o viață de păcat, dar care nu știe unde poate afla ușurare, prezentați-i-L pe Mântuitorul cel plin de compasiune. Luați-l de mână, ridicați-l, spuneți-i cuvinte de încurajare și de speranță. Ajutați-l să prindă mâna Mântuitorului.” — *Divina Vindecare*, p. 168 (*Mântuiți prin speranță*).

1. SPERANȚĂ TANDRĂ

Duminică, 27 septembrie

a. Cum putem fi inspirați de salutul lui Pavel dintr-o temniță romană? Filipeni 1:1-5

Filipeni 1:1-5: „Pavel și Timotei, robi ai lui Isus Hristos, către toți sfinții în Hristos Isus care sunt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii: Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos! Mulțumesc Dumnezeului meu pentru toată aducerea aminte pe care o păstrez despre voi. În toate rugăciunile mele mă rog pentru voi toți, cu bucurie, pentru partea pe care o luați la Evanghelie din cea dintâi zi până acum.”

„Epistola lui Pavel către Filipeni, la fel ca și aceea către Coloseni, a fost scrisă pe când el era în temnițat la Roma.” — *Faptele Apostolilor*, p. 479 (cap. 45: *Scrisori din Roma*).

„Pavel le-a scris acestor frați, ca unor ‘sfinți în Hristos Isus’; dar el nu le scria celor care aveau un caracter desăvârșit. El le-a scris ca unor bărbați și femei care luptau împotriva ispitei și care se aflau în primejdia de a cădea. El le-a îndreptat atenția către Dumnezeul păcii, care a adus înapoi dintre cei morți pe Domnul nostru Isus, Marele Păstor al oilor. El i-a asigurat că, ‘prin sângele legământului veșnic’, El vă va face ‘desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-I este plăcut, prin Isus Hristos.’

Când cineva care este vinovat își dă seama de greșeala sa, fiți atenți să nu-i distrugeți respectul față de sine însuși. Nu-l descurajați prin indiferență sau neîncredere. Nu spuneți: 'Înainte să-i acord încrederea mea, am să aștept să văd dacă o să reziste.' Adesea, tocmai această neîncredere îl face pe cel ispitit să se poticnească...

Ne descurajăm prea repede cu privire la sufletele care nu răspund de îndată la eforturile noastre. N-ar trebui să încetăm niciodată să lucrăm pentru un suflet câtă vreme există o licărire de nădejde." — *Divina Vindecare*, p. 168 (subcap. *Mântuiți prin speranță*).

2. ÎNCREZÂNDU-NE ÎN PUTEREA LUI DUMNEZEU

LUNI, 28 SEPTEMBRIE

a. Cum poate atitudinea noastră față de tovarășii noștri greșiți și păcătoși să dezvăluie profunzimea credinței noastre în puterea lui Dumnezeu? Filipeni 1:6-8

Filipeni 1:6-8: „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Este drept să gândesc astfel despre voi toți, fiindcă vă port în inima mea, întrucât, atât în lanțurile mele, cât și în apărarea și întărirea Evangheliei, voi sunteți toți părtași aceluiasi har. Căci martor îmi este Dumnezeu că vă iubesc pe toți cu o dragoste nespusă în Isus Hristos.”

„Ar trebui să ne străduim să înțelegem slăbiciunea altora.

Știm prea puțin despre încercările inimii celor care au fost legați în lanțurile întinericului și cărora le lipsește hotărârea și puterea morală. Cea mai vrednică de milă este starea în care se află cel care suferă sub povara remușcărilor; acesta este ca unul paralizat, care se clatină și cade în țărână. El nu poate vedea nimic clar. Mintea îi este înnorată, nu știe ce pași să facă. Multe suflete nefericite sunt rău înțelese, disprețuite, pline de nenorocire și agonie — oi pierdute, rătăcitoare. Ele nu-L pot găsi pe Dumnezeu, și cu toate acestea au o mare dorință de a avea pace și iertare. O, să nu spuneți niciun cuvânt care să provoace o durere mai adâncă! ...

Pentru Răscumpărătorul nostru, care S-a jertfit pe Sine, aceste suflete sunt prea prețioase ca să fie lăsate în mod ușuratic în puterea ispititorului...

Trebuie să ne punem în locul celor ispitiți. Luați în calcul puterea eredității, influența prietenilor și mediului rău în care au trăit, puterea obiceiurilor greșite. Să ne mai minunăm că, sub imperiul

acestor influențe, mulți se degradează? Să ne mai întrebăm de ce răspund atât de încet la eforturile depuse pentru ridicarea lor?

Adesea, când sunt câștigați pentru Evanghelie, aceia care păreau neciopliți și nepromițători se vor afla printre cei mai loiali susținători și apărători ai săi. Ei nu sunt corupți cu totul. Dincolo de aparențele exterioare nepromițătoare, există porniri bune la care s-ar putea ajunge. Fără o mână de ajutor, mulți nu s-ar redresa niciodată, însă ei pot fi ridicați printr-un efort răbdător, stăruitor. Asemenea persoane au nevoie de cuvinte pline de blândețe, de atenție acordată cu bunătate și de un ajutor real. Ei au nevoie de acel sfat care nu va stinge slaba licărire de curaj în suflet.” — *Divina Vindecare*, p. 168 (*Mântuiți prin speranță*).

b. Cu ce scop ar trebui să studiem Cuvântul lui Dumnezeu? Filipeni 1:9-11

Filipeni 1:9-11: „Și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos, plini de roada neprihănirii, prin Isus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.”

„Fiecare mijloc al harului trebuie să fie folosit în mod sânguinos, pentru ca iubirea lui Dumnezeu să poată fi din abundență, mai mult și tot mai mult în suflet, așa încât „să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos, plini de roada neprihănirii.” Viața voastră creștină trebuie să ia forme viguroase și puternice. Voi puteți atinge înaltul standard pus înaintea voastră în Scriptură și trebuie să faceți lucrul acesta dacă vreți să fiți copii ai lui Dumnezeu. Voi nu puteți sta pe loc; trebuie ori să înaintați, ori să dați înapoi!” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 264 (*Mărturia 32, Dezvoltarea creștină*).

3. VĂZÂND IMAGINEA DE ANSAMBLU

MARȚI, 29 SEPT.

a. Descrieți modul în care Dumnezeu folosește adesea persecuții și dificultăți pentru a răspândi mesajul Său minunat de iubire și har. Filipeni 1:12-14

Filipeni 1:12-14: „Vreau să știți, fraților, că împrejurările în care mă găsesc mai degrabă au lucrat la înaintarea Evangheliei. În adevăr, în toată curtea împărătească și pretutindeni aiurea, toți știu că sunt

pus în lanțuri din pricina lui Isus Hristos. Și cei mai mulți din frați, îmbărbătați de lanțurile mele, au și mai multă îndrăzneală să vestească fără teamă Cuvântul lui Dumnezeu.”

„Nu ar fi fost de așteptat ca Pavel, un întemnițat sărman și lipsit de prieteni, să fie în stare a câștiga atenția claselor bogate și de rang mare dintre cetățenii romani. Pentru aceștia, viciul prezenta toate momelile strălucitoare și le robea voința. Însă dintre truditele și lipsitele victime ale împilării lor, chiar dintre sărmanii sclavi, mulți au ascultat cu bucurie cuvintele lui Pavel, și, în credința lui Hristos, au găsit o nădejde și o pace care i-a înviorat sub povara sorții lor.

Însă în timp ce lucrarea apostolului a început cu cei umili și de jos, influența sa s-a extins până când a ajuns chiar și la palatul împăratului.” — *Faptele Apostolilor*, p. 461 (cap. 44: *Casa Cezarului*).

„Harul lui Dumnezeu l-a susținut pe Pavel în timpul întemnițării sale, făcându-l în stare să se bucure în necaz. Cu credință și siguranță, el a scris fraților săi din Filipi că întemnițarea sa avusese ca rezultat răspândirea evangheliei...” Această experiență a lui Pavel este o lecție pentru noi, căci ea descoperă calea lui Dumnezeu de a lucra. Domnul poate scoate o biruință din ceea ce nouă ni s-ar părea că este un obstacol și o înfrângere. Noi suntem în primejdie de a-L uita pe Dumnezeu, de a privi la lucrurile care se văd în loc să ne ațintim ochiul credinței la lucrurile care nu se văd. Când vine nenorocirea sau restriștea, suntem gata să-L învinuim pe Dumnezeu de neglijență sau cruzime. Dacă El socotește de folos să întrerupă activitatea noastră folositoare în unele domenii, murmurăm fără să stăm să cugetăm că poate în felul acesta Dumnezeu lucrează spre binele nostru. Trebuie să învățăm că pedeapsa face parte din marele Său plan și că sub toiajul întristării creștinul poate face uneori mult mai mult pentru Domnul decât atunci când este angajat în slujirea activă.” — *Ibid.*, p. 480, 481.

b. Dacă suntem tentați să ne simțim dezamăgiți cu privire la căile neconvenționale prin care pot fi semănate semințele adevărului, ce ar trebui să ne amintim?

Filipeni 1:15-18

Filipeni 1:15-18: „Unii, este adevărat, propovăduiesc pe Hristos din pizmă și din duh de ceartă; dar alții, din bunăvoință. Aceștia din urmă lucrează din dragoste, ca unii care știu că eu sunt însărcinat cu apărarea Evangheliei; cei dintâi, din duh de ceartă, vestesc pe Hristos

nu cu gând curat, ci ca să mai adauge un necaz la lanțurile mele. Ce ne pasă? Oricum: fie de ochii lumii, fie din toată inima, Hristos este propovăduit. Eu mă bucur de lucrul acesta și mă voi bucura.”

„Prin eforturile lui Satan de a o nimici, ‘sămânța care nu putrezește’ a Cuvântului ‘care este viu și care rămâne în veac’ (1 Petru 1:23) este semănată în inimile oamenilor; prin defăimarea și prigonirea copiilor Săi, Numele lui Hristos este mărit și suflete sunt mântuite. Mare este răsplata în cer a acelor care sunt martori pentru Hristos prin persecuție și ocară.” — *Cugetări de pe Muntele Ferișirilor*, p. 33 (*Ferișirile: Ferice... când oamenii vă vor ocări*).

4. AVÂND ÎN VEDERE VEȘNICIA MIERCURI, 30 SEPTEMBRIE

a. De ce putem fi inspirați de minunata mărturie a lui Pavel? Galateni 6:14; Filipeni 1:19-21

Galateni 6:14: „În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine și eu, față de lume!”

Filipeni 1:19-21: „Căci știu că lucrul acesta se va întoarce spre mântuirea mea prin rugăciunile voastre și prin ajutorul Duhului lui Isus Hristos. Mă aștept și nădăjduiesc cu tărie că nu voi fi dat de rușine cu nimic, ci că acum, ca totdeauna, Hristos va fi proslăvit cu îndrăzneală în trupul meu, fie prin viața mea, fie prin moartea mea. Căci, pentru mine, a trăi este Hristos și a muri este un câștig.”

„Cel mai aproape de Hristos va sta acela care pe pământ a fost pătruns cel mai mult de spiritul iubirii Sale pline de jertfire — iubirea care ‘nu se laudă, nu se umflă de mândrie ... nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău’ (1 Corinteni 13:4-5) — iubire care îl îndeamnă pe ucenic, așa cum L-a îndemnat și pe Domnul nostru, să dea totul, să trăiască, să lucreze și să Se sacrifice, chiar până la moarte, pentru mântuirea omenirii. Spiritul acesta s-a manifestat în viața lui Pavel. El spunea: ‘Pentru mine, a trăi este Hristos’, deoarece viața lui descoperea oamenilor pe Hristos; ‘și a muri este un câștig’ — câștig pentru Hristos; moartea însăși urma să dea pe față puterea harului Său și să adune suflete pentru El. ‘Hristos va fi proslăvit, cu îndrăzneală, în trupul meu’, a spus el, ‘fie prin viața mea, fie prin moartea mea.’” (Filipeni 1:21, 20) — *Hristos Lumina Lumii*, p. 549 (cap. 60: *Legea noii împărății*).

„Pavel a fost un exemplu viu a ceea ce ar trebui să fie fiecare creștin adevărat. El a trăit pentru slava lui Dumnezeu.... Cel care odinioară era un persecutor al lui Hristos în persoana sfinților Săi, acum înalță înaintea lumii crucea lui Hristos. Inima lui Pavel ardea de dragoste pentru suflete și el și-a dedicat toate energiile pentru convertirea oamenilor. Nu a existat niciodată un lucrător mai plin de lepădare de sine, mai serios și mai perseverent. Viața lui era Hristos; el făcea lucrările lui Hristos. Toate binecuvântările pe care le primea erau prețuite ca tot atâtea avantaje de folosit pentru a-i binecuvânta pe alții.” — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 6, p. 1112, 1113 (Galateni, cap. 6).

„Căci pentru mine a trăi este Hristos’, a declarat [Pavel]. Aceasta este cea mai desăvârșită exprimare, în câteva cuvinte, din toată Scriptura, a ceea ce înseamnă să fii creștin. Aceasta reprezintă întregul adevăr al Evangheliei.” — *Ibid*, vol. 7, p. 903 (Filipeni cap. 1).

b. Ce perspectivă ar trebui să avem cu privire la datorii-le noastre de pe pământ, anticipând revenirea lui Hristos? Filipeni 1:22-24; 2 Timotei 4:8; Ioan 14:3

Filipeni 1:22-24: „*Dar, dacă trebuie să mai trăiesc în trup, face să trăiesc; și nu știu ce trebuie să aleg. Sunt strâns din două părți: aș dori să mă mut și să fiu împreună cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bine, dar, pentru voi, este mai de trebuință să rămân în trup.*”

2 Timotei 4:8: „*De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubiți venirea Lui.*”

Ioan 14:3: „*Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.*”

„În timp ce marea răsplătire finală este dată la a doua venire a lui Hristos, lucrarea sinceră pentru Dumnezeu aduce o răsplătă chiar în viața aceasta. Lucrătorul va avea de înfruntat obstacole, împotrivire și descurajări amare și sfâșietoare de inimă. S-ar putea ca el să nu vadă rodul ostenețelor lui. Dar, în fața tuturor lucrurilor acestora, el găsește în lucrarea lui o recompensă fericită. Toți acei care se predau lui Dumnezeu într-o slujire neegoistă pentru omenire sunt conlucrători cu Domnul slavei. Gândul acesta îndulcește orice trudă, dă puteri voinței, dă forță spiritului, orice ar fi să se întâmple.” — *Sfaturi pentru o slujire creștină eficientă*, p. 270 (cap. 27, *Răsplata prezentă*).

a. Cum poate atitudinea lui Pavel să genereze speranță în noi? Filipeni 1:25-28

Filipeni 1:25-28: „Și sunt încredințat și știu că voi rămâne și voi trăi cu voi toți pentru înaintarea și bucuria credinței voastre, pentru că, prin întoarcerea mea la voi, să aveți în mine o mare pricină de laudă în Isus Hristos. Numai, purtați-vă într-un chip vrednic de Evanghelia lui Hristos, pentru că, fie că voi veni să vă văd, fie că voi rămâne departe de voi, să aud despre voi că rămâneți tari în același duh și că luptați cu un suflet pentru credința Evangheliei, fără să vă lăsați înspăimântați de potrivnici; lucrul acesta este pentru ei o dovadă de pierzare, și de mântuirea voastră, și aceasta de la Dumnezeu.”

„Solii cei credincioși ai lui Dumnezeu trebuie să meargă înainte cu lucrarea lor. Îmbrăcați cu întreaga armură a cerului, ei trebuie să înainteze fără teamă și biruitori, neîncetând niciodată lupta lor până când solia adevărului pentru timpul acesta n-a ajuns până la ultimul suflet la care se putea ajunge.” — *Faptele Apostolilor*, p. 220 (cap. 21: În ținuturi mai îndepărtate).

b. Cum ne întărește exemplul lui Hristos? Filipeni 1:29-30; Isaia 53:8-11

Filipeni 1:29-30: „Căci cu privire la Hristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El și să și duceți, cum și faceți, aceeași luptă pe care ați văzut-o la mine și pe care auziți că o duc și acum.”

Isaia 53:8-11: „El a fost luat prin apăsare și judecată, dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu? Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui, la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nicio nelegiuire și nu se găsisse niciun vicleșug în gura Lui. Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui. ‘Va vedea rodul muncii sufletului Lui și Se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.’”

„Ce L-a susținut pe Fiul lui Dumnezeu când a fost trădat și judecat? El a văzut rodul muncii sufletului Său și a fost mulțumit. El a prins o priveliște a întinderii veșniciei și a văzut fericirea aceluia care, prin umilința Lui, aveau să primească iertarea și fericirea veșnică. El a fost rănit pentru vinovățiile lor și zdrobit pentru nelegiuirile lor. Pedepsa care le aducea pace era asupra Lui, și prin loviturile primite de El, ei au fost vindecați. Urechea Lui a prins strigătul celor răscumparați. El i-a auzit pe cei răscumparați, cântând cântarea lui Moise și a Mielului.

Noi trebuie să avem o viziune a viitorului și a fericirii Cerului. Stați pe pragul veșniciei și ascultați plăcutul salut de bun venit, dat acelora care în viața aceasta au conlucrat cu Hristos, socotind ca un privilegiu și o onoare să sufere pentru El...

Acolo, cei răscumparați îi salută pe aceia care i-au îndrumat la Mântuitorul cel înălțat. Ei se unesc pentru a-L proslăvi pe Acela care a murit, pentru ca ființele omenești să poată avea viața care ține cât viața lui Dumnezeu. Conflictul s-a sfârșit. Toată suferința și lupta au ajuns la capăt. Cântece de victorie umplu întregul cer, în timp ce mântuiții stau împrejurul tronului lui Dumnezeu.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 8, p. 44 (Secț. 1, *O priveliște a luptei*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 2 OCT.

1. De ce trebuie să perseverăm față de sufletele căzute care mai au o mică urmă de speranță?
2. De câte ori am văzut eu cum suflete încăpățânate și rătăcite au fost schimbate în mod minunat?
3. Cum poate Dumnezeu să Se folosească de încercările noastre pentru a-Și îndeplini scopul Său bun?
4. Descrieți care a fost, în esență, motto-ul existenței lui Pavel.
5. În ce moduri ar trebui să reflectăm mai bine viața lui Pavel și, mai presus de tot, pe cea a lui Isus?

Asemenea lui Hristos în toate circumstanțele

Verset de memorat: „Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora.” (Filipeni 2:3-4)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 5, p. 167-177 (*Mărturia 31, Iubirea frățească*), 477-490 (*Mărturia 33, Unitate și iubire în biserică*).

„Cultivarea unui comportament totdeauna la fel de plin de curtenie, cultivarea bunăvoinței de a face altora ceea ce am dori ca ei să ne facă nouă, ar reduce la jumătate suferințele vieții. Spiritul de înălțare de sine este spiritul lui Satan; dar inima în care este cultivată iubirea lui Hristos va avea acea dragoste care nu caută propriile sale interese.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 132 (cap. 12: *Avraam în Canaan*).

1. O CALITATE NECESARĂ

DUMINICĂ, 4 OCTOMBRIE

- a. De ce ar trebui să apreciem exprimarea lui Pavel cu privire la valoarea adevăratei armonii creștine?**
Filipeni 2:1,2; Romani 15:5,6

Filipeni 2:1-2: „Deci, dacă este vreo îndemnare în Hristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo legătură a Duhului, dacă este vreo milostivire și vreo îndurare, faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând.”

Romani 15:5-6: „Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași simțăminte unii față de alții, după pilda lui Hristos Isus, pentru ca toți împreună, cu o inimă și cu o gură, să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.”

„Hristos conduce un popor, aducându-l spre unitate a credinței, pentru ca ei să fie una, precum și El este una cu Tatăl. Diferențele

de opinie trebuie cedate, pentru ca toți să se lase uniți cu trupul, pentru ca să aibă o minte și un cuget.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 1, p. 324 (cap. 64: *Unitatea credinței*).

b. Descrieți bucuria care poate fi recoltată dintr-o astfel de unitate și cum poate această unitate să fie realizată. 1 Corinteni 1:10; Psalmul 133:1-3

1 Corinteni 1:10: „Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într-un gând și o simțire.”

Psalmul 133:1-3: „Iată ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună! Este ca untdelemnul de preț, care, turnat pe capul lui, se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, se coboară pe marginea veșmintelor lui. Este ca roua Hermonului, care se coboară pe munții Sionului, căci acolo dă Domnul binecuvântarea, viața, pentru veșnicie.”

„Cauza neînțelegerilor și a discordiei din familii și din biserică este despărțirea de Hristos. A fi aproape de Hristos înseamnă a te apropia unul de altul. Secretul adevăratei unități în biserică și familie nu este diplomația, administrarea sau efortul supraomnesc de a învinge greutățile — deși acestea trebuie făcute — ci unirea cu Hristos.” — *Căminul Adventist*, p. 179 (cap. 27: *Un cerc sacru*).

2. O SCHIMBARE ÎN ATITUDINE

LUNI, 5 OCTOMBRIE

a. Ce apel este făcut pentru toți credincioșii creștini — și de ce? Filipeni 2:3

Filipeni 2:3: „Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși.”

„Gloria deșartă, ambiția egoistă sunt stâncile datorită cărora multe suflete au naufragiat și multe comunități au ajuns lipsite de putere. Aceia care cunosc cel mai puțin viața de consacrare, care sunt cel mai puțin legați de Dumnezeu, sunt cei care caută cu cel mai mare efort locurile cele mai înalte. Ei nu realizează ce slăbiciune au, nici ce caractere deficitare au.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol 5, p. 174. (*Iubirea frățească*)

„Oameni cu temperamente diferite și caractere defectuoase pot vedea greșeli la alții, dar se pare că nu cunosc propriile lor erori...

În firea omenească obișnuită există egoism și ambiție, ce mânjesc lucrarea lui Dumnezeu. Interesele proprii trebuie să fie părăsite.” — Ibid., p. 419 (*Unitatea lucrării*).

„O inimă în care nu este pacea lui Hristos este nefericită, plină de nemulțumire; persoana respectivă vede defecte în toți și-n toate, și va aduce discordie până și în muzica cea mai cerească. O viață trăită egoist este o viață trăită rău. Aceia ale căror inimi sunt pline cu iubirea de ei înșiși vor împrăștia gânduri rele despre frații lor și vor vorbi împotriva slujitorilor lui Dumnezeu. Pasiunile păstrate fierbinți și pătimăse datorită îndemnurilor lui Satan sunt o fântână amară, din care vor curge totdeauna izvoare amare pentru a otrăvi viața altora.

Fie ca toți aceia care pretind că Îl urmează pe Hristos să-i aprecieze mai mult pe ceilalți și mai puțin pe ei înșiși. Strângeți-vă laolaltă, strângeți-vă laolaltă! În unire există tărie și biruință; în discordie și despărțire sunt slăbiciune și înfrângere.” — Ibid., p. 488 (*Apărând interesele fraților*).

b. Explicați secretul prosperității autentice. Filipeni 2:4

Filipeni 2:4: „Fiecare din voi să se uite nu la foleasele lui, ci și la foleasele altora.”

„Dacă viețile noastre sunt pline de parfum sfânt, dacă Îl onorăm pe Dumnezeu, având gânduri bune față de alții și făcând fapte bune pentru a fi o binecuvântare pentru alții, atunci nu are nicio importanță dacă locuim într-o colibă sau într-un palat. Împrejurările au doar puțin de-a face cu experiențele sufletului. Spiritul nutrit este cel care dă culoare tuturor acțiunilor noastre. Un om care este în pace cu Dumnezeu și cu semenii lui nu poate fi făcut să ajungă nenorocit. În inima sa nu se va găsi invidie; bănuiala rea nu-și va găsi locul acolo; ura nu poate exista. Inima care este în armonie cu Dumnezeu se va înălța mai presus de necazurile și încercările acestei vieți.” — Ibid., 488 (*Apărând interesele fraților*).

„Succesul va spori în măsura în care [instituțiile noastre] dau pe față o dărnicie dezinteresată, împărțindu-și belșugul cu instituțiile care se luptă să se pună pe picioare. Instituțiile noastre prospere ar trebui să ajute acele instituții despre care Dumnezeu a spus că ar trebui să trăiască și să prospere, dar care încă mai au de dus lupte ca să poată exista. Printre noi există prea puțină iubire adevărată și neegoistă.” — Ibid., vol. 8, p. 137 (*Ajutorarea celor care au nevoie ...*).

a. În acest moment al istoriei, ce ar trebui să caracterizeze gândurile și acțiunile noastre? 2 Corinteni 10:3-5; Filipeni 2:5

2 Corinteni 10:3-5: „Măcar că trăim în firea pământească, totuși nu ne luptăm călăuziți de firea pământească. Căci armele cu care ne luptăm noi nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile. Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu, și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.”

Filipeni 2:5: „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus.”

„Pentru a face plăcută învățătura lui Hristos, Mântuitorul nostru, trebuie să avem aceeași gândire care era în Hristos. Preferințele și antipatiile noastre, dorința de a ne favoriza pe noi înșine în detrimentul altora trebuie să fie învinse. Lăsați pacea lui Dumnezeu să stăpânească în inimile voastre. Hristos trebuie să fie în noi o putere vie și lucrătoare.” — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 7, p. 921 (Tit, cap. 2).

„Noi trebuie să intrăm în școala lui Hristos, pentru a învăța de la El umilința și blândețea. Mântuirea este acel proces prin care omul este educat pentru cer. Educația aceasta înseamnă cunoașterea lui Hristos. Înseamnă emanciparea de sub ideile, obiceiurile și practicile învățate în școala domnului întunericului. Sufletul trebuie să fie eliberat de tot ceea ce este în opoziție cu credincioșia față de Dumnezeu.” — *Hristos Lumina Lumii*, p. 330 (cap. 34: *Invitația*).

b. Cum și de ce trebuie să reflectăm atitudinea lui Hristos? Filipeni 2:6-8

Filipeni 2:6-8: „El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.”

„Isus a luat asupra Sa natura noastră, Și-a lăsat deoparte slava, măreția și bogățiile pentru a-Și îndeplini misiunea de a salva ceea

ce era pierdut. El nu a venit ca să I Se slujească, ci ca El să slujească altora. Când era batjocorit, abuzat și insultat, Isus nu răspundea la fel. ‘Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocură.’ Când cruzimea oamenilor L-a făcut să sufere lovituri și răni dureroase, El nu a amenințat, ci S-a încredințat Aceluia care judecă drept. Apostolul Pavel i-a îndemnat pe frații săi din Filipi: ‘Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus: care, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, n-a considerat ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși, luând chip de rob și făcându-Se asemenea oamenilor.’ Este slujitorul mai mare decât stăpânul său? Hristos ne-a dat viața Sa ca model, iar noi Îl dezonorăm atunci când devenim geloși la orice mică ofensă și suntem gata să răspundem cu resentiment la fiecare nedreptate, reală sau presupusă. Nu este o dovadă de noblețe să fim mereu pregătiți să ne apărăm pe noi înșine și să ne păstrăm propria demnitate. Ar fi mai bine să suferim pe nedrept de o sută de ori decât să rănim sufletul printr-un spirit de răzbunare sau prin izbucniri de mânie. Există putere care poate fi primită de la Dumnezeu. El poate ajuta. El poate da har și înțelepciune cerească. Dacă ceri cu credință, vei primi; dar trebuie să veghezi în rugăciune. Veghează, roagă-te, lucrează – acestea trebuie să fie deviza ta.” — *Mărturie pentru Comunitate*, vol. 2, p. 426, 427 (*Importanța stăpânirii de sine*).

4. APRECIERE PROACTIVĂ

MIERCURI, 7 OCTOMBRIE

a. Cum privește Dumnezeu Tatăl jertfa veșnică a lui Hristos — și cum ar trebui să o privim noi? Filipeni 2:9-11

Filipeni 2:9-11: „De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.”

„De partea cui suntem? Lumea L-a alungat pe Hristos, cerurile L-au primit. Omul, omul finit, L-a respins pe Prințul vieții; Dumnezeu, Conducătorul nostru suveran, L-a primit în ceruri. Dumnezeu L-a înălțat. Omul L-a încununat cu o coroană de spini, Dumnezeu L-a încununat cu o coroană de măreție regală. Trebuie să gândim cu toții cu sinceritate. Vreți ca acest Om, Hristos Isus, să domnească peste voi, sau îl veți alege pe Baraba? ... Moartea lui Hristos este

speranță și viață veșnică pentru toți cei care Îl primesc și cred în El.” — *Comentarii Biblice, N.T.*, vol. 5, p. 1107 (Matei, cap. 27).

b. Așa slabi cum suntem în puterea noastră morală și voința noastră, de ce ar trebui să ne predăm proactiv în mâinile Salvatorului? Filipeni 2:12-13

Filipeni 2:12-13: „Astfel dar, preaiubiților, după cum totdeauna ați fost ascultători, duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur; nu numai când sunt eu de față, ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea. Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea.”

„Dacă într-adevăr ai început viața de credință și te-ai consacrat lui Dumnezeu ca să fii în totul al Lui, El te-a luat să te modeleze și să-ți dea formă în armonie cu planurile și scopurile Sale, ca să poți fi un vas de cinste. Tu trebuie să ai o dorință zeloasă de a fi maleabil în mâinile Sale și de a-L urma oriîncotro te-ar conduce. Atunci, tu te încrezi în El ca să realizeze planurile Sale, dar, în același timp, conlucrezi cu El la propria ta mântuire, cu teamă și tremur..

Adevărata religie are de-a face cu voința. Voința este puterea ce guvernează natura omului, aducând toate celelalte facultăți sub stăpânirea ei. Voința nu este gustul sau înclinația, ci este puterea de decizie care lucrează în fiii oamenilor, spre ascultarea sau neascultarea de Dumnezeu.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 5, p. 513 (*Exercitarea voinței*).

„Vei fi totdeauna într-o continuă primejdie, până când vei înțelege adevărata putere, adevărata forță a voinței. Poți crede și poți făgădui orice, toate lucrurile, dar făgăduințele tale sau credința ta nu au nicio valoare, până când nu-ți vei pune voința de partea adevărului și a acțiunii. Dacă lupți lupta credinței cu toată puterea voinței tale, vei birui. Nu trebuie să te încrezi în sentimentele, impresiile și emoțiile tale, pentru că ele nu sunt vrednice de încredere...

Dar nu trebuie să ajungi la disperare... Tu trebuie să-ți supui propria voință, voinței lui Isus Hristos; și făcând lucrul acesta, Dumnezeu te va lua imediat în stăpânire și va lucra în tine și voința, și înfăptuirea, după buna Lui plăcere. Întreaga ta natură va fi adusă atunci sub controlul Duhului lui Hristos și chiar gândurile tale îți vor fi supuse.” — *Ibid.*, p. 513, 514 (*Exercitarea voinței*).

a. Numiți unele dintre problemele comune pe care trebuie să le depășim. Filipeni 2:14, 15

Filipeni 2:14-15: „Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli, ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume.”

„Iubirea lui Dumnezeu trebuie să pătrundă sufletul, altfel roadele neprihănirii nu vor apărea. Nu suntem în siguranță dacă ne lăsăm pradă vanității și mândriei sau iubirii de putere ori de câștig. Cea mai rea formă de egoism este să te frământă, să critici și să te plângi pentru că ai puterea de a face aceasta, iar cei pe care îi tratezi astfel nu te pot opri. Egoismul este cel care provoacă neînțelegeri în familie și în biserică. Inimile necreștine vor crede că pot vedea mari greșeli la alții, acolo unde ele nu există, și se vor concentra asupra lucrurilor mărunte până când acestea vor părea foarte mari. Lucrarea de a îndrepta aceste lucruri mici, care li se par atât de importante unora, Dumnezeu a lăsat-o să fie îndeplinită de urmașii Săi. Să nu lăsăm aceste neînțelegeri nefericite să rămână până când devin o rădăcină de amărăciune în biserică, prin care mulți vor fi întinați. Când Hristos este în inimă, aceasta va fi atât de înmuiață și supusă de iubirea pentru Dumnezeu și pentru oameni, încât nemulțumirea, căutarea de greșeli și certurile nu vor exista acolo. Religia lui Hristos în inimă îi va aduce celui care o posedă o biruință deplină asupra acelor patimi care caută să pună stăpânire.” — *Mărturie pentru Comunitate*, vol. 4, p. 610 (*Iubirea de lume*).

b. De ce realitate vitală ar trebui să ne aducă aminte recomandarea lui Pavel către Epafrodit? Filipeni 2:21, 25-27, 30

Filipeni 2:21, 25-27, 30: „Ce-i drept, toți umblă după foloasele lor; și nu după ale lui Isus Hristos. [...] Am socotit de trebuință să vă trimit pe Epafrodit, fratele și tovarășul meu de lucru și de luptă, trimisul și slujitorul vostru pentru nevoile mele. Căci dorea fierbinte să vă vadă pe toți și era foarte mâhnit pentru că aflaserăți că a fost bolnav. Ce-i drept, a fost bolnav și foarte aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut milă de el. Și nu numai de el, ci și de mine, ca să n-am întristare

peste întristare. [...] Căci pentru lucrul lui Hristos a fost el aproape de moarte și și-a pus viața în joc, ca să împlinească ce lipsea slujbei voastre pentru mine.”

„Hristos nu i-a trimis pe îngeri în această lume decăzută, ca El să poată rămâne în cer, ci El însuși a ieșit în afara taberei, purtând ocară. El a devenit „om al durerii și obișnuit cu suferința”; El însuși a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre. Astfel, Dumnezeu privește lipsa tăgăduirii de sine de care dau dovadă așazișii creștini drept o negare a numelui de creștin. Cei care pretind a fi una cu Hristos și care își satisfac dorințele egoiste după haine, mobilă luxoasă și scumpă și după hrană îmbelșugată sunt creștini doar cu numele. A fi creștin înseamnă a fi asemenea lui Hristos.” — *Sfaturi pentru Administrarea Creștină a Vieții*, p. 54 (*Spiritul de sacrificiu*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 9 OCT.

1. De ce este importantă unitatea și numai cum poate fi dobândită?
2. Care este secretul succesului, atât al indivizilor, cât și al instituțiilor?
3. Cum putem rezuma ceea ce a făcut Hristos pentru omenire?
4. În ciuda reputăției noastre mănjite, ce este Isus dispus să facă pentru noi — și cum?
5. De ce am tendința să mă plâng — și ce mă poată ajuta să scap de acest viciu?

Tânjind să-L cunoaștem mai bine pe Isus

Verset de memorat: „Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părăția suferințelor Lui și să mă fac asemenea cu moartea Lui; ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți.” (Filipeni 3:10-11)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 3, p. 22-23 (*Capacități nesfînțite*); *Istoria Mântuirii*, p. 310-314 (cap. 42: *Anii de lucrare ai lui Pavel*).

„Pe măsură ce studentul Bibliei Îl privește pe Răscumpărător, în suflet se trezește puterea tainică a credinței, adorației și iubirii. Privirea este fixată asupra chipului lui Hristos, iar privitorul crește din ce în ce mai mult în asemănarea cu Cel pe care Îl adoră.” — *Educație*, p. 192 (*Studierea și predarea Bibliei*).

1. NEPRIHĂNIREA PRIN CREDINȚĂ DUMINICĂ, 11 OCT.

a. Cum înalță Pavel nevoia pentru credința în Hristos fără a ne încrede în așa-zisele merite ale firii pământești? Filipeni 3:1-3

Filipeni 3:1-3: „Încolo, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Mie nu-mi este greu să vă scriu mereu aceleași lucruri, iar vouă vă este de folos. Păziți-vă de câinii aceia; păziți-vă de lucrătorii aceia răi; păziți-vă de scrijeliiții aceia! Căci cei tăiați împrejur suntem noi, care slujim lui Dumnezeu prin Duhul lui Dumnezeu, care ne lăudăm în Hristos Isus și care nu ne punem încrederea în lucrurile pământești.”

„Cu cât ne apropiem mai mult de Domnul Hristos și cu cât vom vedea mai clar curăția caracterului Său, cu atât mai limpede ne vom da seama de nespus de marea păcătoșenie a păcatului și cu atât mai puțin vom căuta să ne înălțăm pe noi înșine...”

Nici unul dintre apostoli sau dintre profeți n-a pretins că este fără de păcat. Cei care au trăit cel mai aproape de Dumnezeu, cei

care și-ar fi sacrificat mai degrabă viața decât, cu bună știință, să săvârșească vreun rău, bărbați pe care Dumnezeu i-a onorat cu lumină și putere divină, au mărturisit păcătoșenia propriei lor firi. Ei nu și-au pus încrederea în firea pământească, n-au pretins că au o neprihănire a lor; ei s-au încrezut în totul în neprihănirea Domnului Hristos. Tot așa vor sta lucrurile cu toți aceia care privesc la Hristos.

La fiecare pas de înaintare în experiența creștină, pocăința noastră va fi tot mai profundă. Acelora pe care Domnul i-a iertat, pe care El îi recunoaște ca fiind poporul Său, El le spune: ‘Atunci vă veți aduce aminte de purtarea voastră rea și de faptele voastre care nu erau bune; vă va fi scârbă de voi înșivă, din pricina nelegiuirilor și urâciunilor voastre’. (Ezechiel 36: 31)... Atunci, buzele noastre nu se vor mai deschide pentru a rosti cuvinte de laudă la adresa noastră. Vom ști atunci că suficiența noastră este numai în Hristos.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 160 (cap. 13: Doi închinători).

2. BUCURIE ÎN SLUJIREA LUI HRISTOS

LUNI, 12 OCT.

a. Descrieți atitudinea anterioară a lui Pavel, înainte să fie convertit la Hristos. Filipeni 3:4-6

Filipeni 3:4-6: „Măcar că eu aș avea pricină de încredere chiar în lucrurile pământești. Dacă altul crede că se poate încrede în lucrurile pământești, eu și mai mult; eu, care sunt tăiat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Beniamin, evreu din evrei; în ceea ce privește Legea, fariseu; în ceea ce privește râvna, prigonitor al Bisericii; cu privire la neprihănirea pe care o dă Legea, fără prihană.”

„În școlile teologice ale Iudeii, Cuvântul lui Dumnezeu fusese lăsat deoparte în favoarea speculațiilor omenești; fusese jefuit de puterea sa prin interpretările și tradițiile rabinilor. Înălțarea de sine, iubirea de putere, exclusivismul izvorât din invidie, bigotismul și mândria disprețuitoare — iată care erau motivațiile și principiile călăuzitoare ale acestor învățători.

Rabinii se făleau cu superioritatea lor nu numai comparativ cu oamenii care aparțineau altor popoare, dar și comparativ cu propriii concetățeni. Ațâțați de ura năprasnică pe care o purtau opresorilor lor romani, ei nutreau hotărârea de a-și recăpăta independența națională prin forța armelor. Ei îi urau pe urmașii lui Isus, a căror

solie de pace era atât de diferită de planurile lor ambițioase și, de aceea, i-au dat să fie omorâți. În această prigoană, Saul a fost unul dintre cei mai crânceni și neobosiți actori.” — *Educație*, p. 65 (Pavel, voios în slujire).

b. Ce explică Pavel cu privire la bucuria extraordinară a predării complete în mâinile lui Hristos? Filipeni 3:7, 8

Filipeni 3:7, 8: „Dar lucrurile care pentru mine erau câștiguri le-am socotit ca o pierdere din pricina lui Hristos. Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos.”

„Apostolii nu au pus preț pe viața lor, ci s-au bucurat că au fost socotiți vrednici să sufere ocară pentru Numele lui Hristos. Pavel și Sila au acceptat pierderea tuturor lucrurilor. Au fost biciuiți și aruncați cu brutalitate pe podeaua rece a unei temnițe, într-o poziție teribil de dureroasă, cu picioarele ridicate și fixate în butuci. Au ajuns atunci la urechile temnicerului plângeri și nemulțumiri? O, nu! Din interiorul închisorii, glasurile lor străbăteau prin liniștea nopții adânci în cântări de bucurie și de laudă la adresa lui Dumnezeu. Acești ucenici erau încurajați și animați de o dragoste profundă și statornică pentru cauza Mântuitorului lor, pentru care sufereau.

Atunci când adevărul lui Dumnezeu ne va umple inima, ne va câștiga afecțiunea și ne va lua în stăpânire viața, noi, de asemenea, vom considera un motiv de bucurie să suferim de dragul adevărului. Nici zidurile închisorii și nici eșafodul martirajului nu vor putea atunci să ne sperie sau să ne oprească din marea lucrare. Vino, o, suflete al meu, la Calvar! Privește viața umilă a Fiului lui Dumnezeu! El a fost un ‘Om al durerii și obișnuit cu suferința’. Privește la umilința și ocară pe care le-a îndurat, agonia Lui din Ghetsimani, și învață ce este tăgăduirea de Sine. Suferim noi lipsuri? Și Hristos, Maiestatea cerului, a suferit. Dar El a îndurat sărăcia de dragul nostru. Suntem din rândurile celor bogați? Și El a fost, dar a acceptat ca, de dragul nostru, să devină sărac, pentru ca noi, prin sărăcia Lui, să putem deveni bogați. În Hristos vedem exemplificată renunțarea la sine.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 407 (Zecimi și daruri).

a. La care scop al lui Pavel ar trebui să fim dornici să reflectăm astăzi? Filipeni 3:9

Filipeni 3:9: „Și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu prin credință.”

„Martorul credincios a spus: «Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci și să nu se vadă rușinea goliciunii tale.» Care este rușinea acestei goliciuni și sărăcii? Este rușinea înveșmântării noastre în propria neprihănire și a despărțirii de Dumnezeu, când El a făcut o amplă pregătire pentru ca toți să primească binecuvântarea Sa.” — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 7, p. 965 (Apocalipsa, cap. 3).

„Sufletul care Îl iubește pe Dumnezeu se ridică deasupra ceții îndoielii; el dobândește o experiență luminoasă, largă, profundă și vie și devine blând și asemenea lui Hristos. Sufletul său este încredințat lui Dumnezeu, ascuns cu Hristos în Dumnezeu. El va putea să reziste încercării neglijării, abuzului și disprețului, deoarece Mântuitorul său a suferit toate acestea. Nu va deveni iritat și descurajat atunci când dificultățile îl apasă, pentru că Isus nu a cedat și nu S-a descurajat. Fiecare creștin adevărat va fi puternic, nu prin puterea și meritul faptelor sale bune, ci prin neprihănirea lui Hristos, care îi este atribuită prin credință. Este un lucru mare să fii blând și smerit cu inima, să fii curat și neîntinat, asemenea Prințului cerului atunci când a umblat printre oameni.” — *Ibid.*, p. 907 (Coloseni, cap. 2).

b. Explicați care este punctul central al vieții creștine. Filipeni 3:10-11; 1 Petru 2:21

Filipeni 3:10-11: „Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părăsirea suferințelor Lui și să mă fac asemenea cu moartea Lui; ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți.”

1 Petru 2:21: „Și la aceasta ați fost chemați, fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.”

„[Apostolii] arătau calea vieții prin tăgăduire de sine și prin cruce. Aveau părtășie cu Mântuitorul în suferințele Lui, iar cea mai mare dorință a lor era să-L cunoască pe Hristos Isus și pe El răs-

tignit. Nu se gândeau la liniștea și la confortul lor, nici nu țineau la viața lor. Trăiau nu ca să se simtă ei bine, ci ca să facă binele și să salveze sufletele pentru care a murit Hristos.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 3, p. 27 (*Capacități nesfînțite*).

„Părtașia cu Domnul Hristos, legătura personală cu viul nostru Salvator este ceea ce face în stare mintea, inima, sufletul să triumfe asupra firii decăzute. Spuneți celui rătăcit despre mâna Celui Atotputernic, care îl va putea ține în picioare, despre nemărginita bunătațe ce se află în Hristos, și care simte împreună cu el. Pentru el nu este suficient să creadă în Lege și forță, lucruri lipsite de milă și care nu răspund niciodată strigătului după ajutor. El are nevoie să strângă puternic o mână caldă și să se încreadă într-o inimă plină de bunătațe. Mintea sa trebuie să fie fixată asupra gândului unei prezențe divine, care se află totdeauna lângă el, privindu-l mereu cu o iubire plină de compătimire. Îndemnați-l să cugete la inima unui Tată, care este totdeauna întristată din cauza păcatului, la mâna Tatălui care este încă întinsă.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 388 (cap. 27: *Cine este aproapele meu?*).

4. PERSEVERÂND ÎMPOTRIVA ISPITEI MIERCURI, 14 OCT.

a. Cum descrie Pavel chemarea continuă, zilnică, adresată fiecărui urmaș al lui Hristos?

2 Corinteni 7:1; Filipeni 3:12-14; 1 Corinteni 15:31

2 Corinteni 7:1: „Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.”

Filipeni 3:12-14: „Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit, dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus. Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă, dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.”

1 Corinteni 15:31: „În fiecare zi, eu sunt în primejdie de moarte (trad. King James: „eu mor zilnic”); atât este de adevărat lucrul acesta, fraților, cât este de adevărat că am de ce să mă laud cu voi în Hristos Isus, Domnul nostru.”

„Există o deosebire izbitoare între pretențiile îngâmfate, pline de îndreptățire de sine ale aceloră ce zic că sunt fără păcat — și vorbirea modestă a apostolului Pavel. Totuși, curăția și credincioșia propriei sale vieți au fost cele care dădeau o astfel de putere îndemnurilor sale adresate fraților.” — *Sfințirea vieții*, p. 86 (*Măsura sfințeniei*).

„Oh, dacă fiecare ar alege darul ceresc, de a deveni un moștenitor al lui Dumnezeu, al acelei moșteniri care nu poate fi nimicită de nimeni, o lume fără sfârșit! O, nu alegeți lumea, ci alegeți moștenirea mai bună! Grăbiți-vă, grăbiți-vă pe cale, să câștigați premiul înaltei voastre chemări în Hristos Isus.” — *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 234 (*Cea mai bună educație și scopul ei*)

„Noi nu știm în nicio zi cât de puternică va fi lupta noastră a doua zi. Satan trăiește și este activ și în fiecare zi noi trebuie să strigăm serios la Dumnezeu pentru ajutor și pentru tăria de a ne împotrivi lui. Atâta timp cât domnește Satan, va trebui să ne supunem eul, să biruim ispitele care ne asediază și nu există un punct în care să spunem că ne putem opri, nu există un punct în care să putem ajunge și să spunem că am ajuns la capăt...

Viața creștină este un marș continuu în sus! Domnul Isus își curăță și purifică poporul Său; iar când chipul Lui este reflectat pe deplin în ei, atunci sunt desăvârșiți și sfinți, și pregătiți pentru mutare în împărăția Sa.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 1, p. 340 (cap. 65: *Nordul statului Wisconsin*).

b. Ce ispită fizică reprezintă adesea o capcană spirituală? Filipeni 3:18-19

Filipeni 3:18-19: „Căci v-am spus de multe ori și vă mai spun și acum, plângând: sunt mulți care se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeul lor este pântecul și slava lor este în rușinea lor și se gândesc la lucrurile de pe pământ.”

„Tăgăduirea de sine și ținerea în frâu a poftelor animalice sunt necesare pentru a înnobila caracterul și pentru a dobândi o stare bună de sănătate și moralitate, și pentru a curăți o societate coruptă. Fiecare încălcare a principiului în ce privește mâncarea și băutura slăbește capacitățile perceptive... Cumpătarea în toate lucrurile este necesară pentru sănătate și pentru creșterea și dezvoltarea unui caracter creștin bun.

Cei care calcă legile lui Dumnezeu în organismul lor nu se vor da înapoi nici de la a călca Legea lui Dumnezeu rostită la Sinai. Cei care, după ce au primit lumina, nu vor să mănânce și să bea conform principiului, în loc de a fi stăpâniți de poftă, nu vor fi tenace în a fi conduși de principiu nici în alte lucruri. Dezbaterea subiectului reformei în mâncare și băutură va dezvolta caracterul și negreșit va aduce la lumină pe cei care și-au făcut 'un dumnezeu din pân-tecele lor'." — *Sfaturi pentru sănătate*, p. 39 (*Tăgăduirea de sine este esențială*).

5. O CETĂȚENIE DIFERITĂ

JOI, 15 OCTOMBRIE

a. Ce chemare și promisiune ne provoacă inimile astăzi? **Filipeni 3:20-21**

Filipeni 3:20-21: „*Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.*”

„Poporul lui Dumnezeu, adevăratul Israel, cu toate că este împrăștiat printre toate neamurile, este pe pământ ca pelerin, cetățenia lui fiind în ceruri.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 447 (cap. 40: *Balaam*).

„Dragi frați și surori, credem noi din toată inima că Hristos vine curând și că noi suntem în posesia ultimei solii de har care mai trebuie dată unei lumi vinovate? Este exemplul pe care-l dăm ceea ce ar trebui să fie? Arătăm noi celor din jurul nostru, prin viețile noastre și prin conversație sfântă, că așteptăm apariția glorioasă a Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos, care va preschimba aceste trupuri stricate și le va face după trupul Său slăvit? Mă tem că noi nu credem și nu ne dăm seama de aceste lucruri așa cum ar trebui s-o facem. Cei care cred adevărurile importante pe care le mărturisim, ar trebui să facă dovada faptică a credinței lor. Se caută prea mult distracțiile și lucrurile care să ne atragă atenția în această lume; mintea este lăsată să se ocupe prea mult cu îmbrăcăminte, iar limba este angajată adesea în discuții frivole, lucru care dovedește mărturisirea noastră ca fiind mincinoasă, căci conversația noastră nu este în cer, de unde așteptăm să vină Mântuitorul.

Îngeri ne veghează și ne păzesc; noi le provocăm adesea suferință acestor îngeri, îngăduindu-ne o conversație frivolă, spunând glume și, de asemenea, afundându-ne într-o stare de nepăsare și toropeală. Deși s-ar putea ca din când în când să depunem câte un efort pentru biruință și să o obținem, dacă nu o păstrăm, ci ne afundăm în aceeași stare de nepăsare și indiferență, incapabili de a suporta ispitele și de a ne împotrivi vrăjmașului, noi nu trecem testul încercării credinței noastre, care este mai prețioasă decât aurul. Nu suferim pentru Hristos și nu ne bucurăm în necazurile noastre.

Există o mare lipsă de rezistență creștină și slujire oferită lui Dumnezeu din principiu. Nu ar trebui să căutăm să-i facem pe plac eului și să-l mulțumim, ci să-L onorăm pe Dumnezeu și să-I dăm slavă, și în tot ce facem și spunem să avem un ochi ațintit numai la slava Sa.” — *Scrieri timpurii*, p. 111 (*Pregătirea pentru venirea lui Hristos*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 16 OCT.

1. Ce mă va împiedica să mă înalț pe mine însumi?
2. Descrieți caracterul minunat al transformării lui Pavel.
3. Care ar trebui să fie punctul central al vieții mele?
4. Cum îmi este afectată spiritualitatea de indulgența excesivă în ce privește apetitul?
5. Care sunt unele capcane care pot să îmi împiedice creșterea spirituală?

Întărit de cer

Verset de memorat: „Știu să trăiesc smerit și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă. Pot totul în Hristos, care mă întărește.” (Filipeni 4:12-13)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 594-597 (Un vis impresionant); *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 461-468 (cap. 44: Casa cezarului).

„Aduceți-vă aminte că a lucra împreună cu Hristos ca Mântuitor al vostru personal înseamnă pentru voi tărie și biruință. Aceasta este partea pe care toți o au de făcut. Acelora care fac lucrul acesta li se dă asigurarea: ‘Tuturor celor ce L-au primit ... le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.’ — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, p. 39 (*Lucrarea în marele New York*).

1. COMPASIUNE

DUMINICĂ, 18 OCTOMBRIE

a. Ce ar trebui să învățăm din modul în care Pavel i-a încurajat pe alții? Filipeni 4:1

Filipeni 4:1: „De aceea, preaiubiții și mult doriții mei frați, bucuria și cununa mea, rămâneți astfel tari în Domnul, preaiubiților!”

„[Pavel] nu le scria celor care aveau un caracter desăvârșit. El le-a scris ca unor bărbați și femei care luptau împotriva ispitei și care se aflau în primejdia de a cădea...”

Când cineva care este vinovat își dă seama de greșeala sa, fiți atenți să nu-i distrugeți respectul față de sine însuși. Nu-l descurajați prin indiferență sau neîncredere. Nu spuneți: ‘Înainte să-i acord încrederea mea, am să aștept să văd dacă o să reziste.’ Adesea, tocmai această neîncredere îl face pe cel ispitit să se poticnească.” — *Divina vindecare*, p. 167 (*Mântuiți prin speranță*).

„Iluminarea plină de bucurie a minții și a templului sufletului, prin siguranța că suntem împăcați cu Dumnezeu, speranța pe care o avem în viața veșnică prin Hristos și plăcerea de a-i binecuvânta

pe ceilalți, sunt bucurii care nu aduc cu ele nicio întristare.” — *My Life Today* [Viața mea astăzi], p. 177 (22 iunie).

b. De ce erau semnificativi unii dintre indivizii pe care i-a menționat Pavel? Filipeni 4:2-3; Apocalipsa 20:15

Filipeni 4:2, 3: „Îndemn pe Evodia și îndemn pe Sintichia să fie cu un gând în Domnul. Și pe tine, adevărat tovarăș de jug, te rog să vii în ajutorul femeilor acestora care au lucrat împreună cu mine pentru Evanghelie, cu Clement și cu ceilalți tovarăși de lucru ai mei, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții.”

Apocalipsa 20:15: „Oricine n-a fost găsit scris în cartea vieții a fost aruncat în iazul de foc.”

2. LUMINA ÎN ÎNTUNERIC

LUNI, 19 OCTOMBRIE

a. Ce apel remarcabil face Pavel din închisoare? Filipeni 4:4

Filipeni 4:4: „Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!

„Lăudați-L pe Domnul chiar și atunci când cădeți în întuneric. Lăudați-L chiar și în ispită. ‘Bucurați-vă totdeauna în Domnul’, spune apostolul; ‘și iarăși zic: Bucurați-vă!’ Va aduce aceasta tristețe și întuneric în familiile voastre? Nu, nicidecum; va aduce o rază de soare. Astfel veți aduna raze de lumină veșnică de la tronul slavei și le veți răspândi în jurul vostru. Permiteți-mi să vă îndemn să vă angajați în această lucrare: răspândiți această lumină și această viață în jurul vostru, nu doar pe propria voastră cale, ci și pe cărările celor cu care veniți în contact. Fie ca scopul vostru să fie să-i faceți mai buni pe cei din jur, să-i înălțați, să le îndreptați privirea spre cer și slavă și să-i conduceți să caute, mai presus de toate lucrurile pământești, substanța veșnică, moștenirea nemuritoare, bogățiile nepieritoare.” — *Mărturii pentru comunitate*, Vol. 2, pp. 593–594 (*Recrearea creștină*).

„Oricare v-ar fi dispoziția, Dumnezeu poate să v-o transforme, s-o facă blândă și creștinească. Prin exercitarea credinței trăite, vă puteți separa de tot ce nu este în acord cu voința lui Dumnezeu, aducând astfel cerul în viața voastră de pe pământ. Făcând așa, veți avea raze de soare la orice pas. Atunci când vrăjmașul caută să în-

văluie sufletul în beznă, cântați despre credință și vorbiți despre credință și veți vedea că aceasta v-a îndreptat spre lumină.

Noi suntem cei care ne deschidem stăvilarul necazurilor sau al bucuriei. Dacă dăm voie gândurilor să fie acaparate de necazurile și mărunțișurile acestui pământ, inimile ni se vor umple de necredință, tristețe și pesimism. Dacă gândurile și cerințele noastre sunt ocupate cu lucruri de sus, glasul lui Dumnezeu va vorbi inimilor noastre, murmurele vor conține și gândurile chinuitoare se vor pierde în laude la adresa Răscumpărătorului nostru.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 234 (*Puterea unei bune dispoziții*).

b. Într-o lume stresată și grăbită ce ar trebui să avem mereu viu în minte? Filipeni 4:5-7

Filipeni 4:5-7: „Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape. Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.”

„Când ajungem în situații dificile [Dumnezeu] își descoperă puterea și înțelepciunea, ca răspuns la rugăciunea făcută în umilință. Aveți încredere în El ca într-un Dumnezeu care ascultă și care răspunde la rugăciuni. El vi Se va descoperi ca Unul care poate da ajutor în orice situație de urgență. El, care l-a creat pe om, care i-a dat minunatele sale însușiri fizice, mintale și spirituale, nu va reține ceea ce este necesar pentru sprijinirea vieții pe care a dat-o.” — *Divina vindecare*, p. 199 (*Cele mai bune lucruri din viață*).

3. VIGOARE SPIRITUALĂ

MARȚI, 20 OCTOMBRIE

a. Numiți componentele vitale pentru victoria obținută prin Hristos. Filipeni 4:8

Filipeni 4:8: „Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însușească (trad King James: „la aceasta să vă gândiți).”

„În timp ce Dumnezeu lucrează asupra inimii prin Duhul Său cel Sfânt, omul trebuie să coopereze cu El. Gândurile trebuie păzite, reținute și îndepărtate de la contemplarea lucrurilor care nu

fac altceva decât să întineze și să slăbească puterile sufletului. Dacă dorim ca buzele noastre să exprime cuvinte acceptabile înaintea Cerului și folositoare pentru semenii, gândurile noastre trebuie să fie sfinte și meditația inimii să fie curată...

În Predica de pe Munte, Hristos le-a prezentat ucenicilor Săi principiile esențiale ale Legii lui Dumnezeu. El le-a spus ascultătorilor Săi că legea este încălcată la nivelul gândirii, înainte ca dorințele rele să fie concretizate în fapte păcătoase. Noi avem obligația de a ne controla gândurile și de a le aduce în supunere față de Legea lui Dumnezeu. Puterile nobile ale minții ne-au fost date de Dumnezeu pentru a le folosi în contemplarea lucrurilor cerești. Cerul are resurse din belșug pentru ca sufletul să poată crește continuu în viața spirituală. El a pus la îndemână mijloace care să ne ajute să creștem în cunoștință și în virtute; și totuși, cât de puțin sunt apreciate sau folosite aceste mijloace! Cât de des este mintea preocupată cu contemplarea lucrurilor pământești, senzuale și josnice! Ne ocupăm timpul și gândurile cu lucrurile triviale și obișnuite ale lumii și neglijăm marile interese care țin de viața veșnică. Puterile nobile ale minții sunt micșorate și slăbite din lipsa exercițiului asupra unor teme vrednice de concentrarea lor.” — *Comentarii Biblice, Vechiul Testament*, vol. 3, p. 1145. (Psalmul 19)

b. Descrieți disciplina mentală extraordinară pe care Pavel a cultivat-o în viața sa. Filipeni 4:11-12

Filipeni 4:11-12: „Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc. Știu să trăiesc smerit și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă.”

„Nici bogăția și nici inteligența nu aduc fericirea, ci valoarea morală. Adevărata bunătate este considerată de Cer ca fiind adevărata măreție. Starea sentimentelor morale determină valoarea omului. Un om poate să aibă bogăție și inteligență, și totuși să fie lipsit de valoare, pentru că focul incandescent al bunătății nu a ars niciodată pe altarul inimii lui, iar conștiința a fost adormită, insensibilizată și înăspriată de egoism și de păcat.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 2, p. 304 (*Pericolul destăinuirilor familiale*).

„Evlavia însoțită de mulțumire este un câștig măreț. Aici se găsește secretul fericirii și adevărata prosperitate a sufletului și trupului.” — *Ibid.*, vol. 1, p. 542 (cap. 94: *Înșelăciunea bogățiilor*).

a. Prin rămânerea în Hristos, în ce măsură profundă și cuprinzătoare suntem transformați și împluterniciți?

Ioan 15:5; Filipeni 4:13

Ioan 15:5: „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.”

Filipeni 4:13: „Pot totul în Hristos, care mă întărește.”

„Nu ne mai putem permite acum o credință slabă; nu putem fi în siguranță într-o stare de nepăsare, indolență și lenevie spirituală. Fiecare fărmă de capacitate trebuie folosită, iar o gândire pătrunzătoare, liniștită și profundă trebuie exercitată. Înțelepciunea oricărui om nu este suficientă pentru a planifica și a găsi soluții în acest timp. Aduceți fiecare plan înaintea lui Dumnezeu cu post, [și] cu smerirea sufletului înaintea Domnului Isus, și încredințați-vă Domnului căile. Promisiunea sigură este că El vă va călăuzi pașii. El este infinit în resurse. Sfântul lui Israel, care cheamă oștirile cerului pe nume și ține stelele cerului la locul lor, vă poartă și pe voi, personal, în grija Sa.” — *Solii alese*, vol. 2, p. 364 (*Urmările unor mutări grăbite*).

„Cei care nu au încredere în ei înșiși, a căror lipsă de încredere în forțele proprii îi face să evite grijile și responsabilitățile, să fie învățați să se încreadă în Dumnezeu. Astfel, mulți care altminteri nu ar fi decât un nimeni [adică cineva fără influență sau valoare] în lume, poate doar o povară neajutorată, vor putea spune alături de apostolul Pavel: ‘Pot totul în Hristos, care mă întărește’.” — *Educație*, p. 256 (*Credința și rugăciunea*).

„Oricând biserica din vreo perioadă și-a părăsit păcatele și a crezut și a umblat în adevăr, ea a fost onorată de Dumnezeu. Există în credință și în ascultarea umilă o putere căreia lumea nu i se poate împotrivi. Rânduiala providenței lui Dumnezeu în relație cu poporul Său este progresul—înaintarea continuă în desăvârșirea caracterului creștin, în calea sfințeniei, ridicându-se din ce în ce mai sus în lumină clară, în cunoștință și dragoste de Dumnezeu, până la sfârșitul timpului.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 484 (cap. 54, *Unirea și dragostea în biserică*, subcap. *Păzind interesele fraților*).

„Oricare ar fi greșelile sau eșecurile trecutului, cu ajutorul lui Dumnezeu ne putem ridica deasupra lor.” — *Divina vindecare*, p. 516 (cap. 43, *O experiență mai înaltă*, subcap. „Rămâneți în Mine”).

b. Explicați marea valoare a generozității grijului.

Filipeni 4:14-19

Filipeni 4:14-19: „Dar bine ați făcut că ați luat parte la strâmtorarea mea. Știți voi înșivă, filipenilor, că, la începutul Evangheliei, când am plecat din Macedonia, nicio Biserică n-a avut legătură cu mine în ceea ce privește ‘darea’ și ‘primirea’ afară de voi. Căci mi-ați trimis în Tesalonic, o dată și chiar de două ori, ceva pentru nevoile mele. Nu că umblu după daruri. Dimpotrivă, umblu după câștigul care prisosește în folosul vostru. Am de toate și sunt în belșug. Sunt bogat de când am primit prin Epafrodit ce mi-ați trimis..., un miros de bună mireasmă, o jertfă bine primită și plăcută lui Dumnezeu. Și Dumnezeul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.”

„Cel ce își predă lui Dumnezeu viața în servire pentru copiii Săi, este legat de Acela care are toate resursele universului, la porunca Sa. Viața sa este legată de viața lui Dumnezeu prin lanțul de aur al făgăduințelor neschimbătoare. Domnul nu-l va lăsa în ceasul suferinței și al strâmtorării... Și, în ceasul strâmtorării finale, cel milostiv va afla scăparea în harul Mântuitorului plin de îndurare și va fi primit în locașurile veșnice.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 24 (*Ferice de cei milostivi...*).

5. ÎNFRUNTÂND JOSNICIA

JOI, 22 OCTOMBRIE

a. Ce grup special de oameni convertiți poate fi o inspirație pentru toți cei care se află înconjurați de medii dificile, și de ce? Filipeni 4:21-22

Filipeni 4:21-22: „Spuneți sănătate fiecărui sfânt în Hristos Isus. Frații care sunt cu mine vă trimit sănătate. Toți sfinții vă trimit sănătate, mai ales cei din casa Cezarului.”

„Chiar și în casa lui Nero au fost câștigate trofee ale crucii. Dintr-o ticăloșie care înconjura un împărat chiar mai ticălos au fost câștigați convertiți care au devenit fii ai lui Dumnezeu. Aceștia nu erau creștini în ascuns, ci pe față. Ei nu se rușinau de credința lor.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 463 (cap. 44: *Casa cezarului*).

„Fiecare creștin are ceva de făcut în serviciul Stăpânului său. Nu trebuie să ne căutăm propriul confort sau comoditatea noastră, ci mai degrabă să facem din zidirea împărăției lui Hristos prima noastră considerație...

Dumnezeu are pe copiii Săi răspândiți în diferite comunități umane, pentru ca lumina adevărului să fie menținută strălucitoare în mijlocul întunericului moral ce înconjoară pământul. Cu cât întunericul din jurul nostru este mai profund, cu atât mai mare este nevoia ca lumina noastră să lumineze pentru Dumnezeu. Noi putem fi aduși în împrejurări foarte dificile și încercări, dar lucrul acesta nu dovedește că noi nu suntem în locul ce ne-a fost desemnat nouă de Providență. Printre creștinii din Roma, din zilele lui Pavel, apostolul îi menționa pe „cei din casa Cezarului”. Nicăieri atmosfera morală nu putea fi mai nefavorabilă pentru creștinism decât la acea curte romană, sub crudul și nelegiuitul Nero. Cu toate acestea, aceia care, în timp ce se aflau în slujba împăratului, L-au acceptat pe Hristos, nu se simțeau liberi, după convertirea lor, să părăsească postul datoriei lor. În fața ispitelor seducătoare, a opoziției violente și în ciuda primejdiilor îngrozitoare, ei au fost martori credincioși pentru Domnul Hristos.

Oricine se va sprijini în totul pe harul divin poate să facă din viața sa o mărturie constantă pentru adevăr. Nimeni nu este într-o astfel de situație, încât să nu poată fi un creștin adevărat și credincios. Oricât de mari ar fi obstacolele, toți aceia care sunt hotărâți să asculte de Dumnezeu vor descoperi că li se deschide calea pe măsură ce merg înainte.

Aceia care-și păstrează credințioșia lor față de Dumnezeu în mijlocul influențelor vrăjmașe câștigă o experiență de cea mai mare valoare. Tăria lor crește cu fiecare obstacol trecut și cu fiecare ispită biruită.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 183 (*Mutarea în Battle Creek*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 23 OCT.

1. Cum pot să fiu mai eficient în a-i ajuta pe cei rătăciți?
2. Explicați impactul extraordinar pe care îl resimțim când ne alegem [cu grijă] gândurile.
3. La ce fel de lucruri ar trebui să mă gândesc — și la ce nu?
4. Explicați puterea care vine odată cu rămânerea în Hristos.
5. Ce pot învăța de la creștinii care au trăit în casa cezarului?

Umblând cu vrednicie

Verset de memorat: „Pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu, întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare cu bucurie.” (Coloseni 1:10-11)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 71-77 (*Iubirea pentru cei greșiți*); *Ibid.*, vol. 8, p. 286-289 (Secț. 5, *Dumnezeu descoperit de Domnul Hristos / Slava crucii / Cunoașterea care lucrează transformarea*).

„Pavel a pus în cuvinte dorința sa față de credincioșii Coloseni. Cât de înalt este idealul pe care aceste cuvinte îl pun înaintea urmașului lui Hristos! Ele arată minunatele posibilități ale vieții creștine și fac clar faptul că nu este nicio limită a binecuvântărilor pe care copiii lui Dumnezeu le pot primi.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 471 (cap. 45: *Scrisori din Roma*).

1. UN EXEMPLU PENTRU NOI

DUMINICĂ, 25 OCT.

a. Cum exprimă Pavel încrederea lui profundă în condiția spirituală a credincioșilor coloseni? Coloseni 1:1-6

Coloseni 1:1-6: „Pavel, apostol al lui Isus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, către sfinții și frații credincioși în Hristos, care sunt în Colose: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos. Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, căci ne rugăm neîncetat pentru voi, și am auzit despre credința voastră în Hristos Isus și despre dragostea pe care o aveți față de toți sfinții din pricina nădejzii care vă așteaptă în ceruri și despre care ați auzit mai înainte în cuvântul adevărului Evangheliei, care a ajuns până la voi și este în toată lumea, unde dă roade și merge crescând, ca și între voi. Și aceasta, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu, în adevăr.”

„Primele două capitole din Coloseni mi-au fost prezentate ca o expresie a ceea ce ar trebui să fie bisericile noastre în fiecare parte a lumii.” — *Comentarii Biblice, N.T.*, vol. 7, p. 906 (Filipeni, cap. 3).

b. Ce i-a motivat această credință pe apostoli să facă? **Coloseni 1:7-11**

Coloseni 1:7-11: „Cum ați învățat de la Epafras, preaiubitul nostru tovarăș de slujbă. El este un credincios slujitor al lui Hristos pentru voi și ne-a vorbit despre dragostea voastră în Duhul. De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu, întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare cu bucurie.”

„[Citat Coloseni 1:9-11] Cât de amplă este această rugăciune! Nu există nicio limită pentru binecuvântările pe care este privilegiul nostru să le primim. Putem fi „plini de cunoștința voii Lui.” Duhul Sfânt nu l-ar fi inspirat niciodată pe Pavel să înalțe această rugăciune pentru frații săi, dacă nu ar fi fost posibil ca ei să primească un răspuns de la Dumnezeu potrivit cererii făcute. Fiindcă lucrurile stau astfel, știm că voia lui Dumnezeu este descoperită poporului Său pe măsură ce aceștia au nevoie de o înțelegere mai clară a voii Sale.” — Ibid.

2. PUTEREA CREATIVĂ A LUI HRISTOS

LUNI, 26 OCT.

a. Descrieți experiența măreață pe care o portretizează apostolul — și modul în care ar trebui să ne păstrăm credința puternică rămânând în ea. Coloseni 1:12-14

Coloseni 1:12-14: „Mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină. El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.”

„Ar trebui să stăm neclintiți în libertatea pe care ne-a dat-o El și să ne bucurăm în adevăr. Lui Dumnezeu nu îi place de noi când mergem să ascultăm rătăcirile, fără a fi nevoiți s-o facem; căci dacă nu ne trimite El la acele întâlniri în care rătăcirea este introdusă forțat în mintea oamenilor prin puterea voinței, El nu ne va păzi. Îngerii își încetează vegherea asupra noastră, iar noi suntem lăsați la voia vrăjmașului, pentru a fi orbiți și slăbiți de el și de puterea

îngerilor săi răi; iar lumina din jurul nostru devine contaminată de întuneric...

Nu avem timp de pierdut cu ascultarea basmelor. Minte noastră nu ar trebui deturnată în felul acesta, ci ocupată cu adevărul prezent și căutând înțelepciune, ca să putem dobândi o mai bună cunoaștere a poziției noastre pentru a putea explica, cu blândețe, din Scripturi, motivul pentru nădejdea noastră.” — *Scrieri timpurii*, p. 125 (*Păstori mincinoși*)

„Dumnezeu ‘ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui.’ (Coloseni 1:13). Totul se dă prin Cuvântul Său. Dacă primim Cuvântul, avem eliberarea.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 320 (cap. 32: *Sutașul*).

b. Cum este clarificat conceptul preeminenței lui Hristos atunci când comparăm Scriptura cu Scriptura? Coloseni 1:15, 18; comparați cuvintele “întâi născut” din Psalmul 89:20, 27; 1 Samuel 16:11-13

Coloseni 1:15: „*El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, Cel Întâi Născut din toată zidirea.*”

Psalmul 89:20, 27: „*Am găsit pe robul Meu David și l-am uns cu untdelemnul Meu cel sfânt. Iar Eu îl voi face întâiul născut, cel mai înalt dintre împărații pământului.*”

1 Samuel 16:11-13: „*Apoi Samuel a zis lui Isai: ‘Aceștia sunt toți fiii tăi?’ Și el a răspuns: ‘A mai rămas cel mai tânăr, dar paște oile.’ Atunci, Samuel a zis lui Isai: ‘Trimite să-l aducă, fiindcă nu vom ședea la masă până nu va veni aici.’ Isai a trimis să-l aducă. Și el era cu păr bălai, cu ochi frumoși și față frumoasă. Domnul a zis lui Samuel: ‘Scoală-te și unge-l, căci el este!’ Samuel a luat cornul cu untdelemn și l-a uns în mijlocul fraților lui. Duhul Domnului a venit peste David începând din ziua aceea și în cele următoare. Samuel s-a sculat și s-a dus la Rama.”*

„Avem o singură fotografie perfectă a lui Dumnezeu, și anume pe Isus Hristos.” — *Comentarii Biblice, N.T.*, vol. 7, p. 906 (Coloseni 2).

c. Ce anume Îl revelează pe Hristos ca Dumnezeu? Coloseni 1:16-17; Ioan 1:1-3; Evrei 1:2

Coloseni 1:16-17: „*Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost*

făcute prin El și pentru El. El este mai înainte de toate lucrurile și toate se țin prin El.”

Ioan 1:1-3: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El.”

Evrei 1:2: „La sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.”

„Prin Hristos - Cuvântul, Dumnezeu ca Persoană l-a creat pe om și l-a înzestrat cu inteligență și putere.” — *Divina vindecare*, p. 415 (*Crearea pământului*).

„Mâna care sprijină lumile în spațiu, mâna care ține toate lucrurile pretutindeni în universul lui Dumnezeu în ordinea în care sunt aranjate și în neobosita lor activitate, este mâna care a fost bătută în cuie pe cruce pentru noi.” — *Educație*, p. 132 (*Știința și Biblia*).

3. PREȚUIND JERTFA

MARȚI, 27 OCTOMBRIE

a. Ce trebuie să înțelegem despre profunda însemnătate a misiunii lui Hristos de a veni pe pământ ca Fiul omului? Coloseni 1:19-20; 2:9

Coloseni 1:19-20: „Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui.”

2:9 „Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.”

„Pentru a înțelege pe deplin valoarea mântuirii, este necesar să înțelegem cât a costat ea. Din cauza unei concepții limitate despre suferințele lui Hristos, mulți acordă o valoare mică mării lucrări a ispășirii. ... În acest plan divin se vede cea mai minunată manifestare a iubirii lui Dumnezeu pentru rasa căzută.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 200 (*Suferințele lui Hristos*).

„Deși slava divină a lui Hristos a fost pentru un timp acoperită și umbrită prin faptul că a luat asupra Sa natura omenească, El nu a înțetat să fie Dumnezeu atunci când a devenit om. Omenescul nu a luat locul divinului și nici divinul locul omenescului. Aceasta este taina evlaviei. Cele două expresii, «omenesc» și «divin», erau în Hristos strâns

și inseparabil unite, și totuși fiecare își păstra individualitatea distinctă. Deși Hristos S-a smerit pentru a deveni om, Dumnezeuirea era încă a Lui. Divinitatea Sa nu putea fi pierdută atât timp cât rămânea credincios și neabătut de la loialitatea Sa. Înconjurat de întristare, suferință și poluare morală, disprețuit și respins de poporul căruia îi fuseseră încredințate oracolele cerului, Isus putea totuși să vorbească despre Sine ca despre Fiul omului în cer. El era gata să-și ia din nou slava divină atunci când lucrarea Sa pe pământ avea să fie încheiată.” — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 5, p. 1129 (Ioan, cap. 1).

„Isus a așezat crucea în raza luminii care vine din cer, pentru că acolo va atrage ea privirea omului. Crucea se află în linie directă cu strălucirea fețelor divine, astfel încât, privind la cruce, oamenii să-L poată vedea și cunoaște pe Dumnezeu și pe Isus Hristos, pe care L-a trimis El. Privindu-L pe Dumnezeu, Îl vedem pe Acela care Și-a revărsat sufletul până la moarte. Privind la cruce, privirea se înalță spre Dumnezeu și se poate vedea ura Sa față de păcat. Dar, în timp ce vedem în cruce ura lui Dumnezeu față de păcat, vedem și iubirea Sa pentru păcătoși, o iubire mai puternică decât moartea.” — *Ibid.*, p. 1133 (Ioan, cap. 3).

b. Cum rezumă apostolul lucrarea pe care o face Hristos în dreptul celor care se predau Lui în mod complet? Coloseni 1:12, 22

Coloseni 1:12, 22: „Mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină... prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină.”

„Domnul Hristos a luat măsuri ca biserica Lui să fie un corp transformat, iluminat de lumina cerului, având slava lui Emanuel. Planul Lui este ca fiecare creștin să fie înconjurat cu o atmosferă de lumină și pace. Posibilitatea de a se face de folos este nemărginită pentru acela care, dând eul la o parte, face loc lucrării Duhului Sfânt asupra inimii și trăiește o viață consacrată în totul lui Dumnezeu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 19 (Secț. 1, Puterea făgăduită).

4. CHEMAT ÎN MOD CONTINUU

MIERCURI, 28 OCT.

a. Cu ce condiție importantă este complet asigurată salvarea celor care vin la Hristos? 1 Corinteni 15:1-2; Coloseni 1:23

1 Corinteni 15:1-2: „Vă fac cunoscută, fraților, Evanghelia pe care v-am propovăduit-o, pe care ați primit-o, în care ați rămas și prin care sunteți mântuiți, dacă o țineți așa după cum v-am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut.”

Coloseni 1:23: „Negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintți în credință, fără să vă abateți de la nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărei făpturi de sub cer și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel.”

„Este absolut imposibil să avem o religie schimbătoare. Evanghelia trebuie proclamată și primită personal. Un consimțământ general nu este suficient. Trebuie să existe o primire inteligentă, din inimă, a adevărului, prin care cel ce îl primește trebuie să rămână statornic și să comunice cu perseverență altora cunoștința primită. Adevărul trebuie practicat în toate privințele, ținând cu tărie cuvântul vieții, ‘prin care sunteți și mântuiți, dacă o țineți așa după cum v-am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut’.

Există o mărturisire de credință care este atât de diluată de către trăsăturile naturale ale caracterului omenesc, încât și-a pierdut puterea mântuitoare prin faptul că a pierdut caracterul ei distinctiv de asemănare cu Hristos. Deși spui că ești bogat, la urmă te vei afla nenorocit, vrednic de milă, sărac, orb și gol. Când există o credință și o practică dezordonată, neglijentă, care nu urmează lecțiile lui Hristos, atunci ai o credință zadarnică. Inima ta trebuie să conțină fie comorile bunătații, fie comorile răului. Din comoara bună a inimii, cel care primește adevărul scoate lucruri bune. Cel care pretinde a crede, dar nu practică, scoate lucruri rele, care rănesc, descurajează și distrug.

Te rog, fratele meu, să nu te porți ca unul care e copil în înțelegere. Poartă-te ca un copil care practică Cuvântul lui Dumnezeu. Hristos spune: ‘De ce-Mi ziceți: Doamne, Doamne, și nu faceți ce spun Eu?’ Consecvența purtării noastre în cuvinte, în răbdare și în blândețe va descoperi pe Hristos în inimă. Disciplinează-te serios, fratele meu, și înaintează constant, pas cu pas, pentru a deveni un biruitor.” — *Manuscript Releases*, vol. 9, p. 213, 214.

b. Cum își descrie Pavel chemarea? Coloseni 1:24-25; 2 Corinteni 11:28-30

Coloseni 1:24-25: „Mă bucur acum în suferințele mele pentru voi; și în trupul meu împlinesc ce lipsește suferințelor lui Hristos, pen-

tru trupul Lui, care este Biserica. Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi, ca să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu.”

2 Corinteni 11:28-30: „Și, pe lângă lucrurile de afară, în fiecare zi mă apasă grija pentru toate Bisericile. Cine este slab și să nu fiu și eu slab? Cine cade în păcat și eu să nu ard? Dacă e vorba să mă laud, mă voi lauda numai cu lucrurile privitoare la slăbiciunea mea.”

„Prinde curaj din experiența apostolului Pavel. El a avut multe încercări. A fost un lucrător neobosit și a călătorit neîncetat, uneori prin regiuni neospitaliere, alteori pe apă, în furtună și vijelie. Soarta lui a fost mult mai grea decât a noastră, deoarece călătoriile de atunci nu aveau comoditățile pe care le au cele de astăzi. Dar Pavel nu a îngăduit niciunui lucru să-l împiedice de la lucrarea sa.” — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 6, p. 1106 (2 Corinteni, cap. 11).

5. MISTERUL ÎN ACȚIUNE

JOI, 29 OCTOMBRIE

a. Numai cum pot exemplifica creștinii Evanghelia vie pe care trebuie să o împărtășim? Coloseni 1:27-29

Coloseni 1:27-29: „Căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei. Pe El Îl propovăduim noi și sfătuim pe orice om și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Hristos Isus. Iată la ce lucrez eu și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine.”

„Prin puterea lui Hristos, bărbați și femei au sfărâmat lanțurile obiceiurilor păcătoase. Ei au renunțat la egoism. Cel profan a ajuns evlavios, bețivul, cumpătat, cel desfrânat, curat. Sufletele care au purtat asemănarea cu Satan au fost schimbate după chipul lui Dumnezeu. Această schimbare este în ea însăși minunea minunilor. O schimbare săvârșită prin Cuvânt este una din cele mai profunde taine ale Cuvântului. Noi nu o putem înțelege; nu putem decât să credem, așa după cum spun Scripturile, că ea este ‘Hristos în voi, nădejdea slavei’. — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 476 (cap. 45: *Scrisori din Roma*).

„Este nevoie de oameni sfințiți și gata de sacrificiu de sine; oameni care nu vor ocoli încercările și responsabilitatea; oameni care sunt curajoși și devotați; oameni în a căror inimă Hristos este ‘nă-

dejdea slavei' și care, cu buzele atinse de focul sfânt vor 'predica Cuvântul'. Lucrarea lui Dumnezeu duce lipsă de astfel de lucrători, și greșeli fatale, asemenea unei otrăvi de moarte, mânjesc moralul și întunecă speranțele unei mari părți a neamului omenesc.” — Ibid., p. 507 (cap. 49: *Ultima epistolă a lui Pavel*).

„Dacă Hristos este în tine „nădejdea mării”, nu vei găsi plăcerea să-i pânđești pe alții, spre a le trâmbița greșelile. În loc să cauți să învinuiești și să osândești, ținta va fi să ajuți, să binecuvântezi și să salvezi. În interacțiunea cu aceia care sunt în rătăcire, vei asculta de îndemnul: „Ia seama la tine, ca să nu fii ispitit și tu”. (Galateni 6:1). Îți vei aduce aminte de câte ori te-ai rătăcit tu însuși și cât de greu ți-a fost să găsești drumul cel bun, după ce-l pierduseși cândva. N-ai să-l împingi pe fratele tău într-un întuneric mai mare, ci, cu o inimă plină de milă, îi vei atrage atenția asupra primejdiei care îl pândește.

Acela care privește adesea la crucea de pe Calvar, amintindu-și că păcatele sale L-au dus acolo pe Mântuitorul, nu va încerca niciodată să compare măsura vinei sale cu a altora. El nu se va urca pe scaunul de judecată spre a aduce învinuire împotriva altora. În inima aceluia care umblă în umbra crucii de pe Calvar, nu poate avea loc spiritul de critică sau de înălțare de sine.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 128 („De ce vezi tu paiul...”).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 30 OCT.

1. Ce dorință a lui Pavel către Coloseni ar trebui să aplicăm în viețile noastre astăzi?
2. Cum Îl preamărește Scriptura pe Hristos în calitate de Creator al tuturor lucrurilor?
3. De ce este esențial să înțelegem cu acuratețe natura lui Hristos?
4. Deși cineva Îl poate mărturisi pe Hristos, ce neglijență poate sabota adevărata credință în El?
5. De ce este Hristos în noi, nădejdea slavei, atât de necesar astăzi?

... pentru Departamentul de Publicații al CG

În ultimii ani, în primul Sabat din noiembrie, v-ați obișnuit să citiți în această lecție un apel care conține câteva citate din Spirital Profetic referitoare la distribuirea literaturii, subliniind în mod special nevoia de a extinde această lucrare — lucru pe deplin potrivit și oportun.

De data aceasta însă, dorim să împărtășim cu voi câteva informații pentru o mai bună înțelegere a acestei nevoi.

Cu câțiva ani în urmă, tipăream 10.000 de exemplare ale Lecțiilor Biblice de Sabat în limba engleză (beneficiind de un preț redus pentru tiraje mari). În prezent, acest număr a scăzut la aproximativ 2.000 de lecții, ceea ce, din păcate, implică un cost de producție mult mai ridicat per exemplar. Această scădere a tipăririi a avut loc datorită comodității oferite de aplicațiile online gratuite (care, pe de altă parte, reprezintă desigur o binecuvântare a progresului tehnologic).

Urmând tendința globală, Conferința Generală a investit într-o aplicație prin care puteți studia Lecțiile Biblice de Sabat ale săptămânii în propria limbă. În prezent avem 22 de limbi disponibile, plus linkuri către lecțiile anterioare în limba engleză. Puteți găsi aplicația în Google Play Store și Apple App Store sub denumirile „Sabbath Bible Lessons”, „Church Hymnal” sau „sdarm”. Aplicația oferă de asemenea acces la lecțiile pentru copii și la revista Săptămânii de Rugăciune.

Site-ul nostru, sdarm.org, vă oferă acces la lecțiile anterioare și pune în prezent la dispoziție Lecțiile Biblice de Sabat în 53 de limbi. Recunoaștem și apreciem foarte mult lucrarea dedicată a traducătorilor noștri voluntari. Prezența online este excelentă, desigur — și, din nou, îi mulțumim lui Dumnezeu pentru tehnologie.

Totuși, este la fel de adevărat că aceasta nu înlocuiește nevoia mondială de materiale tipărite.

Departamentul de Publicații al Conferinței Generale trimite gratuit exemplare tipărite ale *Lecțiilor Biblice de Sabat*, revistei *The Reformation Herald* și revistei *Youth Messenger* către mai mult de 30 de Misiuni din întreaga lume. Aceasta înseamnă că aceste expedieri, precum și tipărirea, sunt subvenționate prin darurile colectate în fiecare prim Sabat din lunile noiembrie. La o simplă privire, puteți deja concluziona că aceste daruri nu acoperă toate costurile.

Pentru acest Sabat, vă rugăm să vă planificați din timp darul pentru literatură, astfel încât prin acesta să putem face tot posibilul pentru a ajunge la mai mulți oameni cu solia!

Departamentul de Publicații al Conferinței Generale

Întărit de Salvator

Verset de memorat: „Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El, fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date, și sporind în ea cu mulțumiri către Dumnezeu.” (Coloseni 2:6, 7)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 290-302 (cap. 61: *Filozofia și amăgirile deșarte*).

„Aveți modelul, pe Domnul Isus Hristos; călcați pe urmele Lui ca să fiți în stare să îndepliniți orice lucrare la care vă va chema El.” — *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 303 (*Cuvinte pentru studenți*).

1. SURSA SOLIDĂ

DUMINICĂ, 1 NOIEMBRIE

a. Într-o vreme în care atât de multă informație este valabilă, unde ne cere apostolul să ne căutăm răspunsurile? Coloseni 2:1-4

Coloseni 2:1-4: „Vreau, în adevăr, să știți cât de mare luptă duc pentru voi, pentru cei din Laodiceea și pentru toți cei ce nu mi-au văzut fața în trup; pentru ca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste și să capete toate bogățiile plinătății de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei. Spun lucrul acesta pentru ca nimeni să nu vă înșele prin vorbiri amăgitoare.”

„Sunt îndemnată să spun poporului nostru: Să-L urmărim pe Hristos. Nu uitați că El trebuie să fie modelul nostru în toate lucrurile. Să dăm la o parte, fără teamă, ideile care nu se găsesc în învățătura Sa. Mă adresez predicatorilor noștri să se asigure că picioarele lor stau pe platforma adevărului veșnic. Feriți-vă să vă lăsați conduși de impuls, denumindu-l Duhul Sfânt. Unii sunt în primejdie în această privință. Le atrag atenția să fie tari în credință, în stare să răspundă oricui le cere socoteală de nădejdea care este în ei.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 296 (Secț. 5, *O avertizare ...*).

„Ne apropiem de sfârșitul timpului și ceea ce ne trebuie acum nu este satisfacerea gusturilor și practicilor lumii, ci să avem gândul lui Dumnezeu; vezi ce spune Scriptura și apoi umblă în armonie cu lumina pe care Dumnezeu ne-a dat-o. Înclinațiile, obiceiurile și practicile noastre nu trebuie să aibă prioritate. Cuvântul lui Dumnezeu este standardul nostru.” — Ibid., vol. 5, p. 506 (*Educația copiilor noștri*)

b. Pentru ce calități prețioase îi apreciază apostolul pe Coloseni? Coloseni 2:5

Coloseni 2:5: „Căci măcar că sunt departe cu trupul, totuși cu duhul sunt cu voi și privesc cu bucurie la buna rânduială care domnește între voi și la tăria credinței voastre în Hristos.”

2. ÎNVĂȚÂND ÎN LUMEA DE ASTĂZI LUNI, 2 NOIEMBRIE

a. Cum trebuie să creștem la fiecare pas în umblarea noastră de creștini — și cum trebuie să ne ghideze acest lucru, de asemenea, în educarea viitoarei generații? Coloseni 2:6-7

Coloseni 2:6-7: „Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El, fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date, și sporind în ea cu mulțumiri către Dumnezeu.”

„Cea mai bună educație care poate fi dată copiilor și tinerilor este aceea care are cea mai strânsă relație cu viața veșnică, nemuritoare. Acest fel de educație trebuie făcută de părinți evlavioși, de profesori devotați și de biserică, cu scopul ca tinerii să poată deveni misionari entuziaști pentru câmpuri din țară sau din străinătate. Ei trebuie să fie învățați cu seriozitate adevărurile Bibliei, pentru a putea deveni stâlpi în biserică, niște campioni ai adevărului, înrădăcinați și bine întemeiați în credință. Ei trebuie să știe ce cred și să aibă o asemenea experiență în lucrurile divine, încât să nu ajungă niciodată să trădeze adevărurile sacre. Tinerii trebuie învățați prin cuvânt și exemplu că trebuie să fie unelte ale lui Dumnezeu, soli ai harului, gata pentru orice cuvânt sau faptă bună, că ei trebuie să fie binecuvântări pentru cei care sunt gata să piară.” — *Principii fundamentale ale educației creștine*, p. 231 (*Cea mai bună educație și scopul ei*).

b. Luând în considerare mentalitatea lumească de astăzi, ce perspectivă vitală trebuie să menținem vie în mințile noastre? Coloseni 2:8; 1 Corinteni 3:19

Coloseni 2:8: „Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filozofia și cu o amăgire deșartă după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos.”

1 Corinteni 3:19: „Căci înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. De aceea este scris: ‘El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor.’”

„Cele mai profunde minți ale lumii, atunci când nu sunt luminate de Cuvântul lui Dumnezeu, ajung confuze și rătăcite în timp ce încearcă să cerceteze problemele științei și ale revelației. Creatorul și lucrările Sale sunt dincolo de înțelegerea limitată a omului, iar oamenii ajung la concluzia că, deoarece nu pot explica lucrările și căile lui Dumnezeu prin cauze naturale, istoria Bibliei nu este demnă de încredere. Mulți sunt atât de preocupați să-L excludă pe Dumnezeu din exercitarea voinței și puterii Sale suverane în ordinea stabilită a universului, încât îl degradează pe om, cea mai nobilă dintre creațiile Sale. Teoriile și speculațiile filozofiei ne-ar face să credem că omul a evoluat treptat nu doar dintr-o stare sălbatică, ci chiar din cea mai joasă formă a creației animale. Ele distrug demnitatea omului deoarece nu vor să admită puterea miraculoasă a lui Dumnezeu.

Dumnezeu a luminat intelectul omenesc și a revărsat o mare lumină asupra lumii prin descoperirile din artă și știință. Dar cei care privesc aceste lucruri doar dintr-un punct de vedere omenesc vor ajunge cu siguranță la concluzii greșite. Spinii erorii, ai scepticismului și ai necredinței sunt ascunși sub veșmintele filozofiei și ale științei. Satan a conceput această metodă ingenioasă de a câștiga suflete și de a le îndepărta de Dumnezeul cel viu, de adevăr și de religie.” — *Comentarii Biblice, N. T.*, vol. 7, p. 906 (Coloseni, cap. 1).

3. UN SALVATOR COMPLET

MARȚI, 3 NOIEMBRIE

a. Ce trebuie să realizăm despre natura lui Hristos? Coloseni 2:9

Coloseni 2:9: „Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.”

„Minunată unire dintre om și Dumnezeu! ... Cuvântul cel veșnic a consimțit să Se facă trup! Dumnezeu a devenit om! Aceasta a fost o umilință minunată.” — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 5, p. 1127 (Ioan, cap. 1).

„Hristos nu ar fi putut veni pe acest pământ cu slava pe care o avea în curțile cerești. Ființele omenești păcătoase nu ar fi putut suporta privirea Lui. El Și-a acoperit divinitatea cu haina umanității, dar nu S-a despărțit de divinitatea Sa. Un Mântuitor divino-uman, El a venit să stea în fruntea rasei căzute, pentru a împărtăși experiența lor din copilărie până la maturitate.

Hristos nu Și-a schimbat divinitatea cu natura umană, ci Și-a îmbrăcat divinitatea în umanitate.

Fiți atenți, extrem de atenți la modul în care vorbiți despre natura umană a lui Hristos. Nu-L prezentați oamenilor ca pe un om cu înclinații spre păcat. El este al doilea Adam. Primul Adam a fost creat ca o ființă curată, fără păcat, fără nicio urmă de păcat asupra lui; el era după chipul lui Dumnezeu. El putea să cadă și a căzut prin neascultare. Din cauza păcatului, urmașii lui s-au născut cu înclinații inerente spre neascultare. Dar Isus Hristos era singurul Fiu născut al lui Dumnezeu. El a luat asupra Sa natura omenească și a fost ispitit în toate lucrurile așa cum este ispitită natura omenească. El ar fi putut păcătui; ar fi putut cădea, dar nici măcar pentru o clipă nu a existat în El vreo înclinație rea.” — *Ibid.*, p. 1128 (Ioan, cap. 1).

b. Cum ne este descoperită puterea Sa măreață și atotsuficientă de a ne salva? Coloseni 2:10

Coloseni 2:10: „Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.”

„Prin ascultarea Sa de toate poruncile lui Dumnezeu, Hristos a realizat o răscumpărare pentru oameni. Acest lucru nu a fost făcut prin a ieși din Sine către altcineva, ci prin faptul că a luat omenirea în Sine. Astfel, Hristos a dat omenirii o existență din Sine Însuși.

A aduce omenirea în Hristos, a aduce neamul căzut în unitate cu divinitatea, aceasta este lucrarea răscumpărării. Hristos a luat natura umană pentru ca oamenii să fie una cu El, așa cum El este una cu Tatăl; pentru ca Dumnezeu să-l iubească pe om așa cum Îl iubește pe singurul Său Fiu născut; pentru ca oamenii să devină părtași ai naturii divine și să fie desăvârșiți în El.

Această unire este reprezentată prin unirea dintre viță și mlădițe. Omul finit este unit cu umanitatea lui Hristos. Prin credință, natura umană este asimilată cu natura lui Hristos. Noi devenim una cu Dumnezeu în Hristos.” — *Solii alese*, vol. 1, pp. 250, 251 (cap. 51: *Lucrarea în Vest*).

4. LUAȚI AMINTE LA METODELE LUI DUMNEZEU

a. Descrieți experiența reprezentată de botez. Luca 3:16; Coloseni 2:11-13

Luca 3:16: „Ioan, drept răspuns, a zis tuturor: „Cât despre mine, eu vă botez cu apă; dar vine Acela care este mai puternic decât mine și Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.”

Coloseni 2:11-13: „În El ați fost tăiați împrejur nu cu o tăiere împrejur făcută de mână, ci cu tăierea împrejur a lui Hristos, în dezbrăcarea de trupul poftelor firii noastre pământești, fiind îngropați împreună cu El prin botez și înviați în El și împreună cu El prin credința în puterea lui Dumnezeu, care L-a înviat din morți. Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile.”

„Botezul este o foarte solemnă renunțare la lume. Aceia care sunt botezați în întreitul Nume al Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, declară public, chiar de la intrarea lor în viața de creștin, că au părăsit serviciul lui Satan și au devenit membri ai familiei împărătești, copii ai Împăratului ceresc. Ei au ascultat de porunca: ‘Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei ... nu vă atingeți de ce este necurat’.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 6, p. 91 (*Botezul*).

„Domnul pregătește un popor pentru cer. Defectele de caracter, voința încăpățânată, idolatria egoistă, îngăduirea spiritului de critică, ura și cearta stârnesc mânia lui Dumnezeu și trebuie îndepărtate din poporul Său păzitor al poruncilor. ... Dumnezeu va trimite mustrare și avertizare poporului Său atât timp cât acesta va continua să trăiască pe pământ.” — *Ibid.*, vol. 4, p. 180 (*Avertizările lui Dumnezeu respinse*).

b. Ce trebuie să înțelegem despre acele porunci pironite pe cruce? Coloseni 2:14, 15

Coloseni 2:14-15: „A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit pironindu-l pe cruce. A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.”

„După terminarea cortului întâlnirii, El a vorbit cu Moise din norul de slavă de deasupra milostivitorului și i-a dat îndrumări amănunțite cu privire la sistemul jertfelor și formelor de închinare practicate la sanctuar. Legea ceremonială i-a fost dată astfel lui Moise și a fost scrisă de acesta într-o carte. Dar Legea Celor Zece Porunci, rostită pe Sinai, a fost scrisă de Dumnezeu Însuși pe table de piatră și păstrată cu sfințenie în chivot.

Sunt mulți aceia care încearcă să amestece aceste două sisteme, folosind textele care vorbesc despre legea ceremonială pentru a dovedi că Legea morală a fost desființată; dar aceasta înseamnă a strica Scripturile. Deosebirea dintre cele două sisteme este cuprinzătoare și lămurită. Sistemul ceremonial consta din simboluri care Îl preînchipuiau pe Hristos, jertfa și preoția Lui. Această lege rituală, cu jertfele și rânduielile ei, trebuia să fie îndeplinită de evrei până când preînchipuirea întâlnea realitatea în moartea Domnului Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii. Atunci trebuia să înceteze toate jertfele. Aceasta este legea, sau zapisul cu poruncile lui, ‘care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic ... și pe care l-a nimicit, pironindu-l pe cruce’. (Coloseni 2:14). Dar cu privire la Legea Celor Zece Porunci, psalmistul declară: ‘Cuvântul Tău, Doamne, dăinuiește în veci în ceruri’. (Psalmul 119:89).” — *Patriarhi și Profeți*, p. 365 (cap. 32: *Legea și legămintele*)

5. DEZVOLTÂND DISCERNĂMÂNT

JOI, 5 NOIEMBRIE

- a. În contrast cu Sabatul zilei a șaptea din Cele Zece Porunci (conform Exod 20:8-11), în ce context diferit poate fi găsit cuvântul “Sabat” în Coloseni 2:16-17? Explicați distincția. Levitic 23:37-39; Evrei 10:1-4**

Coloseni 2:16-17: „Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mâncare sau băutură, cu privire la o zi de sărbătoare, cu privire la o lună nouă

sau cu privire la o zi de Sabat, care sunt umbra lucrurilor viitoare, dar trupul este al lui Hristos.”

Leviticul 23:37-39: „Acestea sunt sărbătorile Domnului, în care veți vesti adunări sfinte, ca să se aducă Domnului jertfe mistuite de foc, arderi-de-tot, daruri de mâncare, jertfe de vite și jertfe de băutură, fiecare lucru la ziua hotărâtă. Afară de aceasta, să păziți Sabatele Domnului și să vă aduceți darurile voastre Domnului, să aduceți toate jertfele făcute pentru împlinirea unei juruințe și toate darurile voastre făcute de bunăvoie. În a cincisprezecea zi a lunii acesteia a șaptea, când veți strânge roadele țării, să prăznuiți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte zile: cea dintâi zi să fie o zi de odihnă și a opta să fie tot o zi de odihnă.”

Evrei 10:1-4: „În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor; nu poate niciodată, prin aceleași jertfe care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie. Altfel, n-ar fi încetat ele oare să fie aduse, dacă cei ce le aduceau, fiind curățiți o dată, n-ar mai fi trebuit să mai aibă cunoștință de păcate? Dar aducerea aminte a păcatelor este înnoită din an în an, tocmai prin aceste jertfe; căci este cu neputință ca sângele taurilor și al țapilor să șteargă păcatele.”

„Pavel s-a străduit să îndrepte mintea ascultătorilor săi către unica și marea Jertfă pentru păcat. El a arătat sacrificiile care erau umbra bunelor lucruri viitoare ce aveau să vină și apoi l-a înfățișat pe Hristos ca antitipul tuturor acestor ceremonii — țintă spre care arătau ele ca singurul izvor de viață și nădejde pentru omul căzut. Sfinții bărbați din vechime erau mântuiți prin credința în sângele lui Hristos. Văzând agoniile victimelor aduse ca jertfe, ei priveau dincolo de prăpastia veacurilor, spre Mielul lui Dumnezeu care avea să ridice păcatul lumii.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 424 (cap. 39, Ziua Cincizecimii).

b. Oferiți exemple ale avertizărilor pe care le-a dat Pavel în Coloseni 2:18-23.

Coloseni 2:18-23: „Nimeni să nu vă răpească premiul alergării, făcându-și voia lui însuși printr-o smerenie și închinare la îngeri, amestecându-se în lucruri pe care nu le-a văzut, umflat de o mândrie deșartă, prin gândurile firii lui pământești, și nu se ține strâns de

Capul din care tot trupul, hrănit și bine încheșat, cu ajutorul încheieturilor și legăturilor, își primește creșterea pe care i-o dă Dumnezeu. Dacă ați murit împreună cu Hristos față de învățăturile începătoare ale lumii, de ce, ca și cum ați trăi încă în lume, vă supuneți la porunci ca acestea: „Nu lua, nu gusta, nu atinge cutare lucru”? Toate aceste lucruri, care pier odată cu întrebuintarea lor și sunt întemeiate pe porunci și învățături omenesti, au, în adevăr, o înfățișare de înțelepciune într-o închinare voită, o smerenie și asprime față de trup, dar nu sunt de niciun preț împotriva gâdilării firii pământești.”

„Învățătorii spiritismului vin pe o cale plăcută, plină de vrajă, spre a amăgi și, dacă ascultați poveștile lor, veți fi păcăliți de vrăjmașul neprihănirii și vă veți pierde cu siguranță răsplata. Odată ce influența fascinantă a arhiamăgitorului vă biruie, sunteți otrăviți, și influența aceasta cu efect mortal afectează și distruge credința noastră în Hristos ca fiind Fiul lui Dumnezeu, și începeți să nu vă mai bazați pe meritele sângelui Său. Cei amăgiți prin această filozofie sunt înșelați cu privire la răsplata lor, prin înșelăciunile lui Satan. Ei se bizuie pe propriile lor merite, dovedesc umilință izvorâtă din voința proprie și sunt dornici chiar să facă sacrificii, se înjosesc, iar mintea lor este gata să creadă fleacuri, primind cele mai absurde idei de la aceia despre care ei consideră că sunt prietenii lor morți. Satan le-a orbit în așa măsură ochii și le-a pervertit în așa fel judecata, încât să nu poată percepe răul; iar ei urmează instrucțiunile, despre care se pretinde că sunt de la prietenii lor morți, acum îngeri într-o sferă mai înaltă.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 297 (cap. 60: *Consacrarea*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 6 NOV.

1. De ce este înțelept să prețuiesc învățăturile pe care le primesc din Scripturi?
2. Numiți unele dintre pericolele subtile cu care ne confruntăm când urmăm studii superioare seculare.
3. Cum poate să ne facă oameni mai buni faptul că ajungem să cunoaștem natura lui Hristos?
4. Ce trebuie să înțeleg despre Coloseni 2:14, 15?
5. Despre ce fel de Sabat vorbea Pavel în Coloseni 2:16, 17?

Reflectând veșnicia

Verset de memorat: „Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ.” (Coloseni 3:2).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 92-94 (*Procesul de punere la probă, a doua parte și Lucrarea care contribuie la sănătate*), 350-359; *Solii către tineret*, p. 102-118 (cap. 26: *Lupta credinței* / Cap. 27: *Victoria cuvenită* / Cap. 28: *Cum să fii puternic* / Cap. 29: *Viața victorioasă* / Cap. 30: *Credința vie* / Cap. 31: *Unirea cu Hristos*).

„Dacă aptitudinea și priceperea ta ar fi fost folosite la fel de mult pentru salvarea sufletelor și pentru răspândirea adevărului la cei aflați în întuneric, precum au fost folosite pentru a dobândi câștig și a-ți spori averile pământești, ai avea multe stele în coroana bucuriei tale în împărăția slavei.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 358 (*Integritate în afaceri*).

1. MENȚINÂNDU-NE ATENȚIA CONCENTRATĂ 8 NOV.

a. Unde trebuie să fie concentrată atenția tuturor celor care se dedică lui Hristos? Coloseni 3:1

Coloseni 3:1: „Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu.”

„Noi am înviat împreună cu Hristos. Hristos este viața noastră. Prin mila și iubirea Sa plină de har, suntem declarați aleși, adoptați, iertați și îndreptățiți. De aceea, să-L preamărim pe Domnul.” — *Solii alese*, vol. 2, p. 245 (sec. VI, 25, *Adunați fiecare făgăduință*).

„Eul nu trebuie consultat. Mândria, iubirea de sine, egoismul, avariția, lăcomia, iubirea de lume, ura, suspiciunea, gelozia și bănuielile rele trebuie toate supuse și jertfite pentru totdeauna. Când Se va arăta Hristos, nu va fi pentru a îndrepta aceste rele și apoi să ofere o pregătire morală pentru venirea Sa. Această pregătire trebuie făcută în întregime înainte ca El să vină. Ar trebui să fie un subiect de gândire, de studiu și de cercetare sinceră și stăruitoare: ‘Ce trebuie să facem

ca să fim mântuiți? Care trebuie să fie purtarea noastră pentru a ne arăta aprobați înaintea lui Dumnezeu?

Când ești ispitit să murmuri, să critici și să te lași pradă nemulțumirii, rănindu-i pe cei din jurul tău și, făcând astfel, rănindu-ți propriul suflet, oh, atunci să se ridice din sufletul tău această cercetare profundă, sinceră și plină de neliniște: ‘Voi putea eu să stau fără vină înaintea tronului lui Dumnezeu?’ Numai cei fără vină vor fi acolo. Nimeni nu va fi mutat la cer câtă vreme inima lui este plină de gunoaiile acestui pământ. Orice defect al caracterului moral trebuie mai întâi îndreptat, orice pată îndepărtată prin sângele curățător al lui Hristos, iar toate trăsăturile neplăcute și lipsite de iubire ale caracterului trebuie biruite.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 705 (cap. 118: *Împreuna simțire în cămin*).

2. DECIZÂND CE SĂ IUBIM

LUNI, 9 NOIEMBRIE

a. Ce decizie deliberată trebuie să facem în mod constant pentru a ne asigura salvarea? Coloseni 3:2-3; Apocalipsa 3:11

Coloseni 3:2-3: „Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.”

Apocalipsa 3:11: „Eu vin curând. Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa.”

„Mintea noastră ia forma lucrurilor asupra cărora stăruie gândurile noastre, iar dacă ne gândim la lucrurile pământești, nu vom reuși să primim amprenta celor cerești. Am avea un mare folos contemplând mila, bunătatea și iubirea lui Dumnezeu; însă suferim mari pierderi atunci când stăruim asupra lucrurilor pământești și trecătoare. Îngăduim ca întristarea, grijiile și frământările să ne atragă mintea spre pământ și transformăm un mușuroi de cântiță într-un munte...”

Lucrurile vremelnice nu trebuie să ne ocupe întreaga atenție și nici să ne acapareze mintea până când gândurile noastre devin în întregime pământești și legate de cele ale pământului. Trebuie să ne instruiim, să ne disciplinăm și să ne educăm mintea pentru a gândi pe un făgaș ceresc, pentru a medita la lucrurile nevăzute

și veșnice, care pot fi înțelese prin vederea spirituală. Privindu-L pe Cel nevăzut putem dobândi tărie a minții și putere a spiritului.” — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 6, p. 1100 (Galateni, cap. 3).

b. Ce privilegiu măreț este oferit fiecărui urmaș al lui Hristos și cum putem profita în mod activ de el?
Coloseni 3:4; 1 Ioan 3:2-3

Coloseni 3:4: „Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.”

1 Ioan 3:2-3: „Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El se curățește, după cum El este curat.”

„Viețile noastre trebuie să fie ascunse cu Hristos în Dumnezeu; și, deși ‘nu s-a arătat încă ce vom fi’, ‘când Se va arăta Hristos, viața noastră, atunci și noi vom fi asemenea Lui, pentru că Îl vom vedea așa cum este’. Demnitatea princiară a caracterului creștin va străluci ca soarele, iar razele de lumină de pe fața lui Hristos se vor reflecta asupra celor care s-au curățit pe ei înșiși, după cum și El este curat. Privilegiul de a deveni fii ai lui Dumnezeu este cumpărat ieftin, chiar dacă ar trebui să sacrificăm tot ce posedăm, chiar și viața însăși.”

Dragul meu frate, ar trebui să fii hotărât să fii un om după inima lui Dumnezeu. Ceea ce alții îndrăznesc să facă sau să spună, fără a fi în deplină armonie cu standardul creștin, nu trebuie să fie pentru tine o scuză. Tu trebuie să stai înaintea Judecătorului întregului pământ, nu pentru a răspunde pentru altul, ci pentru tine însuși. Avem o responsabilitate individuală, iar defectele de caracter ale altora nu vor constitui nici cea mai mică scuză pentru vina noastră; căci Hristos ne-a oferit în caracterul Său un model desăvârșit, o viață fără cusur...

Ispitele se vor revărsa asupra noastră, căci prin ele trebuie să fim încercați în timpul perioadei noastre de probă pe acest pământ. Aceasta este încercarea lui Dumnezeu, o descoperire a propriilor noastre inimi. Nu este păcat să fii ispitit; însă păcatul apare atunci când omul cedează ispitei.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, pp. 357–358 (*Integritate în afaceri*).

a. Lipindu-ne de Hristos, ce trebuie să mortificăm — adică “să omorâm” în viețile noastre — și numai cum poate să fie posibil acest lucru? 1 Petru 2:11; Coloseni 3:5-8

1 Petru 2:11: „*Preaiubiților, vă sfătuiesc, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul.*”

Coloseni 3:5-8: „*De aceea, omorâți măduarele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli. Din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. Din numărul lor erați și voi odinioară, când trăiați în aceste păcate. Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură.*”

„Apostolul ne îndeamnă să ne ferim de poftele firii pământești, care se războiesc împotriva sufletului. Orice apetit pervertit devine o poftă care luptă împotriva noastră. Pofta de mâncare satisfăcută în detrimentul puterii fizice produce boală în suflet. Pofta despre care vorbește apostolul nu se limitează doar la încălcarea poruncii a șaptea, ci orice îngăduință a gustului care slăbește vigoarea fizică este o poftă ce se războiește împotriva sufletului...”

Ai nevoie să cultivi stăpânirea de sine. Lecția pe care ar fi trebuit să o înveți în tinerețe trebuie stăpânită acum. Disciplinează-te să mori față de sine și să-ți aduci voința în supunere față de voința lui Hristos.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 215 (*Consacrare totală*).

„Când creștinul face legământul botezului, ajutorul divin îi este făgăduit. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt gata să lucreze în favoarea lui. Dumnezeu pune la dispoziția sa resursele cerului, pentru ca el să poată fi biruitor. Puterea lui proprie este mică, dar Dumnezeu este atotputernic și Dumnezeu este ajutorul lui. Zi de zi, el trebuie să-și facă cunoscute nevoile la tronul harului. Prin credință și încredere, folosindu-se de resursele puse la dispoziție, el poate fi mai mult decât biruitor.” — *Înalta noastră chemare*, p. 157 (31 mai).

b. Cum afectează înnoirea inimii cuvintele noastre? Coloseni 3:9-10

Coloseni 3:9-10: „Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut.”

„Tot ce fac creștinii trebuie să fie transparent ca lumina soarelui. Adevărul este de la Dumnezeu; înșelăciunea, în oricare din miliardele ei de forme, este de la Satan, și oricine se îndepărtează în vreun fel oarecare de linia cea dreaptă a adevărului se vinde singur puterii celui rău. Totuși, nu este un lucru ușor să spui exact adevărul. Nu putem să spunem adevărul, dacă nu cunoaștem adevărul. Și cât de adesea se întâmplă că păreri preconcepute, scăpări din minte, o cunoaștere incompletă, greșeli de judecată, ne împiedică să avem o dreaptă înțelegere a lucrurilor cu care avem de-a face. Noi nu putem să rostim adevărul, dacă mințile noastre nu sunt călăuzite continuu de Acela care este Adevărul.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 68 („Să nu jurați nicidecum”).

„Satan jubila pentru că reușise să strice chipul lui Dumnezeu în om. Însă atunci a venit Isus să refacă în om chipul Creatorului său. Nimeni altul în afară de Hristos nu putea remodela caracterul care a fost ruinat de păcat. El a venit să alunge demonii care pusese ră stăpânire pe voința omului. El a venit să ne ridice din țărână, să refacă, după modelul caracterului Său dumnezeiesc, caracterul nostru stricat și să-l înfrumusețeze cu propria Sa glorie.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 37 (cap. 3: „Împlinirea vremii”).

4. UN POPOR UNIC

MIERCURI, 11 NOIEMBRIE

a. Descrieți mesajul lui Dumnezeu pentru întreaga rasă umană pe care El a creat-o. Faptele Apostolilor 17:24, 26-27; Coloseni 3:11

Faptele Apostolilor 17:24, 26-27: „Dumnezeu care a făcut lumea și tot ce este în ea este Domnul cerului și al pământului și nu locuiește în temple făcute de mâini... El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor; ca ei să caute pe Dumnezeu și să se silească să-L găsească băjbâind, măcar că nu este de parte de fiecare din noi.”

Coloseni 3:11: „Aici nu mai este nici grec, nici iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici barbar, nici scit, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul și în toți.”

„[Hristos] a văzut omenirea afundată în ticăloșie și păcătoșenie. El știa că femeile și bărbații erau depravați și decăzuți și că ei cultivau cele mai murdare vicii. Îngerii erau uimiți că Hristos ar lua asupra Sa o sarcină care li se părea fără nădejde. Ei se mirau că Dumnezeu poate să tolereze un neam atât de păcătos. Ei nu puteau vedea un loc pentru iubire. Dar ‘Dumnezeu a iubit lumea atât de mult, încât a dat pe unicul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică’. (Ioan 3:16).

Domnul Hristos a venit în lumea aceasta cu o solie de har și de iertare. El a pus temelia unei religii prin care Iudei și Neamuri, negri și albi, liberi și robi, sunt legați laolaltă într-o frăție comună, recunoscuți ca egali înaintea lui Dumnezeu. Mântuitorul are o iubire nelimitată pentru fiecare ființă omenească. În fiecare dintre ele, El vede o posibilitate de dezvoltare. Cu energie și nădejde dumnezeiască, El îi salută pe toți aceia pentru care Și-a dat viața. În tăria Lui, ei pot trăi o viață bogată în fapte bune, plină de puterea Duhului Sfânt.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, p 225 (*O chemare din partea rasei negre*).

b. Numiți unele dintre modurile prin care vorbirea și acțiunile noastre pot dezvălui un nivel al creștinismului, mai înalt decât cel obișnuit. Coloseni 3:12-14

Coloseni 3:12-14: „Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi. Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii.”

„Dacă păcatul este evident la un frate, nu-l spune altuia; ci, din dragoste pentru sufletul fratelui, cu o inimă plină de compasiune și de milă, arată-i greșeala, apoi lasă problema între el și Domnul. Astfel ți-ai împlinit datoria. Nu trebuie să pronunți o sentință.

S-a ajuns să fie privit ca un lucru prea ușor să-l înfrânezi pe un frate, să-l condamni și să-l ții sub condamnare. A existat o râvnă pentru Dumnezeu, dar nu potrivit cunoștinței. Dacă fiecare și-ar pune propria inimă în rânduială, atunci când frații s-ar aduna împreună, mărturia lor ar fi gata și ar veni dintr-un suflet plin, iar oamenii din jur care nu cred adevărul ar fi mișcați. Manifestarea Duhului lui Dumnezeu ar spune inimilor lor că sunteți copiii lui Dumnezeu. Dra-

gostea noastră unii pentru alții ar trebui să fie vizibilă pentru toți. Atunci aceasta va vorbi. Va avea influență...

Apucați-vă de lucrare în mod personal, fiți plini de râvnă și pocăiți-vă; iar după ce toate greșelile cunoscute sunt îndreptate, atunci credeți că Dumnezeu vă primește. Nu mergeți mai departe plângându-vă, ci luați-L pe Dumnezeu pe cuvânt.” — Ibid., vol. 1, p. 165 (cap. 28: *Încercările Bisericii*).

5. MELODIE SUAVĂ

JOI, 12 NOIEMBRIE

a. În lumea ostilă de astăzi, enumerați câteva dintre calitățile revigorante ale unei vieți trăite cu adevărat în Hristos. Coloseni 3:15-17

Coloseni 3:15-17: „Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre și fiți recunoscători. Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră. Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.”

„Uitând de necazurile și dificultățile noastre, să dăm laudă lui Dumnezeu pentru ocazia de a trăi pentru slava Numelui Său. Binecuvântările proaspete ale fiecărei noi zile să trezească laudă în inimile noastre pentru aceste dovezi ale grijii Sale iubitoare. Când deschizi ochii dimineă, mulțumește-I lui Dumnezeu că te-a păzit în timpul nopții. Mulțumește-I pentru pacea pe care ți-a pus-o în inimă. Dimineă, la amiază și seara, recunoștința ta să se înalțe către cer ca un parfum plăcut.

Când cineva te întreabă ce mai faci, nu încerca să te gândești la ceva trist pe care să i-l spui, pentru a-i câștiga compasiunea. Nu vorbi despre lipsa ta de credință, despre întristările și suferințele tale. Ispititorul este nespus de bucuros să audă astfel de cuvinte. Când vorbești despre subiecte sumbre, îi dai lui slavă. Nu trebuie să ne preocupe puterea cea mare a lui Satan de a ne birui. Adesea ne predăm în mâinile lui, vorbind despre puterea sa. Să vorbim mai bine despre marea putere a lui Dumnezeu de a uni toate interesele noastre cu ale Sale. Vorbește despre puterea inegalabilă a lui Hristos, vorbește despre slava Sa. Tot cerul este interesat de

mântuirea noastră. Îngerii lui Dumnezeu, mii și mii și de zeci de mii de ori zeci de mii, au misiunea să le slujească celor care vor fi moștenitori ai mântuirii. Ei ne păzesc de rău și resping puterile întinericului, care urmăresc nimicirea noastră. Nu avem oare motive să fim mulțumitori în fiecare moment, chiar și atunci când există aparente încurcături pe cărarea noastră?” — *Divina vindecare*, p. 253 (*Făgăduințe de vindecare*).

„Pe capul biruitorilor, Isus, cu propria mână, pune coroana de slavă. Pentru fiecare este câte o coroană, purtând noul său nume (Apocalipsa 2:17) și inscripția „Sfințit Domnului”. În fiecare mână este pusă ramura de palmier a biruitorului și harpa strălucitoare. Apoi, când îngerii care conduc ating coardele, orice mână atinge coardele harpelor cu pricepere, producând o muzică dulce, în tonuri melodioase și bogate.” — *Tragedia veacurilor*, p. 645 (cap. 40: *Poporul lui Dumnezeu salvat*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 13 NOV.

1. Ce anume ne arată prea adesea că s-ar putea să fim blocați în căile lumești?
2. Cum îmi pot prioritiza atenția spre a mă pregăti pentru Isus?
3. De ce vrea Isus ca eu să mă ocup de gânduri și acțiuni mai înalte?
4. De ce sunt discuțiile privitoare la diferențele rasiale irelevante pentru creștini?
5. Cum pot radia puritatea și inocența Cerului prin cuvinte și cântări?

Familia și dincolo de ea

Verset de memorat: „Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.” (Efeseni 4:32)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 527-540 (*Dragostea și compasiunea în familie*)

„Trebuie să avem Spiritul lui Dumnezeu, altfel nu vom avea niciodată armonie în cămin.... Dacă unul greșește, celălalt va da pe față răbdare, îngăduință, asemenea lui Hristos, și nu-l va îndepărta cu răceală.” — *Căminul Adventist*, p. 118 (cap. 17: *Obligații reciproce*).

1. APELURI ADRESATE FEMEILOR

DUMINICĂ, 15 NOV.

a. Cum poate o soție să promoveze armonie în căsnicia ei?
Proverbe 14:1; Efeseni 5:33 (ultima parte); Coloseni 3:18

Proverbele 14:1: „Femeia înțeleaptă își zidește casa, iar femeia nebună o dăruie cu înșeși mâinile ei.”

Efeseni 5:33 *engl. KJV.*: „... și nevasta să aibă respect față de bărbat.”

Coloseni 3:18: „Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul.”

„Relația dintre soț și soție este cea mai sacră și solemnă.” — *Manuscript Releases*, vol. 6, p. 43.

„Mulți soți citesc doar cuvintele: ‘Soților, fiți supuse’, și se opresc aici; însă vom citi mai departe concluzia, finalul aceleiași porunci: ‘Cum se cuvine în Domnul.’

Dumnezeu cere ca soția să aibă mereu în fața ei teama de Dumnezeu și slava Lui. O supunere deplină trebuie să fie oferită numai Domnului Isus Hristos, care a răscumpărat-o pe ea ca pe propriul Lui copil, cu prețul infinit al vieții Sale. Dumnezeu i-a dat o conștiință pe care ea nu o poate încălca fără să suporte consecințele. Individualitatea ei nu poate fi absorbită de cea a soțului ei, pentru

că ea este achiziția lui Hristos. Este o greșală să ne închipuim că, printr-o devoțiune oarbă, ea trebuie să facă exact tot ce spune soțul ei, în toate lucrurile, când ea știe că făcând astfel își va vătăma trupul și spiritul, care au fost răscumpărate din robia lui Satan. Există Cineva care este mai presus decât soțul pentru soție; este Răscum-părătorul ei, iar supunerea față de soțul ei trebuie să fie așa cum a îndrumat Dumnezeu: „cum se cuvine în Domnul.” — *Căminul Adventist*, p. 116 (cap. 17: *Obligații reciproce*)

„Soția, dacă are Spiritul lui Hristos, va fi atentă la cuvintele ei; ea își va stăpâni spiritul, va fi supusă; cu toate acestea, nu se va simți sclavă, ci un tovarăș al soțului ei.” — *Ibid.*, p. 118.

2. UN APEL UITAT

LUNI, 16 NOIEMBRIE

- a. Cum trebuie ca femeile care au teamă de Dumnezeu să valorifice principiile Lui în ce privește comportamentul — și, de asemenea, cum trebuie ele să fie încurajate de familiile și bisericile lor în a face asta?**
1 Petru 3:1-6; Filipeni 2:14

1 Petru 3:1-6: „Tot astfel, nevestelor, fiți supuse și voi bărbaților voștri; pentru ca, dacă unii nu ascultă Cuvântul, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea nevestelor lor; când vă vor vedea felul vostru de trai: curat și în temere. Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor; ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Astfel se împodobeau odinioară sfințele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu și erau supuse bărbaților lor; ca Sara, care asculta pe Avraam și-l numea ‘domnul ei’. Fiicele ei v-ați făcut voi, dacă faceți binele fără să vă temeți de ceva.”

Filipeni 2:14: „Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli.”

„Există idoli prețuiți în familiile și în bisericile noastre de astăzi, care au aceeași influență asupra noastră cum a avut vițelul de aur asupra israeliților. Oare își vor cerceta oamenii inimile? Oare păstorii își vor face lucrarea ca niște străjeri credincioși ai lui Dumnezeu? Vor vedea ei ce idoli păstrează și prețuiesc? Va înțelege fiecare persoană aflată într-o stare materială modestă că este chemată să

compună un popor distinct și separat de lume în felul de a se îmbrăca, în vorbire și în purtare? Vor vedea ei idolatria lor atât în lucrurile mici, cât și în cele mari, și că aceasta îi desparte de Dumnezeu? Când vin muștrările, ei se rușinează, dar nu se pocăiesc.” — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 7, p. 941 (1 Petru, cap. 3).

„Îmbrăcămintea extravagantă, bătătoare la ochi, încurajează prea adesea patima în inima celui care o poartă și trezește patimi josnice în inima celui care o privește. Dumnezeu știe că ruinarea caracterului este frecvent precedată de îngăduirea mândriei și vanității în îmbrăcămintă.” — *Sfaturi pentru sănătate*, p. 602 (*Efectul îmbrăcămintei asupra principiilor morale*).

„Moda a fost zeița care a dominat lumea de afară și adesea se strecoară în biserică. Biserica trebuie să facă din Cuvântul lui Dumnezeu standardul pe care trebuie să-l urmeze și părinții trebuie să se gândească în mod inteligent la acest subiect. Când își văd copiii înclinați să urmeze moda lumii, ei ar trebui, asemenea lui Avraam, să poruncească în mod categoric casei lor după ei. În loc să-i uniți cu lumea, legați-i de Dumnezeu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 499 (*Purtarea în casa lui Dumnezeu*).

„Pentru a proteja poporul lui Dumnezeu de influențele stricătioase ale lumii, cât și pentru promovarea sănătății fizice și morale, s-a introdus între noi reforma în îmbrăcămintă. Aceasta n-a fost intenționată ca să fie un jug al robiei, ci o binecuvântare.” — *Ibid.*, vol. 4, p. 634 (*Simplitate în îmbrăcămintă*).

b. Ce întărește biserica spre a menține practicile divine și a proteja moralitatea într-o lume lipsită de Dumnezeu? Tit 2:1-5; Matei 5:8

Tit 2:1-5: „Tu însă vorbește lucruri care se potrivesc cu învățătura sănătoasă. Spune că cei bătrâni trebuie să fie treji, vrednici de cinste, cumpătați, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare. Spune că femeile în vârstă trebuie să aibă o purtare cuviincioasă, să nu fie nici clevetitoare, nici dedate la vin, să învețe pe alții ce este bine, ca să învețe pe femeile mai tinere să-și iubească bărbații și copiii, să fie cumpătate, cu viața curată, să-și vadă de treburile casei, să fie bune, supuse bărbaților lor, pentru ca să nu se vorbească de rău Cuvântul lui Dumnezeu.”

Matei 5:8: „Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!”

„Iubite surori, voi trebuie să evitați chiar și aparența răului. În această generație pripită, care este întunecată de corupție, voi nu veți fi sigure, dacă nu veți fi mereu în gardă. Virtutea și modestia sunt rare. Mă adresez vouă, ca la niște urmașe ale lui Isus Hristos, care faceți o mărturisire mare și înălțătoare, să cultivați această modestie, ca pe o piatră scumpă și neprețuită. Aceasta va păstra virtutea.” — *Un apel solemn*, p. 54 (cap. 3: *Modestia feminină*).

3. APELURI ADRESATE BĂRBAȚILOR

MARȚI, 17 NOV.

a. Ce trebuie să înțeleagă un bărbat atunci când se angajează să se căsătorească? Coloseni 3:19

Coloseni 3:19: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele și nu țineți necaz pe ele.”

„Atunci când soții pretind supunerea totală din partea soțiilor lor, susținând că femeile nu au voie să vorbească sau să aibă voința lor în familie, ci trebuie să fie cu totul supuse, ei își așază soțiile într-o poziție care nu este în armonie cu Scriptura. Interpretând Scriptura în acest mod, ei atentează cu violență împotriva instituției căsătoriei. Această interpretare este dată doar ca ei să poată exercita o stăpânire arbitrară, și aceasta nu este atribuția lor. Însă mai departe citim: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele și nu purtați necaz pe ele”. De ce ar avea necaz soțul pe soția lui? Dacă soțul a descoperit că ea greșește și face o mulțime de greșeli, acest spirit de amărăciune nu ar îndepărta răul.

Scopul lui Dumnezeu nu a fost ca bărbatul să stăpânească, în calitate de cap al familiei, atunci când el însuși nu este supus lui Hristos. El trebuie să fie sub conducerea Domnului Hristos, ca să poată reprezenta relația dintre Hristos și biserica Sa.” — *Căminul Adventist* 116, 117 (cap. 17: *Obligații reciproce*).

„Mulți bărbați își iubesc soțiile, dar sunt prea egoiști să își manifeste iubirea. Ei au un simțământ fals de demnitate și mândrie, și nu vor să își arate dragostea prin cuvinte și gesturi. Sunt mulți bărbați care niciodată nu știu cât de flămândă este inima soției după cuvinte de apreciere tandră și afecțiune. Cei care îi îngroapă pe cei dragi și nu îi mai văd, murmură contra providenței lui Dumnezeu care i-a privat de partenerii lor, pe când, dacă ar putea privi viața interioară a celor ce le-au fost tovarăși de viață, ar vedea că propriile lor

acțiuni au dus la moartea prematură a acestora.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 527, 528 (*Dragostea și compasiunea în familie*).

b. Ce inspiră iubirea adevărată în inima unui bărbat pentru soția lui — și cum este legătura sa cu Dumnezeu afectată de atitudinea pe care o are? — Efeseni 5:25, 33 (prima parte); 1 Petru 3:7

Efeseni 5:25, 33 p.p.: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea... Încolo, fiecare din voi să-și iubească nevasta ca pe sine.”

1 Petru 3:7: „Bărbaților, purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre.”

„Soții trebuie să studieze modelul și să caute să înțeleagă semnificația simbolului prezentat în Efeseni, relația pe care o are Domnul Hristos cu biserica. Soțul trebuie să fie ca un Mântuitor în familia sa. Va sta el în poziția nobilă, de bărbăție, dată lui de Dumnezeu, căutând continuu să-și ridice, să-și înnoileze soția și copiii? Va răspândi el în jurul lui o atmosferă curată, dulce? Nu va căuta el oare să cultive cu tot atâta asiduitate iubirea lui Isus, făcând din aceasta un principiu ce domnește în căminul său, în aceeași măsură în care își susține pretențiile de autoritate?

Fiecare soț și tată trebuie să studieze pentru a putea înțelege cuvintele lui Hristos, nu într-o manieră părtinitoare, insistând doar asupra supunerii soției față de soț, ci în lumina crucii de pe Calvar, să studieze care ar trebui să fie poziția sa în cercul familiei.” — *Căminul Advent*, p. 117 (cap. 17: *Obligații reciproce*).

4. PĂRINȚI ȘI COPII

MIERCURI, 18 NOIEMBRIE

**a. Explicați datoria noastră față de părinții noștri.
Deuteronom 5:16; Coloseni 3:20**

Deuteronom 5:16: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, cum ți-a poruncit Domnul Dumnezeuul tău, ca să ai zile multe și să fii fericit în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău.”

Coloseni 3:20: „Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului.”

„Copiii care își necinstesc părinții, nu îi ascultă și nu țin seama de sfaturile și îndemnul lor; nu pot avea parte de pământul cel nou. Pământul cel nou, curățit, nu va fi un loc pentru fiul sau fiica răzvrătită și nerecunoscătoare.” — *Căminul Advent*, p. 294 (cap. 50: *Cinstea datorată părinților*)

„Nu există niciun moment în care copiii ar trebui să înceteze să le ofere respect și iubire tatălui și mamei lor. Cât timp părinții trăiesc, ar trebui să fie bucuria copiilor să îi cinstească și să îi respecte. Ei ar trebui să aducă în viața părinților îmbătrâniți toată voioșia și lumina pe care le pot aduce...”

Gândul că și-au slujit părinții și au contribuit la confortul lor va fi pentru copii o sursă de mulțumire de-a lungul întregii vieți și le va aduce o bucurie deosebită, mai ales atunci când ei înșiși vor avea nevoie de simpatie și iubire. Cei ale căror inimi sunt pline de dragoste vor considera drept un privilegiu neprețuit faptul de a le netezi părinților drumul spre mormânt. Ei se vor bucura că au avut o parte în a aduce mângâiere și pace în ultimele zile ale părinților lor iubiți.” — *The Review and Herald*, 15 noiembrie, 1892.

b. Ca părinți, cum suntem îndemnați să facem datoria copiilor noștri față de noi mult mai ușoară pentru ei?
Coloseni 3:21; Efeseni 4:32, 6:4

Coloseni 3:21: „Părinților, nu întărâtați pe copiii voștri, ca să nu-și piardă nădejdea.”

Efeseni 4:32: „Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.”

Efeseni 6:4: „Și voi, părinților, nu întărâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i în mustrarea și învățătura Domnului.”

„Tinerii sunt ignoranți și fără experiență, și iubirea față de Biblie și de adevărurile ei sacre nu vin de la sine. Dacă nu se depun eforturi mari pentru a ridica în jurul lor bariere care să-i ocrotească de înșelătoriile lui Satan, ei vor fi supuși ispitelor lui și făcuți robi ai lui după voința lui. În primii lor ani, copiii trebuie învățați să cunoască cerințele Legii lui Dumnezeu și credința în Isus, Răscumpărătorul nostru, pentru curățirea de petele păcatului...”

Copiii pot fi modelați când sunt tineri. Dar anii când inimile copiilor sunt sensibile și susceptibile la influența adevărului trec și se dedică doar puțin timp pentru cultura lor morală. Lecțiile prețioase ale adevărului și datoriei ar trebui să fie imprimare zilnic în inimile lor.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 329 (*Instruirea copiilor*)

„Când tații și mamele realizează modul în care copiii îi copiază, ei își vor veghea cu grijă fiecare cuvânt și fiecare gest.” — *Sermons and Talks*, vol. 1, p. 325.

„Ferice de părinții ale căror vieți sunt o reflectare fidelă a celei divine, astfel încât făgăduințele și poruncile lui Dumnezeu trezesc în copil recunoștință și respect; părinții a căror blândețe, dreptate și îndelungă răbdare ilustrează pentru copil dragostea, dreptatea și îndelunga răbdare a lui Dumnezeu.” — *Profeți și Regi*, p. 245 (cap. 20: *Naaman*).

5. LA POSTUL DATORIEI

JOI, 19 NOIEMBRIE

a. Indiferent de rangul nostru profesional sau de poziția noastră în societate, ce perspectivă inspiră o atitudine creștină autentică? Coloseni 3:22-25; 4:1, 5

Coloseni 3:22-25: „Robilor, ascultați în toate lucrurile pe stăpânii voștri pământești; nu numai când sunteți sub ochii lor, ca cei ce caută să placă oamenilor, ci cu curăție de inimă, ca unii care vă temeți de Domnul. Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos. Căci cine umblă cu strâmbătate își va primi plata după strâmbătatea pe care a făcut-o; și nu se are în vedere fața omului.”

Coloseni 4:1, 5: „Stăpânilor, dați robilor voștri ce le datorați și ce li se cuvine, căci știți că și voi aveți un Stăpân în cer... Purtați-vă cu înțelepciune față de cei de afară; răscumpărați vremea.”

„Există știință chiar și în cea mai umilă formă de muncă, iar dacă toți ar privi astfel lucrurile, ar vedea noblețe în muncă. Inima și sufletul trebuie puse în orice fel de lucrare; atunci vor exista voieșie și eficiență... Există onoare în orice fel de muncă ce e esențial să fie făcută. Legea lui Dumnezeu să fie făcută standardul acțiunilor, iar ea înnobilează și sfințește orice muncă. Credințioșia în împlinirea fiecărei datorii face lucrarea nobilă și descoperă un caracter pe care Dumnezeu îl poate aproba.

‘Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta.’ Dumnezeu dorește iubirea care este exprimată prin slujire din inimă, prin slujirea din suflet și prin slujirea adusă de folosirea puterilor fizice...

Puteți alege să deveniți fixați într-un mod greșit de acțiune, pentru că nu aveți hotărârea de a vă lua în stăpânire și a vă reforma, sau vă puteți cultiva capacitățile pentru a face cea mai bună lucrare posibilă, iar atunci veți fi solicitați oriunde și pretutindeni. Veți fi apreciați la adevărata voastră valoare. ‘Tot ce găsește mâna ta să facă, fă cu toată puterea ta.’ ‘În sânge, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului.’ — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 5, p. 1112 (Marcu, cap. 12).

„Noi nu putem ști ce rezultate aduc o zi, o oră, sau o clipă și, de aceea, niciodată să nu începem ziua, fără să ne încredințăm Tatălui nostru ceresc căile și inima. Îngerii Săi sunt trimiși să vegheze asupra noastră și, dacă ne așezăm sub călăuzirea lor, oricând suntem în primejdie, ei vor fi la dreapta noastră. Când fără să ne dăm seama suntem în primejdia de a exercita o influență rea, îngerii vor fi lângă noi, inspirându-ne o cale mai bună, alegând, pentru noi, cuvintele și influențând faptele noastre. În acest fel influența noastră poate fi tăcută, neobservată, însă foarte puternică în a atrage pe alții la Hristos și la lumea cerească.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 341 (cap. 25: *Talanții, Influența*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 20 NOV.

1. Explicați echilibrul sănătos pe care îl recomandă Dumnezeu soțiilor.
2. Numiți o distragere idolatră care adesea ajunge să fie o capcană.
3. Descrieți înalta chemare a unui soț în relația de căsătorie.
4. În atitudinea mea față de părinții mei, cum pot să reflectez mai bine voia lui Dumnezeu?
5. Cum pot reflecta mai bine voia lui Dumnezeu la locul meu de muncă?

Lucrând pentru cei pierduți

Verset de memorat: „Voi sunteți martori și Dumnezeu, de asemenea, că am avut o purtare sfântă, dreaptă și fără prihană față de voi, care credeți... să vă purtați într-un chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la Împărăția și slava Sa.” (1 Tesaloniceni 2:10, 12)

Recomandare pentru studiu: *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 346-358 (cap. 43: *În Roma*).

„Pavel era un educator. El a predicat Evanghelia cu vocea sa, și în munca sa inteligentă, el a predicat-o cu mâinile sale.” — *The Review and Herald*, 6 martie, 1900.

1. SUBPĂSTORUL DEVOTAT

DUMINICĂ, 22 NOIEMBRIE

a. Cum dezvăluie salutul simplu, introductiv, al lui Pavel către credincioșii Tesaloniceni, profunzimea grijii sale tandre pentru turmă? 1 Tesaloniceni 1:1-4

1 Tesaloniceni 1:1-4: „Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Hristos: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos. Mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți, pe care vă pomenim necurmat în rugăciunile noastre; căci ne aducem aminte fără încetare, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrarea credinței voastre, de osteneala dragostei voastre și de tăria nădejzii în Domnul nostru Isus Hristos! Știm, frați preaiubiți de Dumnezeu, alegerea voastră.”

„Din rădăcina adevăratei smerenii izvorăște cea mai prețioasă măreție a sufletului — o măreție care îi conduce pe oameni să se conformeze chipului lui Hristos. Cei care posedă această măreție dobândesc răbdare și încredere în Dumnezeu. Credința lor este de neînvins. Adevărata lor consacrare și devoțiune țin eul ascuns. Cuvintele care ies de pe buzele lor sunt modelate în expresii de tandrețe și iubire asemenea celor ale lui Hristos. Având simțământul pro-

priei lor slăbiciuni, ei apreciază ajutorul pe care Domnul li-l oferă și tânjesc după harul Său pentru a putea face ceea ce este drept și adevărat. Prin purtarea, atitudinea și spiritul lor, ei poartă cu sine dovezile că sunt ucenici în școala lui Hristos.” — *That I May Know Him*, p. 37.

b. Cum se aseamănă apelul apostolului Petru cu cel al apostolului Pavel? 1 Petru 5:2, 3.

1 Petru 5:2, 3: „Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine; nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțeală, ci făcându-vă pilde turmei.”

„Cei care ocupă poziția de subpăstori trebuie să dea pe față o atentă grijă de turma Domnului. Nu ar trebui să fie o supraveghere dictatorială, ci una care tinde să încurajeze, să întărească și să înalțe. Slujirea Evangheliei înseamnă mult mai mult decât ținerea de predici; înseamnă o lucrare stăruitoare și personală.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 526 (cap. 51: *Un subpăstori credincios*).

2. ÎN PUTEREA DUHULUI

LUNI, 23 NOIEMBRIE

a. Pentru ca adevărul să fie răspândit, ce trebuie să învățăm cu toții atât de la apostoli, cât și de la credincioșii din Tesalonic? 1 Tesaloniceni 1:5-8

1 Tesaloniceni 1:5-8: „În adevăr, Evanghelia noastră v-a fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci cu putere, cu Duhul Sfânt și cu o mare îndrăzneală. Căci știți că, din dragoste pentru voi, am fost așa printre voi. Și voi înșivă ați călcat pe urmele mele și pe urmele Domnului, întrucât ați primit Cuvântul în multe necazuri cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt; așa că ați ajuns o pildă pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia. În adevăr, nu numai că de la voi Cuvântul Domnului a răsunat prin Macedonia și Ahaia, dar vestea despre credința voastră în Dumnezeu s-a răspândit pretutindeni, așa că n-avem nevoie să mai vorbim de ea.”

„Să se arate mai multă dorință de a-L primi pe Duhul Sfânt ca Învățător.” — *Lucrarea misionară medicală*, p. 307 (*Pericolul de a pierde obiectivul*).

„Lucrarea Duhului Sfânt este aceea de a ilumina înțelegerea întunecată, de a topi inima egoistă, de piatră, de a-l supune pe nele-

giuitul răzvrătit și de a-l salva de influențele corupătoare ale lumii. Rugăciunea lui Hristos pentru ucenicii Săi era: ‘Sfințește-i prin Cuvântul Tău, Cuvântul Tău este adevărul’. Sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu, străpunge inima celui păcătos și o taie în bucăți. Când este repetată, fără ca influența ei sfântă să fie simțită de sufletul vorbitorului, teoria adevărului nu are nicio putere asupra ascultătorilor, ci este respinsă ca și când ar fi o greșeală, vorbitorul făcându-se răspunzător pentru pierderea sufletelor. Trebuie să fim siguri că pastorii noștri sunt bărbați convertiți, umili, blânzi și smeriți cu inima.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 441 (*Pastori tineri*).

„Dumnezeu a dat slujitorilor Săi solia adevărului pe care să o proclame. Pe aceasta trebuie să o primească bisericile și să o vestească pe orice cale cu putință, prinzând primele raze de lumină și difuzându-le mai departe.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6. 425 (*Rezultatul inactivității*).

b. Cum a fost transformarea noilor credincioși o mărturie către lume — și o scenă care trebuie repetată astăzi? 1 Tesaloniceni 5:9, 10; Isaia 56:6, 7

1 Tesaloniceni 5:9-10: „Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să câpătăm mântuirea prin Domnul nostru Isus Hristos, care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El.”

Isaia 56:6-7: „Și pe străinii care se vor lipi de Domnul ca să-I slujească și să iubească Numele Domnului, pentru ca să fie slujitorii Lui, și pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pângărească, și vor stăruî în legământul Meu îi voi aduce la muntele Meu cel sfânt și-i voi umple de veselie în Casa Mea de rugăciune. Arderile-de-tot și jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu, căci Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele.”

„Solia cu privire la cea de a doua venire a Domnului Hristos trebuie să fie însoțită de o putere vie. Nu trebuie să avem odihnă, până când nu vedem suflete multe convertite la fericita nădejde a revenirii Domnului. În zilele apostolilor, solia pe care au vestit-o ei a condus la săvârșirea unei lucrări mari, întorcând sufletele de la idoli la slujirea Dumnezeului celui viu. Lucrarea care trebuie să fie îndeplinită în zilele noastre este tot atât de mare, iar adevărul este tot atât de valabil, doar că noi trebuie să vestim solia cu o seriozitate

mult mai mare, deoarece venirea Domnului este mai aproape. Solia pentru timpul acesta este categorică, simplă și de cea mai mare importanță. Trebuie să ne comportăm ca niște bărbați și femei care cred solia aceasta. Lucrarea noastră este să așteptăm, să veghem, să lucrăm, să ne rugăm și să avertizăm lumea...

Tot cerul este în mișcare, angajat în pregătirea zilei răzbunării lui Dumnezeu, a zilei eliberării Sionului. Timpul de întârziere este aproape încheiat. Peregrinii și călătorii care caută de atât de multă vreme o țară mai bună sunt aproape ajunși acasă.” — *Evanghelizare*, p. 219 (secț. 8, *Vestirea celei de a doua veniri a lui Hristos*).

3. AUTOSUSȚINERE UMILĂ

MARȚI, 24 NOIEMBRIE

a. Numiți câteva dintre cheile succesului din Tesalonic. 1 Tesaloniceni 2:1-7

1 Tesaloniceni 2:1-7: „Voi înșivă știți, fraților, că venirea noastră la voi n-a fost zadarnică. După ce am suferit și am fost batjocoriți în Filipi, cum știți, am venit plini de încredere în Dumnezeul nostru să vă vestim Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor lupte. Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie. Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să plăcem nu oamenilor; ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima. În adevăr, cum bine știți, niciodată n-am întrebuințat vorbe măgulitoare, nici haina lăcomiei: martor este Dumnezeu. N-am căutat slavă de la oameni: nici de la voi, nici de la alții, deși, ca apostoli ai lui Hristos, am fi putut să cerem cinste. Dimpotrivă, ne-am arătat blânzi în mijlocul vostru, ca o doică ce-și crește cu drag copiii.”

„Credincioșii tesaloniceni erau adevărați misionari. Inimile lor ardeau de zel pentru Mântuitorul lor care îi eliberase de teama ‘mâniei viitoare’. Prin harul lui Hristos, în viețile lor avusese loc o minunată transformare; și cuvântul Domnului, așa cum era vorbit prin ei, era însoțit de putere. Inimile erau câștigate prin adevărurile prezentate și suflete se adăugau la numărul credincioșilor.

În prima sa epistolă, Pavel face referire la modul său de lucru în mijlocul tesalonicenilor. El afirmă că nu căutase să câștige convertiți prin amăgire sau înșelăciune.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 256 (cap. 25: *Epistolele către Tesaloniceni*).

b. Când urmărim cu atenție lucrarea lui Pavel din Tesalonic, ce calități sunt în mod deosebit emoționante?
1 Tesaloniceni 2:8-10.

1 Tesaloniceni 2:8-10: „Astfel, în dragostea noastră fierbinte pentru voi, eram gata să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar și viața noastră, atât de scumpi ne ajunseserăți. Vă aduceți aminte, fraților, de osteneala și munca noastră. Cum lucram zi și noapte ca să nu fim sarcină niciunui din voi și vă propovăduiam Evanghelia lui Dumnezeu. Voi sunteți martori și Dumnezeu, de asemenea, că am avut o purtare sfântă, dreaptă și fără prihană față de voi, care credeți.”

„Înainte de a fi ucenic al lui Hristos, Pavel ocupase o poziție înaltă și nu fusese dependent de munca brațelor pentru a câștiga cele necesare pentru întreținerea sa. Dar, mai târziu, după ce își cheltuisese toate mijloacele sale în sprijinirea înaintării lucrării lui Hristos, în diferite rânduri el a recurs la meseria sa spre a câștiga cele necesare vieții. În mod deosebit, acesta era cazul atunci când lucra în locuri unde motivele sale ar fi putut fi greșit înțelese.

Citim pentru prima dată despre lucrarea lui Pavel cu mâinile sale pentru a se întreține, ca având loc, în timp ce vestea Cuvântul în Tesalonic.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 347 (cap. 33: *Lucrând în condiții dificile*).

„Apostolul Pavel, marele apostol al neamurilor, a învățat meseria de făcător de corturi. Existau ramuri mai înalte și mai de rând ale acestei meserii. Pavel a învățat ramurile superioare, dar putea lucra și în cele obișnuite, atunci când împrejurările o cereau. Confectionarea corturilor nu aducea câștiguri la fel de rapide ca alte ocupații și, uneori, numai prin cea mai strictă economie putea Pavel să își acopere nevoile.

Deși slab în privința sănătății, el [Pavel] lucra ziua în slujba cauzei lui Hristos, iar apoi trudea o mare parte din noapte și adesea toată noaptea, pentru a putea împlini propriile sale nevoi și pe ale altora.

Pavel era un educator. El predica Evanghelia cu vocea sa, iar prin munca lui inteligentă o predica și cu mâinile sale. El i-a educat și pe alții în același mod în care fusese educat de Cel considerat cel mai înțelept dintre învățătorii omeniești. În timp ce Pavel lucra repede și cu îndemânare cu mâinile sale, le vorbea colaboratorilor despre instrucțiunile pe care Hristos i le dăduse lui Moise cu privire la construirea tabernacolului.” — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 6, p. 1063 (*Faptele Apostolilor*, cap. 18).

a. Cu ce scop s-a îngrijit Pavel de turmă? 1 Tesaloniceni 2:11-13.

1 Tesaloniceni 2:11-13: „Știți iarăși că am fost pentru fiecare din voi ca un tată cu copiii lui: vă sfătuiam, vă mângâiam și vă adeveream să vă purtați într-un chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la Împărăția și slava Sa. De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor; ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți.”

„Cunoașterea adevărului nu depinde atât de puterea intelectului cât de curăția scopului și de simplitatea unei credințe pline de zel și consacrate Domnului. Îngerii Domnului se alătură aceluia care cu o inimă plină de umilință caută călăuzirea divină. Duhul Sfânt este dat ca să le deschidă bogăția comorilor adevărului.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 59 (cap. 2, În pământ bun).

b. Descrieți obstacolele cu care s-a confruntat proclamarea Evangheliei în zilele lui Pavel — și cum se regăsesc acestea de-a lungul istoriei, inclusiv în viitorul apropiat. 1 Tesaloniceni 2:14-18; 2 Timotei 3:12; Matei 5:10-12

1 Tesaloniceni 2:14-18: „Căci, fraților, voi ați călcat pe urmele Bisericii lui Dumnezeu care sunt în Hristos Isus, în Iudeea; pentru că și voi ați suferit din partea celor de un neam cu voi aceleași rele pe care le-au suferit ele din partea iudeilor. Iudeii aceștia au omorât pe Domnul Isus și pe proroci, pe noi ne-au prigonit, nu plac lui Dumnezeu și sunt vrăjmași tuturor oamenilor; căci ne opresc să vorbim neamurilor ca să fie mântuite. Astfel, ei totdeauna pun vârf păcatelor lor. Dar, la urmă, i-a ajuns mânia lui Dumnezeu! Noi, fraților, după ce am fost despărțiți câțeva vreme de voi, cu fața, dar nu cu inima, am avut cu atât mai mult dorința să vă vedem. Astfel, o dată și chiar de două ori, am voit (eu, Pavel, cel puțin) să venim la voi, dar ne-a împiedicat Satan.”

2 Timotei 3:12: „De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prigoniți.”

Matei 5:10-12: „Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor! Ferice va fi de voi când, din pricina Mea,

oamenii vă vor ocări, vă vor prizoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prizonit pe prorocii care au fost înainte de voi.”

„Pe măsură ce lupta se extinde în domenii noi și mintea oamenilor este atrasă către Legea lui Dumnezeu, cea călcată în picioare, Satan se agită. Puterea care însoțește solia nu face decât să-i mânie și mai mult pe aceia care se împotrivesc. Conducătorii spirituali vor face eforturi aproape supraomenești pentru a îndepărta lumina ca să nu lumineze peste turma lor. Prin toate mijloacele pe care le au la dispoziție, vor încerca să interzică discutarea acestor probleme vitale. Biserica va face apel la brațul cel puternic al puterii civile, și papistașii și protestanții se vor uni în această lucrare. Pe măsură ce mișcarea pentru impunerea duminicii devine mai îndrăzneată și mai hotărâtă, va fi chemată în ajutor legea împotriva celor ce păzesc porunca a patra. Ei vor fi amenințați cu amenzi și închisoare, iar unora le vor fi oferite poziții cu influență și alte beneficii și avantaje, cu condiția să renunțe la credința lor. Dar răspunsul lor statornic va fi: „Arătați-ne din Cuvântul lui Dumnezeu rătăcirea noastră”, același răspuns pe care l-a dat și Luther în împrejurări asemănătoare. Aceia care sunt târați înaintea tribunalelor aduc o puternică susținere a adevărului, iar unii care aud sunt conduși să ia poziție pentru păzirea tuturor poruncilor lui Dumnezeu. În felul acesta, lumina va fi adusă multor mii de suflete care altfel n-ar putea cunoaște nimic despre aceste adevăruri.

Ascultarea conștiințioasă de Cuvântul lui Dumnezeu va fi tratată ca răzvrătire. Orbiți de Satan, părinții vor exercita asprime și lipsă de înțelegere față de copiii lor credincioși, stăpânul și stăpâna vor prizoni pe servul care păzește poruncile. Dragostea va fi denaturată; copiii vor fi dezmoșteniți și alungați de acasă... Când apărătorii adevărului refuză să cinstească sabatul duminical, unii dintre ei vor fi aruncați în închisori, unii vor fi exilați, alții vor fi tratați ca robi. Pentru înțelepciunea omenească, toate acestea par acum imposibile; dar, pe măsură ce Duhul lui Dumnezeu, care îi ține în frâu, va fi retras de la oameni, iar ei vor fi sub stăpânirea lui Satan, care urăște principiile divine, vor avea loc manifestări stranii. Inima poate deveni foarte crudă atunci când temerea de Dumnezeu și dragostea sunt înlăturate.” — *Tragedia veacurilor*, p. 608 (cap. 38: *Ultima avertizare*).

a. Cum putem să fim inspirați urmărind cât de mult reflecta dorința inimii lui Pavel pe cea a lui Hristos? 1 Tesaloniceni 2:19, 20; Isaia 53:11.

1 Tesaloniceni 2:19-20: „Căci cine este, în adevăr, nădejdea sau bucuria sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui? Da, voi sunteți slava și bucuria noastră.”

Isaia 53:11: „Va vedea rodul muncii sufletului Lui și Se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.”

„Cine ar putea evalua care sunt, pentru lume, rezultatele lucrării de o viață a lui Pavel? Dintre toate acele influențe binefăcătoare care alină suferința, alungă întristarea, îngrădesc răul, care înalță viața de la ceea ce este egoist și senzual și o slăvesc prin nădejdea nemuririi, cât se datorează străduințelor lui Pavel și a tovarășilor lui de lucru în timp ce călătoreau nebăgați în seamă din Asia până pe țărmurile Europei?

Cât a meritat pentru o viață oarecare faptul de a fi fost unealta lui Dumnezeu în punerea în mișcare a unor astfel de influențe ale binecuvântării? Va merita să vedem, în veșnicie, rezultatele unei astfel de lucrări de-o viață?” — *Educație*, p. 70 (*Viețile unor mari bărbați, Pavel, voios în slujire*).

„Nu ne dăm seama cât de mult înseamnă [lecțiile Salvatorului] pentru ființele create de El. El îi iubește pe oameni. Vă întrebați cât de mult îi iubește? Priviți Calvarul.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 284 (cap. 38: *Cuvinte de sfat*).

„Mulți, aflați pretutindeni în jurul nostru, nu au nevoie decât să li se îndepărteze prejudecățile și să le fie puse înainte dovezile din Cuvânt ale poziției noastre actuale și ei vor primi cu bucurie adevărul prezent. Solii trebuie să vegheze asupra sufletelor ca unii care vor trebui să dea socoteală. Viața lor trebuie să fie plină de trudă și de chin sufletesc, în timp ce asupra lor apasă greutatea scumpei, dar ades prejudiciatei cauze a lui Hristos. Ei vor trebui să lase deoparte confortul și interesele lumești și să-și stabilească drept prim obiectiv faptul de a face tot ce le stă în putere pentru înaintarea cauzei adevărului prezent și salvarea sufletelor care pier.

Vor avea și o răsplată bogată. În cununile bucuriei lor, cei care sunt salvați de ei și, în final, mântuiți, vor străluci ca stelele în veci de veci. Și, în toată veșnicia, ei se vor bucura de satisfacția de a fi făcut ceea ce au putut pentru prezentarea adevărului în curăția și frumusețea lui, astfel încât sufletele s-au îndrăgostit de el, au fost sfințite prin el și s-au folosit de privilegiul inestimabil de a fi făcuți bogați, de a fi spălați în sângele Mielului și răscumpărați pentru Dumnezeu.” — *Scrieri timpurii*, p. 61 (*Mesagerii*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 27 NOV.

1. Ce putem să învățăm cu toții din dedicarea apostolilor pentru împărtășirea adevărului?
2. De ce a fost lucrarea de predicare a evangheliei în Tesalonic deosebit de remarcabilă?
3. De ce Pavel, un pastor al Evangheliei, făcea uneori muncă manuală ca mijloc de trai?
4. Ce rezultate pozitive apar totuși când persecuția se intensifică?
5. Descrieți bucuria experimentată de Hristos, Pavel și toți cei care câștigă suflete.

Darul Sabatului întâi
Sabat, 5 decembrie, 2026

pentru biserica din Brazzaville, Republica Congo

Brazzaville este capitala Republicii Congo, situată în Africa Centrală. Brazzaville se află chiar la vest de Republica Democrată Congo — a cărei capitală este Kinshasa — iar împreună aceste două orașe constituie cele mai apropiate capitale din lume. (Există două state numite Congo din cauza istoriei coloniale, când diferite puteri europene au colonizat aceste regiuni vecine și le-au numit după fluviul Congo.)

Republica Congo acoperă o suprafață de 125.097 mii pătrate (342.000 km²), având o populație totală de 6.484.437 locuitori (2025). Brazzaville, capitala, acoperă o suprafață de 101,9 mii pătrate (263,9 km²) și are o populație de aproape 2,8 milioane de locuitori, dintre care aproximativ 75% sunt creștini: 90% catolici și 10% protestanți evanghelici — majoritatea kimbaguiști. Restul aderă la credințe animiste tradiționale din mesianismul african sau rămân atei.

Limbile vorbite sunt: franceza (limba oficială), lingala și kikongo.

Mesajul AZSMR a ajuns pentru prima dată în Brazzaville în anul 2013, când un misionar a venit pentru patru zile și a adus mesajul Reformei la două tinere familii. Trei luni mai târziu, el s-a întors — iar în 27 de zile, cei cinci au ajuns la 41 de suflete. În anul următor au fost organizate seminare cu studii suplimentare în zonă, iar un mare procent dintre credincioși au luat poziție pentru adevărul prezent. Din 2021, un absolvent al Școlii Misionare RAMA din Congo slujește ca lucrător biblic pentru biserica din Brazzaville.

Una dintre provocările de aici a fost găsirea unui loc potrivit pentru închinare. Frații se întâlnesc într-o clădire veche abandonată de proprietar și sunt nevoiți să o acopere cu câteva foi lungi de plastic. În timpul sezonului ploios, aceste condiții fac foarte dificilă întâlnirea regulată.

Cu toate acestea, biserica din Brazzaville este în creștere. În medie, în fiecare Sabat se adună aici aproximativ 30 de persoane pentru a se închina Domnului. În acest timp, frații și surorile din acest grup își îndreaptă speranța către voi — frații noștri din întreaga lume — ca prin generozitatea voastră binevoitoare să puteți contribui financiar la achiziționarea unui teren pentru construirea unui locaș mai potrivit spre onoarea și slava Sa.

Frații și surorile voastre din Brazzaville

Pregătindu-ne să-L întâlnim pe Hristos

Verset de memorat: „Fiecare din voi să știe să-și stăpânească vasul în sfințenie și cinste.” (1 Tesaloniceni 4:4)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 480-489 (*Un apel către biserică*); *Solii alese*, vol. 2; p. 257-274 (cap. 27: *Cei îndoliați*).

„Sfințirea este o lucrare progresivă; nu se atinge într-o oră sau într-o zi și apoi se menține fără niciun efort special din partea noastră.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 472 (*Un apel către biserică*).

1. SPLENDOARE NESATISFĂCĂTOARE DUMINICĂ, 29 NOV.

- a. Chiar și în mijlocul celui mai înalt nivel al culturii artistice, cum a dezvăluit Pavel goliciunea vieții fără Hristos — și dorința sa pentru părtășie cu frații credincioși? Fapte 17:16, 17, 32, 33; 1 Tesaloniceni 3:1-4

Faptele Apostolilor 17:16-17, 32-33: „Pe când îi aștepta Pavel în Atena, i se întârâta duhul la vederea acestei cetăți pline de idoli. În sinagogă stătea deci de vorbă cu iudeii și cu oamenii temători de Dumnezeu, iar în piață stătea de vorbă în fiecare zi cu aceia pe care-i întâlnea...^{32, 33}Când au auzit ei de învierea morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: ‘Asupra acestor lucruri te vom asculta altă dată.’ Astfel, Pavel a ieșit din mijlocul lor.”

1 Tesaloniceni 3:1-4: „De aceea, fiindcă nu mai puteam răbda, am socotit mai bine să fim lăsați singuri în Atena și v-am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu în Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească și să vă îmbărbăteze în credința voastră, pentru ca nimeni din voi să nu se clatine în aceste necazuri, căci știți singuri că la aceasta suntem rânduiți. Și când eram la voi, v-am spus mai dinainte că vom avea să suferim necazuri, ceea ce s-a și întâmplat, cum bine știți.”

„Cetatea Atena era metropola păgânismului. Aici, Pavel nu s-a întâlnit cu o populație neștiutoare și credulă, ca la Listra, ci cu niște oameni renumiți pentru inteligența și cultura lor. Pretutindeni, ochiul era izbit de statuile zeilor și ale eroilor zeificați ai istoriei și poeziei...

Pe când Pavel privea la frumusețea și măreția ce-l înconjurau și vedea cetatea dedată cu totul idolatriei, spiritul său a fost întărit de gelozie pentru Dumnezeu, pe care el l-a văzut dezonorat în orice loc, și inima i-a fost copleșită de milă față de oamenii din Atena, care, cu toată cultura lor intelectuală, erau necunoscători ai Dumnezeului Celui adevărat...

Când a văzut măreția Atenei, el și-a dat seama de puterea ei seducătoare asupra iubitorilor de artă și știință, și mintea lui a fost profund impresionată de importanța lucrării ce-i stătea înaintea.

În această mare cetate, unde nu se aducea închinare lui Dumnezeu, Pavel era apăsător de un simțământ de singurătate; și el tânjea după împreună simțire și ajutorul conlucrătorilor săi. Când privea prietenia omenească, el se simțea cu totul singur. În epistola sa către Tesaloniceni, el își exprimă simțămintele sale în cuvintele: ‘Lăsați singuri în Atena.’ — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 233, 234 (cap. 23: Berea și Atena).

2. UN MOD DE VIAȚĂ

LUNI, 30 NOIEMBRIE

a. În această scrisoare către Tesaloniceni, ce revelează din nou incredibila iubire și dedicare a lui Pavel față de credincioși? 1 Tesaloniceni 3:5-10

1 Tesaloniceni 3:5-10: „Astfel, în nerăbdarea mea, am trimis să-mi aducă știri despre credința voastră de teamă ca nu cumva să vă fi ispitit Ispititorul, și osteneala noastră să fi fost degeaba. Dar chiar acum a venit Timotei de la voi la noi și ne-a adus vești bune despre credința și dragostea voastră, că totdeauna păstrați o plăcută aducere aminte despre noi și că doriți să ne vedeți, cum dorim și noi să vă vedem pe voi. De aceea, fraților, în toate strâmtorările și necazurile noastre, am fost mângâiați cu privire la voi prin credința voastră. Acum, da, trăim, fiindcă voi stați tari în Domnul. Cum putem noi oare să mulțumim îndeajuns lui Dumnezeu cu privire la voi, pentru toată bucuria pe care o avem din pricina voastră înaintea Dumnezeului nostru? Zi și noapte Îl rugăm nespus să vă putem vedea fața și să putem împlini ce mai lipsește credinței voastre.”

„[Timotei și Sila] i-au adus [lui Pavel] ‘vești bune despre credința și dragostea’ acelor care primiseră adevărul în timpul primei vizite a solilor Evangheliei la Tesalonic. Inima lui Pavel dorea cu o iubire plină de duioșie pe acești credincioși, care, în mijlocul încercărilor și împotrivirilor, rămăseseră credincioși lui Dumnezeu.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 255 (cap. 25: *Epistolele către Tesaloniceni*).

**b. Descrieți țelul glorios al lui Dumnezeu pentru biserică
Sa, și explicați cum operează acesta în viețile noastre.
1 Tesaloniceni 3:12, 13; 4:1-3 (prima parte)**

1 Tesaloniceni 3:12-13: „Domnul să vă facă să creșteți tot mai mult în dragoste unii față de alții și față de toți, cum facem și noi înșine pentru voi, ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi.”

1 Tesaloniceni 4:1-3, p.p.: „Încolo, fraților, fiindcă ați învățat de la noi cum să vă purtați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, și așa și faceți, vă rugăm și vă îndemnăm în Numele Domnului Isus să sporiiți tot mai mult în privința aceasta. Știți, în adevăr, ce învățături v-am dat prin Domnul Isus. Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră.”

„În dorința lui arzătoare ca cei credincioși din Tesalonic să umble în temere de Dumnezeu, apostolul a stăruit de ei ca, în viața de toate zilele, să dea pe față o evlavie practică.” — *Ibid.*, p. 262.

„Dumnezeu dorește de la copiii Săi să înțeleagă faptul că, pentru a-L slăvi, afecțiunea lor trebuie oferită acelor care au cea mai mare nevoie de ea... Nicio urmă de egoism, nici în privire, nici în cuvânt, nici în faptă, nu trebuie manifestată în relațiile cu cei de aceeași credință prețioasă,... fie ei sus sau jos, bogați sau săraci. Dragostea care oferă cuvinte amabile doar câtorva, în timp ce alții sunt tratați cu răceală și indiferență, nu este dragoste, ci egoism. Ea nu va lucra în niciun fel spre binele sufletelor sau spre slava lui Dumnezeu. Dragostea noastră... nu trebuie păstrată doar pentru anumite persoane, neglijându-i pe ceilalți. Spargeți vasul, iar mi-reasma va umple casa...”

A iubi așa cum a iubit Hristos înseamnă a manifesta altruism în orice timp și în orice loc, prin cuvinte amabile și priviri plăcute. Acestea nu-l costă nimic pe cel care le oferă, dar lasă în urmă o mi-reasmă care învăluie sufletul. Efectul lor nu poate fi niciodată estimat. Ele sunt o binecuvântare nu numai pentru cel care le primește,

ci și pentru cel care le oferă, deoarece acționează și asupra lui. Dragostea autentică este un atribut prețios de origine cerească, a cărui mireasmă crește pe măsură ce este împărtășită altora.” — *Înălta noastră chemare*, p. 231 (13 august).

„Sfințenia înseamnă consacrare deplină lui Dumnezeu. Sufletul este predat lui Dumnezeu. Voința și chiar gândurile sunt aduse în supunere față de voința lui Hristos. Dragostea lui Isus umple sufletul și curge neîncetat ca un izvor limpede și răcoritor pentru a înveseli inimile altora.” — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 6, p. 1076 (Romani, cap. 6)

3. PUR ÎNTR-O LUME CORUPTĂ

MARȚI, 1 DECEMBRIE

a. Numiți un păcat specific despre care Pavel a simțit nevoia să-i avertizeze pe tesaloniceni, un păcat alar-mant de comun și astăzi. 1 Tesaloniceni 4:3-5

1 Tesaloniceni 4:3-5: „Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de curvie; fiecare din voi să știe să-și stăpânească vasul în sfințenie și cinste, nu în aprinderea poștei, ca neamurile, care nu cu-nosc pe Dumnezeu.”

„Nu toți cei care pretind a păzi poruncile lui Dumnezeu își țin trupurile în cinste și sfințenie. Solia cea mai solemnă care a fost încredințată vreodată muritorilor a fost dată acestui popor și ei pot avea o influență puternică dacă vor să fie sfințiți prin ea. Ei pretind a sta pe platforma cea mai înaltă a adevărului veșnic, păzind toate poruncile lui Dumnezeu, de aceea, dacă se complac în păcat, dacă vor comite desfrâu și adulter, nelegiuirea lor este de zece ori mai mare decât a clasei pe care am menționat-o înainte (advenștiții de ziua întâi) care nu recunosc Legea lui Dumnezeu. Ei Îl dezonorează și aruncă ocară asupra adevărului, încălcând preceptele acestuia, într-un mod cu totul special.

Tocmai răspândirea acestui păcat, desfrâul, în vechiul Israel, a fost ceea ce a dus la manifestarea vădită a neplăcerii lui Dumnezeu. Judecățile Sale au urmat imediat după comiterea odiosului păcat, mii dintre ei au căzut și trupurile lor întinate de păcat au fost lăsate în pustie...

Advenștiții de ziua a șaptea, mai presus de orice alți oameni din lume, trebuie să fie modele de evlavie, sfințenie a inimii și vorbirii.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 450, 451 (*Un apel către biserică*).

„Desfrâul este păcatul special al acestui veac. Niciodată nu și-a ridicat viciul capul său deformat cu atâta încăpățănare ca acum. Oamenii parcă ar fi amortiți, iar cei care sunt de partea virtuții și a credincioșiei autentice aproape că sunt descurajați de încăpățănarea, tăria și prevalența acestuia. Nelegiuirea care abundă nu se limitează numai la cei necredincioși și batjocoritori. Ar fi bine să fie așa; dar nu este așa. Mulți bărbați și multe femei care susțin că sunt de partea religiei lui Hristos sunt vinovați. Chiar și unii dintre cei care susțin că așteaptă revenirea Lui nu sunt mai pregătiți pentru acel eveniment decât însuși Satan. Ei nu se curățesc de orice întinăciune. Și-au slujit patima atât de mult, încât este firesc ca gândurile lor să fie necurate și închipuirile lor întinate. Este tot așa de imposibil să le faci mintea lor să zăbovească asupra lucrurilor curate și sfinte cum ar fi să întorci cursul Niagarei și să-i faci apele să urce înapoi.” — Ibid., p. 346 (*Poluare morală*).

b. Care este următorul avertisment pe care Pavel îl dă turmei? 1 Tesaloniceni 4:6, 7

1 Tesaloniceni 4:6-7: „Nimeni să nu fie cu vicleșug și cu nedreptate în treburi față de fratele său, pentru că Domnul pedepsește toate aceste lucruri, după cum v-am spus și v-am adevărit. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire.”

„Când Domnul va veni ca un răzbnător, El va veni, de asemenea, ca un protector al acelor care au păstrat credința în toată puritatea ei și s-au păstrat pe ei înșiși neîntinați față de lume.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 210 (*Sigiliul lui Dumnezeu*).

4. LECȚII ATUNCI ȘI ACUM

MIERCURI, 2 DECEMBRIE

a. Ce încurajare a dat Pavel turmei? 1 Tesaloniceni 4:8-10

1 Tesaloniceni 4:8-10: „De aceea, cine nesocotește aceste învățături nesocotește nu pe un om, ci pe Dumnezeu, care v-a dat și Duhul Său cel Sfânt. Cât despre dragostea frățească, n-aveți nevoie să vă scriem, căci voi singuri ați fost învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții, și iubiți în adevăr pe toți frații care sunt în toată Macedonia. Dar vă îndemnăm, fraților, să sporiiți tot mai mult în ea.”

„Una din cele mai puternice dovezi ale adevăratei convertiri este iubirea față de Dumnezeu și față de oameni. Cei care Îl primesc pe Isus ca Răscumpărătorul lor au o iubire profundă și sinceră pentru alții care au aceeași credință prețioasă. Așa era cu credincioșii din Tesalonic.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 262 (cap. 25: *Epistolele către Tesaloniceni*).

b. Ce lecție de viață este folositoare pentru toți?
1 Tesaloniceni 4:11, 12; Proverbe 13:4

1 Tesaloniceni 4:11-12: „Să căutați să trăiți liniștiți, să vă vedeți de treburi și să lucrați cu mâinile voastre, cum v-am sfătuit. Și astfel să vă purtați cuviincios cu cei de afară și să n-aveți trebuință de nimeni.”

Proverbele 13:4: „Leneșul dorește mult, și totuși n-are nimic, dar cei harnici se satură.”

„Tineri, porniți în locurile spre care sunteți călăuziți de Duhul lui Dumnezeu. Lucrați cu mâinile voastre, ca să vă puteți întreține singuri, și când aveți ocazia, proclamați solia de avertizare.” — *Lucrarea misionară medicală*, p. 321 (*Efort pentru susținere proprie*).

c. Ce doctrină biblică vitală pentru Tesalonic este relevantă din nou după secole de întuneric și confuzie?
1 Tesaloniceni 4:13-15; Psalmi 6:5; 13:3

1 Tesaloniceni 4:13-15: „Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.”

Psalmul 6:5: „Căci cel ce moare nu-și mai aduce aminte de Tine și cine Te va lăuda în Locuința morților?”

Psalmul 13:3: „Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Dă lumină ochilor mei, ca să n-adorm somnul morții,”

„Tesalonicenii se prinseseră cu multă căldură de gândul că Hristos avea să vină să transforme pe credincioșii care erau în viață și să-i

ia la Sine. Cu multă grijă vegheaseră ei viețile prietenilor lor, ca nu cumva aceștia să moară și astfel să piardă binecuvântarea pe care ei așteptau să o primească la venirea Domnului lor. Dar, unul după altul, cei dragi lor le fuseseră luați; și cu multă sfășiere de inimă priviseră tesalonicenii pentru ultima dată fețele morților lor, cu greu cutezând să nădăjduiască să-i mai întâlnească într-o viață viitoare.

Când au deschis și au citit epistola lui Pavel, o mare bucurie și mângâiere a fost adusă bisericii prin cuvintele lămuritoare cu privire la adevărata stare a morților. Pavel arăta că cei care aveau să trăiască atunci când va fi să vină Hristos nu urmau să întâmpine pe Domnul mai înainte decât cei care adormiseră în Isus.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 258 (cap. 25: *Epistolele către Tesaloniceni*).

„Rătăcirii serioase au fost introduse în felul acesta în credința creștină. Printre cele mai de seamă erau credința în nemurirea naturală/firească a omului și conștiința lui în moarte. Această învățătură a pus temelia pe care Roma și-a întemeiat invocarea sfinților și adorarea fecioarei Maria. Din aceasta a izvorât și rătăcirea cu privire la chinurile veșnice pentru cel care rămâne nepocăit și care a fost încorporată, de timpuriu, în doctrina papală.” — *Tragedia veacurilor*, p. 58 (cap. 3: *O epocă de întunerice spiritual*).

5. TREZINDU-I PE CEI MORȚI

JOI, 3 DECEMBRIE

a. Descrieți scena minunată care va avea loc curând, când Hristos Se va întoarce pe nori de glorie.

1 Tesaloniceni 4:16-18; Apocalipsa 20:4-6

1 Tesaloniceni 4:16-18: „Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.”

Apocalipsa 20:4-6: „Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasc capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărțit

cu Hristos o mie de ani. Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere. Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.”

„Tot cerul va fi golit de îngeri, în timp ce sfinții care așteaptă Îl vor căuta [pe Isus] și se vor uita spre cer, așa cum se uitau bărbații galileeni când El S-a înălțat de pe Muntele Măslinilor. Atunci, numai cei care sunt sfinți, cei care au urmat în toate Modelul blând, vor exclama cu o bucurie neasemuită în timp ce-L privesc: „Iată, Acesta este Dumnezeuul nostru în care aveam încredere că ne va mântui”. și ei vor fi preschimbați „într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță” — acea trâmbiță care îi trezește pe sfinții care dorm și îi cheamă din paturile lor de țărână, îmbrăcați în nemurire slăvită.” — *Scrieri timpurii*, p. 110 (*Nădejdea bisericii*).

„Puterea dătătoare de viață a Duhului lui Hristos, care locuiește în trupul muritor, leagă de Isus Hristos fiecare suflet credincios. Cei care cred în Isus sunt prețioși inimii Sale, deoarece viața lor este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Porunca va veni de la Dătătorul vieții: ‘Treziți-vă și cântați de bucurie, voi care locuiți în țărână! Căci roua Ta este ca roua plantelor și pământul va scoate iarăși afară pe cei morți’ (Isaia 26:19).

Dătătorul vieții Își va chema răscumpărării la prima înviere și, până la acel ceas triumfător, când va suna ultima trâmbiță și vasa oștire va ieși la biruința veșnică, fiecare sfânt adormit va fi păstrat în siguranță și va fi păzit ca o bijuterie prețioasă, cunoscută de Dumnezeu pe nume. Prin puterea Mântuitorului care a locuit în ei cât timp au trăit, și pentru că au fost părtași naturii divine, ei sunt aduși afară dintre cei morți...

Ce dimineată glorioasă va fi dimineata învierii! Ce scenă minunată se va deschide când Hristos va veni ca să fie admirat de cei ce cred! Toți cei care au fost părtași cu Hristos în umilința și suferințele Sale vor fi părtași cu El și în slava Sa. Prin învierea lui Hristos dintre cei morți, fiecare sfânt credincios care adoarme în Isus va ieși triumfător din închisoarea sa. Sfântul înviat va proclama: ‘Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?’ (1 Corinteni 15:55).” — *Solii alese*, vol. 2, pp. 271, 272 (*Dimineata învierii, plină de slavă*).

1. La fel ca în Atena, ce locuri de astăzi dezvăluie limitările splendorii lumești?
2. De ce este iubirea caritabilă o parte esențială a vieții zilnice?
3. Ce realitate trebuie să fie predată în timpurile pline de imoralitate de astăzi?
4. De ce este important să înțelegem adevărata stare a celor morți?
5. Enumerați etapele care au loc la revenirea lui Isus.

Trăind în lumină

Verset de memorat: „Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț.” (1 Tesaloniceni 5:4)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 309-313 (*Pregătire pentru venirea lui Hristos*); *Ibid.*, vol. 5, p. 711-718 (*Conflictul care stă să vină*).

1. VIGILENȚĂ ÎN RUGĂCIUNE DUMINICĂ, 6 DECEMBRIE

a. În timp ce vedem cum profețiile se desfășoară înaintea privirilor noastre, ce trebuie să păstrăm permanent viu în mințile noastre? 1 Tesaloniceni 5:1, 2; Ecclesiastul 8:5

1 Tesaloniceni 5:1-2: „Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților. Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.”

Ecclesiastul 8:5: „Pe cine păzește porunca, nu-l va atinge nicio nenorocire, dar inima înțeleptului cunoaște și vremea, și judecata.”

„Trebuie să avem o apropiere mai mare de Dumnezeu. Mult mai puțin din eu și mult mai mult din Isus Hristos și harul Său trebuie aduse în viața noastră de fiecare zi. Trăim într-o perioadă importantă a istoriei acestei lumi. Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape; nisipul timpului se scurge repede; curând, în cer se va spune: „S-a isprăvit”, „Cine este sfânt să se sfințească și mai departe”, iar „cine este întinat să se întineze și mai departe”.

Mărturiile noastre trebuie să fie mai puternice; trebuie să ne prindem mai strâns de Dumnezeu. Nu mă pot abține de la rugăciune la ora unu, două și trei dimineața, cerând ca Domnul să lucreze asupra inimilor oamenilor. Mă gândesc că tot cerul este interesat de lucrarea care se desfășoară pe pământ. Îngerii slujitori stau în jurul tronului, gata să asculte imediat porunca lui Isus Hristos de a răspunde fiecărei rugăciuni înălțate, cu o credință sinceră și vie.” — *Solii alese*, vol. 2, p. 376, 377 (48: *Nevoia unei lucrări de curățire morală*).

„Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că nu toți vor fi legănați ca să adoarmă în leagănul siguranței firești. Vor fi credincioși care vor

deosebi semnele timpului. În vreme ce un mare număr dintre cei ce mărturisesc adevărul prezent își vor tăgădui credința prin faptele pe care le săvârșesc, vor fi unii care vor răbda până la sfârșit.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 10 (*Mărturia 31, Cuvânt rostit la o adunare de tabără*).

2. ESTE NEVOIE DE VIGILENȚĂ

LUNI, 7 DECEMBRIE

a. Trăind în ultimele zile ale istoriei pământului, cu ce realitate ne confruntăm? Isaia 13:9; Luca 17:28-30

Isaia 13:9: „Iată, vine ziua Domnului, zi fără milă, zi de mânie și urgie aprinsă, care va prefăce tot pământul în pustiu și va nimici pe toți păcătoșii de pe el.”

Luca 17:28-30: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aidoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau, dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți. Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”

„Starea de decădere și apostazie ce va exista în zilele din urmă în lumea religioasă a fost înfățișată profetului Ioan în viziunea cu privire la Babilon, „cetatea cea mare, care are stăpânire peste împărații pământului”. (Apocalipsa 17:18). Înainte de nimicirea ei urmează să se adreseze din cer chemarea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei”. (Apocalipsa 18:4). Ca și în zilele lui Noe și ale lui Lot, trebuie să existe o vizibilă despărțire de păcat și păcătoși. Nu trebuie să fie niciun compromis între Dumnezeu și lume, nicio întoarcere pentru a pune la adăpost comorile pământești. „Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona”. (Matei 6:24)

Asemenea locuitorilor din valea Sidimului, oamenii visează belșug și pace. „Scăpați-vă viața” este avertizarea din partea îngerilor lui Dumnezeu; dar alte glasuri se aud spunând: ‘Nu vă neliniștiți; nu este niciun motiv de îngrijorare’. Mulțimile strigă: ‘Pace și siguranță’, în timp ce Cerul spune că o nimicire grabnică este gata să se abată peste călcătorul de Lege.” — *Patriarhi și profeți*, p. 167 (cap. 14: *Distruğerea Sodomei*)

b. În ciuda promisiunilor înfloritoare despre slava pământească oferită de oamenii influenți, de ce ar trebui să fim cu toții conștienți? 1 Tesaloniceni 5:3

1 Tesaloniceni 5:3: „Când vor zice: „Pace și liniște!”, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată, și nu va fi chip de scăpare.”

„Avocați, mecanici, fermieri, comercianți și chiar pastori, la amvon, strigă: „Pace și liniște”, când distrugerea vine în grabă asupra lor.

Credința în apropiata venire a Fiului omului pe norii cerului nu-l va face pe adevăratul creștin să devină neglijent și nepăsător față de preocupările obișnuite ale vieții. Cei care așteaptă cu dor după arătarea iminentă a lui Hristos nu vor fi leneși, ci harnici în activitățile vieții. Lucrarea lor nu va fi făcută în mod neglijent și necinstit, ci cu credincioșie, cu promptitudine și în mod temeinic. Cei care se amăgesc singuri că neglijența și nepăsarea față de lucrurile acestei vieți constituie o dovadă a spiritualității lor și a separării lor de lume se află sub o mare înșelăciune. Sinceritatea, credincioșia și integritatea lor sunt testate și trebuie să fie dovedite în lucrurile vremelnice. Dacă sunt credincioși în cele mai mici lucruri, vor fi credincioși și în cele mari...

Mi s-a arătat că acesta este punctul în care mulți vor cădea la test. Ei își dezvoltă adevăratul caracter administrând interesele vremelnice. Ei manifestă necredincioșie, viclenie și necinste în relațiile cu semenii lor. Ei nu țin seama de faptul că viața lor viitoare, veșnică, depinde de modul în care se comportă acum în preocupările acestei vieți și că cea mai strictă integritate este indispensabilă formării unui caracter neprihănit.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 309-310 (*Pregătire pentru venirea lui Hristos*).

3. CLAR CA LUMINA ZILEI

MARȚI, 8 DECEMBRIE

a. Cum trebuie să fie poporul lui Dumnezeu distinct în această lume? 1 Tesaloniceni 5:4-6

1 Tesaloniceni 5:4-6: „Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji.”

„Dumnezeu dorește ca poporul Său să declare lumii, prin cuvinte și prin comportament, că nicio atracție sau bogăție pământească nu are o valoare suficient de mare ca să compenseze pierderea moștenirii veșnice. Cei care sunt cu adevărat copii ai luminii și ai zi-

lei nu vor fi vanitoși sau frivoli în conversații, în îmbrăcăminte sau în purtare, ci serioși, contemplativi, exercitând mereu o influență care atrage sufletele la Răscumpărătorul lor. Dragostea lui Hristos reflectată de la cruce pledează în favoarea păcătosului, trăgându-l cu funiile iubirii infinite către pacea și fericirea care se găsesc în Mântuitorul nostru. Dumnezeu le cere urmașilor Săi să dea o mărturie vie într-un limbaj inconfundabil, prin comportamentul lor, prin îmbrăcăminte și prin vorbire, în tot ce fac în viață, că puterea adevăratei evlavii le este de folos tuturor, atât în această viață, cât și în viața viitoare, că doar ea poate satisface sufletul celui care o primește.“ — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 580 (*Poziția și lucrarea sanatoriului*).

„În avertizarea ‘vegheați și rugați-vă’, Domnul Isus a arătat singura cale sigură. Este nevoie de veghere. Inimile noastre sunt înșelătoare; suntem înconjurați de slăbiciunile și păcatele neamului omenesc și Satan urmărește să distrugă. Noi poate că nu veghem, dar adversarul nostru nu este niciodată leneș. Cunoscând neobosita sa vigilență, să nu dormim, așa cum fac alții, ci ‘fiți înțelepți, și vegheați’. Spiritul și influența lumii trebuie să fie înfruntate, dar nu trebuie să li se permită să pună stăpânire pe minte și inimă.

Omul de afaceri activ, în timp ce este în contact cu lumea, va avea încercări, necazuri și o grijă neliniștită. El va descoperi că există tendința de a lăsa ca gândurile și planurile lumești să ia conducerea și că se cere efort și o disciplină a minții și a sufletului pentru a menține un spirit de devoțiune. Dar harul divin așteaptă să fie cerut și marea sa nevoie este argumentul puternic ce va avea întâietate înaintea lui Dumnezeu.” — *Ibid.*, vol. 5, p. 409-410 (*Lucrarea de publicații*).

b. De ce putem avea speranță — și să acționăm în consecință? 1 Tesaloniceni 5:7-11

1 Tesaloniceni 5:7-11: „Căci cei ce dorm, dorm noaptea, și cei ce se îmbată se îmbată noaptea. Dar noi, care suntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei și să avem drept coif nădejdea mântuirii. Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să căpătăm mântuirea prin Domnul nostru Isus Hristos, care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El. De aceea, mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții, cum și faceți în adevăr.”

„Pavel învață că este păcat a fi nepăsător față de semnele care au să preceadă a doua venire a lui Hristos. Pe cei vinovați de această neglijență el îi numește fii ai noptii și ai întunericului...”

Creștinul care veghează este un creștin care lucrează, căutând sânguincios să facă tot ce poate pentru înaintarea Evangheliei.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 260 (cap. 25: *Epistolele către Tesaloniceni*).

4. APRECIERE RĂBDĂTOARE

MIERCURI, 9 DECEMBRIE

a. Numiți ceva de care trebuiau să își reamintească tesalonicenii. 1 Tesaloniceni 5:12-13.

1 Tesaloniceni 5:12-13: „Vă rugăm, fraților, să priviți bine pe cei ce se ostenesc între voi, care vă cârmuiesc în Domnul și care vă sfătuiesc. Să-i prețuiți foarte mult, în dragoste, din pricina lucrării lor. Trăiți în pace între voi.”

„Credincioșii tesaloniceni erau foarte mult tulburați de oameni care veneau printre ei cu idei și învățături fanatice. Unii trăiau „în neorânduială, nelucrând nimic, ci ... ținându-se de nimicuri” (engl. KJV). Biserica fusese organizată cum trebuie și slujbași fuseseră rânduiți ca să servească drept slujitori ai Evangheliei și diaconi. Însă erau unii încăpățânați și impulsivi, care refuzau să se supună celor ce dețineau poziții de răspundere în biserică. Ei pretindeau nu numai dreptul de a avea o judecată aparte, dar și acela ca, în mod public, să impună bisericii părerile lor. Luând în seamă toate acestea, Pavel a atras atenția tesalonicenilor la respectul și considerația datorate acelor care fuseseră aleși să ocupe poziții de autoritate în biserică.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 261 (cap. 25: *Epistolele către Tesaloniceni*).

b. Ce avertismente generale sunt necesare pentru toți? 1 Tesaloniceni 5:14-15.

1 Tesaloniceni 5:14-15: „Vă rugăm, de asemenea, fraților, să muștrați pe cei ce trăiesc în neorânduială; să îmbărbătați pe cei deznădăjduiți; să sprijiniți pe cei slabi, să fiți răbdători cu toți. Luați seama ca nimeni să nu întoarcă altuia rău pentru rău, ci căutați totdeauna să faceți ce este bine atât între voi, cât și față de toți.”

„Când moartea ia pe unul dintre noi, ce reținem oare despre modul în care a fost tratat? Oare tablourile din sala memoriei sunt

plăcute, ca să reflectăm la ele? Sunt amintiri ale unor cuvinte pline de bunătate, pline de simpatie, spuse la timpul convenit? Au îndepărtat oare frații săi bănuielele rele ale intriganților indiscreți? Au apărat ei cauza sa? Au fost ei credincioși față de porunca inspirată: ‘Să îmbărbătați pe cei deznădăjduiți; să sprijiniți pe cei slabi?’...

Când cel cu care am fost asociați în comunitate este mort, când știm că raportul lui din cărțile cerului s-a pecetluit și că el trebuie să stea în fața acestui raport în ziua judecății, care sunt gândurile fraților săi cu privire la purtarea lor față de el? Care a fost influența lor asupra lui? Cât de clar vine acum în minte orice cuvânt aspru, orice faptă nechibzuită față de el! Cât de cu totul altfel s-ar comporta ei, dacă ar mai avea o altă ocazie!” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 489 (*Apărând interesele fraților*).

„Cu cât ești mai mult îmbrâncit, greșit înțeles, rău interpretat și fals prezentat, cu atât mai mult ai dovada că faci o lucrare pentru Domnul și cu atât trebuie să te agăți mai tare de Mântuitorul tău. În toate dificultățile tale, fii calm și netulburat, răbdător și îngăduitor, nefăcând rău pentru rău, ci făcând bine pentru rău. Privește la vârful scării. Dumnezeu este deasupra ei. Slava Lui strălucește asupra fiecărui suflet care se înalță spre cer. Isus este scara aceasta. Urcă. Agăț-te de El și nu peste multă vreme vei pași de pe scară în veșnica Lui împărăție.” — *Ibid.*, p. 130 (*Primejdii ce confruntă pe cei tineri*).

5. CHEILE SUCCESULUI

JOI, 10 DECEMBRIE

a. Când suntem încercați, ce trebuie să ne amintim? 1 Tesaloniceni 5:16-18

1 Tesaloniceni 5:16-18: „*Bucurați-vă întotdeauna. Rugați-vă neîncetat. Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi.*”

„Vei avea de dat piept cu necazuri, dar ține cu tărie la integritatea ta. Nu da pe față niciodată altceva decât un spirit nobil. Universul ceresc supraveghează lupta. Satan pândeste, doritor să te surprindă când nu ești atent, doritor să te vadă acționând în mod nechibzuit, ca să poată obține un avantaj asupra ta. Luptă bărbătește lupta Domnului. Procedează exact așa cum ar proceda Hristos, dacă ar fi în locul tău. Să nu fie nicio inconsecvență în credința și trăirea ta. Nu te lăsa ațâțat de necazurile supărătoare, care se ivesc fără încetare. Rămâi calm, gândește-te la Isus, și fă tot ce poți pentru a-I fi pe

plac. Harul lui Hristos și Duhul Sfânt sunt darurile lui Dumnezeu pentru tine, pentru ca tu să poți fi întărit cu toată puterea în omul dinlăuntru.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 132 (Secț. 2, *O povară veșnică de slavă*).

„Dacă iubirea plină de bunătate a lui Dumnezeu ar da naștere în noi la mai multă mulțumire, recunoștință și laudă, noi am avea mai multă putere în rugăciune. Am avea mai mult și tot mai mult din iubirea lui Dumnezeu și am avea mai multă laudă să-I aducem. Voi, cei care vă plângeți că Dumnezeu nu vă ascultă rugăciunile, schimbați ordinea prezentă a lucrurilor și amestecați lauda cu cererile voastre. Atunci când vă veți gândi la bunătatea și mila Sa, veți constata că El va lua în considerare nevoile voastre.” — *Ibid.*, vol. 5, p. 317 („*Lăudați pe Domnul*”).

b. Numiți câteva obiceiuri ale gândirii victorioase.

1 Tesaloniceni 5:19-21

1 Tesaloniceni 5:19-21: „Nu stingeți Duhul. Nu disprețuiți prorociile. Ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.”

„Oamenii au capacitatea de a stinge Duhul lui Dumnezeu, deoarece le-a fost dată puterea de a alege. Ei au libertatea de a acționa după cum aleg. Ei pot să fie ascultători, prin Numele și harul Mântuitorului nostru, sau pot să fie neascultători și să suporte consecințele...”

Duhul lui Dumnezeu exercită fără încetare o influență convingătoare, iar oamenii se hotărăsc fie pentru, fie împotriva adevărului.” — *Slujitorii Evangheliei*, p. 174 (Secț. 5).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

VINERI, 11 DEC.

1. Cum pot dezvolta obiceiuri mai vigilente de rugăciune — și de ce este important acest lucru?
2. Când auzim declarații de ‘pace și siguranță’, ce ar trebui să ne amintim?
3. Ce îi diferențiază pe copiii luminii/zilei de cei ai întunericului/noptii?
4. Pe cine cunosc care poate fi enervant, dar care ar trebui apreciat?
5. Ce trebuie să însoțească cererile noastre către Dumnezeu?

Un popor cu adevărat distinct

Verset de memorat: „De aceea ne rugăm necurmat pentru voi, ca Dumnezeuul nostru să vă găsească vrednici de chemarea Lui și să împlinească în voi, cu putere, orice dorință de bunătate și orice lucrare izvorâtă din credință.” (2 Tesaloniceni 1:11)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 296-307; *Ibid.*, vol. 5, p. 591-603 (*Mărturia* 33, *Apariția răului*).

„Domnul dorește ca urmașii Săi să dea pe față multă grijă cu privire la felul cum se poartă unii față de alții. Ei trebuie să ridice, să refacă, să vindece. Dar nu trebuie să se dea pe față neglijență în ceea ce privește disciplina cuvenită în biserică. Membrii trebuie să se considere ca elevi într-o școală, învățând cum să-și formeze caractere vrednice de înalta lor chemare.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, p. 264 (*Disciplina bisericească*).

1. PUR ÎN INTERIOR ȘI ÎN EXTERIOR DUMINICĂ, 13 DEC.

a. Ce arată profunzimea apelului lui Dumnezeu spre puritate? 1 Tesaloniceni 5:22

1 Tesaloniceni 5:22: „Feriți-vă de orice se pare rău.”

„Să nu faci nimic printre necunoscuți, pe stradă, în tramvai, în cămin, nimic din toate câte ar putea avea o cât de mică aparență de rău.” — *Divina vindecare*, p. 491 (*Îndelungă răbdare când suntem nedreptați*).

„Comportamentul vostru să fie astfel, încât să lăsați impresia fiecărui suflet cu care vă asociați că vă înconjoară o atmosferă sfântă. O vorbă deșartă, un râs batjocoritor pot îndrepta un suflet într-o direcție greșită. Consecințele sunt îngrozitoare atunci când nu există o legătură constantă cu Dumnezeu.

Abțineți-vă de la orice rău. Păcatele obișnuite, oricât de neînsemnate ar părea, vă vor distruge simțul moral și vor nimici impresiile

interioare din partea Duhului lui Dumnezeu. Caracterul gândurilor lasă o amprentă asupra sufletului și orice conversație josnică întinează mintea. Orice păcat aduce ruina celor care îl comit. Dumnezeu poate să ierte și va ierta pe păcătosul care se pocăiește, însă, deși iertat, sufletul este marcat; puterea gândului elevat, posibil unei minți neîntinate, este distrusă. Pentru totdeauna, sufletul va purta cicatrici. Atunci, să căutăm acea credință care lucrează prin dragoste și curăță inima, pentru ca să putem prezenta lumii caracterul lui Hristos.” — *Principii fundamentale ale educației creștine*, p. 195 (*Caracterul creștin exemplificat...*).

2. SFINȚIRE PRIN HRISTOS

LUNI, 14 DECEMBRIE

a. Descrieți planul lui Dumnezeu pentru existența noastră zilnică și cum poate fi el realizat. 1 Tesaloniceni 5:23-24

1 Tesaloniceni 5:23, 24: „Dumnezeul păcii să vă sfințească El Însuși pe deplin și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos. Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta.”

„Creștinilor li se poruncește să aducă trupurile lor ‘ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu’. Pentru ca să facă lucrul acesta, toate puterile trebuie să fie păstrate în cea mai bună stare cu putință. Orice obicei care slăbește puterea fizică sau mintală îl face pe om neînstare pentru slujirea Creatorului Său. Și ar fi oare Dumnezeu mulțumit cu mai puțin decât tot ce putem da mai bun? Hristos spune: ‘Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta’. Aceia care Îl iubesc pe Dumnezeu cu toată inima lor vor dori să-I dea cea mai bună slujire din viața lor și vor căuta să aducă în mod constant orice putere a ființei lor în armonie cu legile care vor promova abilitatea lor de a face voia Sa. Ei nu vor slăbi și nici nu vor întina, prin îngăduirea apetitului sau pasiunii, jertfa pe care o aduc înaintea Tatălui ceresc.” — *Tragedia veacurilor*, p. 473 (cap. 27: *Redeșteptări moderne*).

„Scripturile ne învață să căutăm sfințirea trupului, sufletului și duhului pentru Dumnezeu. În această lucrare trebuie să fim împreună-lucrători cu Dumnezeu. Se poate face mult pentru a restaura în om chipul moral al lui Dumnezeu, pentru a îmbunătăți capacitățile fizice, mintale și morale. Mari schimbări pot avea loc în organis-

mul fizic prin ascultarea de legile lui Dumnezeu și prin faptul că nu aducem în trup nimic care să îl întineze. Și, deși nu putem pretinde desăvârșirea cărnii, putem avea desăvârșirea creștină a sufletului. Prin jertfa făcută în favoarea noastră, păcatele pot fi pe deplin iertate. Nu depindem de ceea ce poate face omul; depindem de ceea ce poate face Dumnezeu pentru om prin Hristos. Când ne predăm pe deplin lui Dumnezeu și credem pe deplin, sângele lui Hristos ne curăță de orice păcat. Conștiința poate fi eliberată de condamnare. Prin credința în sângele Său, toți pot fi făcuți desăvârșiți în Hristos Isus. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că nu avem de-a face cu imposibilități.” — *Solii alese*, vol. 2, p. 32 (*Repetarea fanatismului timpuriu*).

b. Ce calități dezvăluie o profunzime autentică a părtășiei cu credincioșii? 1 Tesaloniceni 5:26-28; 1 Ioan 1:7

1 Tesaloniceni 5:26-28: „Spuneți sănătate tuturor fraților cu o sărutare sfântă. În Domnul vă rog fierbinte ca epistola aceasta să fie citită tuturor fraților. Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.”

1 Ioan 1:7: „Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.”

„Salutul sfânt, menționat în Evanghelia lui Isus Hristos de către apostolul Pavel, ar trebui să fie mereu luat în considerare în adevăratul lui caracter. *Este o sărutare sfântă.* Ar trebui să fie privit ca un semn de părtășie cu prietenii creștini atunci când se despart unii de alții și când se reîntâlnesc după ce au fost departe unii de alții timp de mai multe săptămâni sau luni. În 1 Tesaloniceni 5:26 Pavel zice: „Spuneți sănătate tuturor fraților cu o sărutare sfântă”. În același capitol mai spune: „Feriți-vă de orice se pare rău”. Nimic nu poate părea rău când sărutarea sfântă este dată la vremea și la locul cuvenit. — *Scrieri timpurii*, p. 117 (*Credincioșia în întâlnirile de părtășie*) [sublinierile autorului]

3. HRISTOS VA FI REVELAT

MARȚI, 15 DECEMBRIE

**a. Cu ce încurajare susținătoare deschide Pavel cea de-a doua epistolă către credincioșii din Tesalonic?
2 Tesaloniceni 1:1-5**

2 Tesaloniceni 1:1-5: „Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica tesalonicenilor, care este în Dumnezeu, Tatăl nostru, și în Domnul Isus Hristos: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos! Trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraților; cum se și cuvine, pentru că credința voastră merge mereu crescând și dragostea fiecăruia din voi toți față de ceilalți se mărește tot mai mult. De aceea ne lăudăm cu voi în Bisericile lui Dumnezeu pentru statornicia și credința voastră în toate prigonirile și necazurile pe care le suferiți. Aceasta este o dovadă lămurită despre dreapta judecată a lui Dumnezeu, întrucât veți fi găsiți vrednici de Împărăția lui Dumnezeu, pentru care și suferiți.”

„[Pavel] își exprimă din nou încrederea în integritatea [tesalonicenilor], cum și recunoștința sa pentru că în viața lor credința era tare, iar iubirea lor unii față de alții, cum și față de Învățătorul lor, era din belșug. El le-a spus că i-a dat ca pildă altor biserici pentru credința lor răbdătoare, stăruitoare, care, cu mult curaj, se împotrivesc prigonirii și necazurilor.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 264 (cap. 25: *Epistolele către Tesaloniceni*).

b. Dacă am fi persecutați precum au fost tesalonicenii, de ce putem fi încurajați cu toții de speranța care le-a fost prezentată lor? 2 Tesaloniceni 1:6-7

2 Tesaloniceni 1:6, 7: „Fiindcă Dumnezeu găsește că este drept să dea întristare celor ce vă întristează și să vă dea odihnă atât vouă, care sunteți întristați, cât și nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui.”

„[2 Tesaloniceni 1:1–6 citat.] Aici vedem interesul acestor biserici una pentru alta. Persecuția pe care au îndurat-o a unit toate inimile și i-a legat strâns între ei. Ei erau împrăștiați pretutindeni. Erorile, credința superstițioasă și doctrinele națiunii iudaice, atât de amar împotrivoare contra lui Hristos, au lăsat mica turmă ca niște oi fără păstor. Dar sămânța era semănată. Hristos era înălțat înaintea lor ca Cel răstignit și se făceau neîncetat eforturi pentru a ușura sărăcia și asuprirea venite asupra fraților din cauza credinței lor.” — *Letters and Manuscripts*, vol. 12, *Scrisoarea 28*, 1897.

c. De ce ar trebui ca revenirea în curând a lui Hristos să ne impresioneze profund inimile tuturor? 2 Tesaloniceni 1:7-8; Psalm 50:3, 4

2 Tesaloniceni 1:7, 8: „Și să vă dea odihnă atât vouă, care sunteți întristați, cât și nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui, într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos.”

Psalmul 50:3, 4: „Dumnezeul nostru vine și nu tace. Înaintea Lui merge un foc mistuitor și împrejurul Lui, o furtună puternică. El strigă spre ceruri sus și spre pământ, ca să judece pe poporul Său:”

„[2 Tesaloniceni 1:8 citat] Aceste evenimente memorabile sunt gata să se împlinească și, totuși, mulți care mărturisesc a crede adevărul dorm. În mod sigur, ei vor fi socotiți în aceeași categorie cu servul necredincios care a spus în inima sa: „Stăpânul meu întârzie să vină”, dacă vor rămâne în starea actuală de prietenie cu lumea. Numai acelora care așteaptă în credință și speranță li Se va descoperi Domnul Hristos, fără păcat, spre mântuire. Mulți au teoria adevărului, dar nu cunosc puterea evlaviei. Dacă ar lo-cui în inimă, Cuvântul lui Dumnezeu ar controla viața. Credința, curăția și conformarea cu voia lui Dumnezeu ar da mărturie despre puterea lui sfînșitoare.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 15 (*Mărturia 31, Cuvânt rostit la o adunare de tabără*).

4. O DISTINCȚIE FOARTE CLARĂ

MIERCURI, 16 DEC.

a. Explicați condamnarea a două tipuri de persoane.

2 Tesaloniceni 1:8-9

2 Tesaloniceni 1:8-9: „Într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos. Ei vor avea ca pedeapsă o pierzare veșnică de la fața Domnului și de la slava puterii Lui.”

„Nu-ți scuza defectele prin faptul că și alții sunt greșiți. În ziua lui Dumnezeu nu vei îndrăzni să invoci drept scuză pentru că ai neglijat să-ți formezi un caracter pentru cer, faptul că alții nu au dat dovadă de consacrare și de spiritualitate. Aceeași lipsă pe care ai descoperit-o în alții era în tine. Iar faptul că și alții sunt păcătoși nu face ca păcatele tale să fie mai puțin grave. Atât ei, cât și tu, dacă veți continua să rămâneți în starea actuală, de nepregătire, veți fi despărțiți de Hristos, și veți fi pedepsiți, împreună cu Satan și cu

îngerii lui, cu nimicirea veșnică din prezența Domnului și din slava puterii Sale.

Domnul a pregătit resurse din abundență, pentru ca tu, dacă Îl vei căuta și dacă vei urma lumina pe care ți-a arătat-o, să nu cazi de pe cale. Cuvântul lui Dumnezeu ți-a fost dat ca o candelă pentru picioarele tale, ca o lumină pe cărarea ta. Dacă te împiedici, aceasta se va întâmpla pentru că nu ți-ai consultat călăuza, Cuvântul lui Dumnezeu, și nu ai făcut din acest Cuvânt prețios regula ta de viață. Dumnezeu nu ți-a dat ca model viața niciunei ființe omenesci, oricât de bună și de aparent fără pată ar fi aceasta. Dacă faci ceea ce fac alții sau te porți așa cum se poartă alții, în cele din urmă, vei fi lăsat în afara Cetății Sfinte, alături de o mare mulțime de oameni care au făcut întocmai cum ai făcut tu, urmând un model pe care Domnul nu li l-a dat, și care vor fi pierduți așa cum vei fi și tu.

Ceea ce alții au făcut sau vor face în viitor nu va micșora responsabilitatea sau vina ta. Ți-a fost dat un model, o viață fără pată, caracterizată de tăgăduire de sine și de bunăvoință dezinteresată. Dacă întorci spatele acestui model desăvârșit și preiei unul incorect, care ți-a fost arătat clar în Cuvântul lui Dumnezeu ca fiind unul de care să te ferești, calea pe care o vei urma își va primi răsplata meritată — viața ta va fi un eșec.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 394 (*Senzualitatea la cei tineri*).

b. Ce context înviorător va exista, și de ce?

2 Tesaloniceni 1:10

2 Tesaloniceni 1:10: „Când va veni în ziua aceea, ca să fie proslăvit în sfinții Săi și privit cu uimire în toți cei ce vor fi crezut; căci voi ați crezut mărturisirea făcută de noi înaintea voastră.”

„Înviearea și înălțarea Domnului nostru sunt o dovadă sigură a biruinței sfinților asupra morții și a mormântului și o garanție că cerul este deschis celor care își spală veșmintele caracterului lor și le albesc în sângele Mielului. Domnul Isus S-a înălțat la Tatăl, ca reprezentant al neamului omenesc, și Dumnezeu îi va duce pe cei care reflectă chipul Său ca să privească și să fie părtași împreună cu El la slava Lui.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 286 (*Răsplata străduinței pline de râvnă*).

5. TIMPUL PENTRU A ACȚIONA CU CREDINCIOȘIE

a. Descrieți minunata stare finală a bisericii lui Dumnezeu. 2 Tesaloniceni 1:11-12

2 Tesaloniceni 1:11, 12: „De aceea ne rugăm necurmat pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă găsească vrednici de chemarea Lui și să împlinească în voi, cu putere, orice dorință de bunătate și orice lucrare izvorâtă din credință, pentru ca Numele Domnului nostru Isus Hristos să fie proslăvit în voi și voi, în El, potrivit cu harul Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Hristos.”

b. În timp ce se împlinesc scenele profetice, de ce aspect ar trebui să fim siguri? 2 Tesaloniceni 2:1-7

2 Tesaloniceni 2:1-7: „Cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraților, să nu vă lăsați clătinați așa de repede în mintea voastră și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă ca venind de la noi, ca și cum ziua Domnului ar fi și venit chiar. Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip, căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu” sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. Nu vă aduceți aminte cum vă spuneam lucrurile acestea când eram încă la voi? Și acum știți bine ce-l oprește ca să nu se descopere decât la vremea lui. Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum să fie luat din drumul ei.”

„Există unul indicat în profeție ca fiind omul fărădelegii. El este reprezentantul lui Satan. Primind sugestiile lui Satan cu privire la Legea lui Dumnezeu, care este la fel de neschimbătoare ca tronul Său, acest om al fărădelegii vine și reprezintă lumii că el a schimbat acea lege și că prima zi a săptămânii, în locul zilei a șaptea, este acum Sabatul. Pretinzând infailibilitate, el își revendică dreptul de a schimba Legea lui Dumnezeu pentru a se potrivi propriilor sale scopuri...

Dar Hristos a declarat că nici o iotă sau frântură de literă din Lege nu va trece până nu vor trece cerul și pământul. Chiar lucra-

rea pe care El a venit să o îndeplinească a fost aceea de a înălța acea Lege și de a arăta lumilor create și cerului că Dumnezeu este drept și că Legea Sa nu are nevoie să fie schimbată. Însă aici este mâna dreaptă a lui Satan, gata să continue lucrarea pe care Satan a început-o în cer; aceea de a încerca să modifice Legea lui Dumnezeu...

Omul fărădelegii s-a înălțat împotriva lui Dumnezeu, așezându-se în templul lui Dumnezeu și dându-se drept Dumnezeu. El a călcat în picioare marele memorial al creațiunii lui Dumnezeu, stabilit pentru a comemora lucrarea Sa; iar în locul lui a prezentat lumii o zi obișnuită de lucru...

Dar chiar dacă fiecare membru al familiei omenești ar accepta acest copil al Papalității, aceasta nu ar anula în niciun caz Sabatul sfânt al lui Iehova. Cei care acceptă sabbatul fals îl înalță pe omul fărădelegii și atacă guvernarea lui Dumnezeu. Însă omul fărădelegii nu poate desființa ceea ce Dumnezeu a declarat că va rămâne neclintit pentru totdeauna. Lucrarea care trebuie făcută acum în lumea noastră este să înălțăm Legea Domnului și să atragem atenția oamenilor asupra ei. A venit timpul ca adevărul să fie proclamat împotriva falsității și a erorii.” — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 7, p. 910 (2 Tesaloniceni, cap. 2)

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 18 DEC.

1. În sens practic, cum mă pot abține de la orice aparență a răului?
2. Potrivit 1 Ioan 1:7, care este baza părtășiei autentice?
3. Ce realitate despre puterea Dumnezeului nostru poate inspira uimire în inimile noastre?
4. De ce trebuie să evit să mă descurajez din cauza neajunsurilor altora?
5. Cum pot ajuta eu oamenii să înțeleagă realitatea adevăratului Sabat al Domnului?

Pregătindu-ne pentru luptă

Verset de memorat: „Și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-I slujește.” (Maleahi 3:18)

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 137-148 (*Mărturia 31, Agenți ai lui Satan*), 449-467 (*Mărturia 32, Criza ce vine / Biserica, lumina lumii*); *Marea luptă*, p. 551-562.

„Cei care pretind a avea marea putere a lui Dumnezeu pot fi deosebiți numai cu ajutorul marelui detector — Legea lui Iehova... Veșmântul de oaie pare atât de real, de adevărat, încât lupul poate fi detectat doar când apelăm la marele standard moral al lui Dumnezeu și descoperim acolo că sunt niște călcători ai Legii lui Iehova.” — *Credința și faptele*, p. 45 (*Doar două clase...*).

1. NU FIȚI SURPRINȘI

DUMINICĂ, 20 DECEMBRIE

a. Ce fenomen este caracteristic ultimelor zile?

2 Tesaloniceni 2:8,9

2 Tesaloniceni 2:8, 9: „Și atunci se va arăta acel nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale. Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase.”

„Am văzut că Satan lucra în multe feluri prin agenții lui. El lucra prin pastorii care au respins adevărul și au acceptat înșelăciuni puternice, ca să creadă o minciună pentru ca să fie osândiți. În timp ce predicau sau se rugau, unii cădeau la pământ neajutorați, nu prin puterea Duhului Sfânt, ci prin puterea lui Satan, suflată asupra acestor agenți și, prin ei, asupra poporului. În timp ce predicau, se rugau sau conversau, unii care mărturiseau că sunt adventiști, care respinseseră adevărul prezent, au folosit mesmerismul (hipnoza)

pentru a câștiga adepți și poporul se bucura de această influență, căci ei gândeau că este Duhul Sfânt. Ba chiar unii care o folosiseră (hipnoza) merseseră atât de departe în întunericul și amăgirea diavolului, încât credeau că era puterea lui Dumnezeu, dată lor pentru a o folosi.” — *Scrieri timpurii*, p. 43 (*Ușa deschisă și cea închisă*).

„Satan, înconjurat de îngeri răi, pretinzând că este Dumnezeu, va face minuni de tot felul, ca să înșele, dacă este cu puțință, chiar și pe cei aleși. Poporul lui Dumnezeu nu își poate găsi siguranță în facerea de minuni; căci Satan va contraface minunile care vor fi făcute. Poporul încercat al lui Dumnezeu își va găsi puterea în semnul despre care se vorbește în Exod 31:12-18. El trebuie să ia poziție de partea Cuvântului vieții: ‘Stă scris’. Aceasta este unica temelie sigură.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 15 (*Ultima criză*).

2. CALEA CĂTRE CAPACITATEA DE REZISTENȚĂ LA EFORT

a. Ce lipsește din viața celor care vor pieri curând?

2 Tesaloniceni 2:9-10.

2 Tesaloniceni 2:9, 10: „Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase și cu toate amăgirile nelegiurii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.”

„Numai aceia care au fost cercetători sânguincioși ai Scripturilor și care au primit dragostea de adevăr vor fi ocrotiți de amăgirea puternică ce ia lumea în stăpânire.” — *Tragedia veacurilor*, p. 625 (cap. 39: *Timpul strâmtorării*).

b. Indiferent de mărturisirea pe care o au, ce le va trimite Dumnezeu celor care nu iubesc adevărul, și de ce?

2 Tesaloniceni 2:11-12.

2 Tesaloniceni 2:11, 12: „Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună: pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți.”

„Biblia declară că, înainte de venirea Domnului, Satana va lucra ‘cu toată puterea, cu semne și minuni mincinoase și cu toată amăgirea nelegiurii’; iar aceia care ‘n-au primit dragostea adevărului, ca să fie mântuiți’, vor fi lăsați să primească ‘înșelăciune puternică,

să creadă o minciună'. (2 Tesaloniceni 2: 9-11 engl. KJV.) Până când această stare nu va fi atinsă, iar unirea bisericii cu lumea nu va fi realizată deplin în toată creștinătatea, căderea Babilonului nu va fi totală.“ — *Tragedia veacurilor*, p. 389 (cap. 21: *O avertizare respinsă*). [Sublinierea autorului].

c. Cu ce scop ne-a chemat Dumnezeu pe noi și familiile noastre — și ce datorii și provocări presupune acesta?
2 Tesaloniceni 2:13-15; Maleahi 3:17-18.

2 Tesaloniceni 2:13-15: „Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului. Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Isus Hristos. Așadar, fraților, rămâneți tari și țineți învățăturile pe care le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră.”

Maleahi 3:17, 18: „‘Ei vor fi ai Mei’, zice Domnul oștirilor, ‘Îmi vor fi o comoară deosebită în ziua pe care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei cum are milă un om de fiul său care-i slujește.’ Și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-I slujește.”

„Dacă tinerii care au primit instruire și ocrotire înțeleaptă de la părinții evlavioși vor continua sau nu să fie sfințiți prin adevăr, depinde în cea mai mare măsură de influența pe care o întâlnesc la aceia la care privesc spre a primi instruire creștină, după ce au părăsit familia.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 226 (Secț. 4, *Cuvinte de avertizare*).

„Acea care pretind a crede în Isus ar trebui să se îndrepte întotdeauna spre lumină. Ei trebuie să se roage zilnic pentru ca lumina Duhului Sfânt să lumineze de pe paginile cărții sfinte, pentru ca ei să fie în stare să înțeleagă lucrurile Duhului lui Dumnezeu. Trebuie să avem încredere implicită în Cuvântul lui Dumnezeu, sau altfel vom fi pierduți. Cuvintele oamenilor, oricât de mari ar fi ei, nu sunt în stare să ne facă desăvârșiți, să ne înzestreze pe deplin pentru orice lucrare bună... Prin sfințirea lucrată de Duhul și prin credința în adevăr ajungem noi împreună-lucrători cu Dumnezeu.” — *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 188 (*Știința mântuirii, cea dintâi dintre științe*).

a. Ce face ca duranța (capacitatea de rezistență la efort) creștină să fie posibilă? 2 Tesaloniceni 2:16-17; 3:1-5.

2 Tesaloniceni 2:16, 17: „Și Însuși Domnul nostru Isus Hristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin harul Său o mângâiere veșnică și o bună nădejde, să vă mângâie inimile și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!”

2 Tesaloniceni 3:1-5: „Încolo, fraților, rugați-vă pentru noi ca Cuvântul Domnului să se răspândească și să fie proslăvit, cum este la voi, și să fim izbăviți de oamenii nechibzuți și răi, căci nu toți au credință. Credincios este Domnul: El vă va întări și vă va păzi de cel rău. Cu privire la voi, avem încredere în Domnul că faceți și veți face ce vă poruncim. Domnul să vă îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos!”

„Pavel [descrie] lucrarea dăunătoare a acelei puteri a răului care avea să continue de-a lungul multelor secole de întuneric și prigoană, înainte de a doua venire a lui Hristos. Credincioșii tesaloniceni speraseră într-o eliberare imediată; acum, erau îndemnați să primească, plini de curaj și cu temere de Dumnezeu, lucrarea ce le stătea înaintea. Apostolul îi soma să nu-și neglijeze datoriile sau să nu se resemneze într-o așteptare trândavă. După înflăcărata lor așteptare a imediatei eliberări, mersul vieții zilnice și împotrivirea pe care trebuia să o întâmpine ei aveau să li se pară o piedică îndoită de mare. De aceea, el îi îndemna să stea tari în credință.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 266, 267 (cap. 25: *Epistolele către Tesaloniceni*).

b. Ce exemplu a lăsat Pavel pentru slujitorii evangheli-ei? 2 Tesaloniceni 3:6-9

2 Tesaloniceni 3:6-9: „În Numele Domnului nostru Isus Hristos, vă poruncim, fraților, să vă depărtați de orice frate care trăiește în neorânduială, și nu după învățăturile pe care le-ați primit de la noi. Voi înșivă știți ce trebuie să faceți ca să ne urmați; căci noi n-am trăit în neorânduială între voi. N-am mâncat de pomană pâinea nimănui; ci, lucrând și ostenindu-ne, am muncit zi și noapte, ca să nu fim povară nimănui dintre voi. Nu că n-am fi avut dreptul acesta, dar am vrut să vă dăm în noi înșine o pildă vrednică de urmat.”

„Bărbații aleși de Dumnezeu pentru a lucra în această cauză vor da dovadă de înalta lor chemare și vor considera ca fiind cea mai înaltă datorie a lor să crească și să se dezvolte până când vor deveni lucrători destoinici. Atunci, pe măsură ce vor manifesta o dorință sinceră de a-și îmbunătăți talentul pe care Dumnezeu li l-a încredințat, ei ar trebui să fie ajutați cu înțelepciune. Însă încurajarea oferită nu trebuie să aibă iz de lingușire, căci Satan însuși va face destulă lucrare de felul acesta. Oamenii care cred că au datoria de a predica nu ar trebui să fie susținuți în a se arunca pe ei înșiși și familiile lor dintr-odată în grija fraților pentru a fi întreținuți. Ei nu au dreptul la aceasta până când nu pot arăta roade bune ale lucrării lor. Există acum pericolul de a-i vătăma prin lingușire și prin ușurarea poverilor vieții lor pe tinerii predicatori și pe cei care au puțină experiență. Atunci când nu predică, ei ar trebui să facă ceea ce pot pentru propria lor întreținere. Aceasta este cea mai bună cale de a pune la probă natura chemării lor de a predica. Dacă doresc să predice numai pentru a fi susținuți ca slujitori, iar biserica urmează o cale înțeleaptă, ei își vor pierde curând răspunderea [pentru predicare] și vor părăsi predicarea pentru o ocupație mai profitabilă. Pavel, un predicator foarte elocvent, convertit în mod miraculos de Dumnezeu pentru a îndeplini o lucrare specială, nu s-a considerat mai presus de muncă. El spune: ‘Până în clipa aceasta suferim de foame și de sete, suntem goi, chinuiți, umblăm din loc în loc, ne ostenim și lucrăm cu mâinile noastre; când suntem ocărâți, binecuvântăm; când suntem prizonieri, răbdăm’ (1 Corinteni 4:11, 12).” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 446–447 (cap. 80: *Pastori neconsacrați*).

4. LUCRURI DE BAZĂ DE CARE TREBUIE SĂ NE AMINTIM

- a. Numiți un principiu de bază, care nu e afectat de timp, și care este esențial pentru o viață creștină autentică. Proverbe 20:4; 2 Tesaloniceni 3:10-12**

Proverbele 20:4: „Toamna, leneșul nu ară; la secerat, ar vrea să strângă roade, dar nu este nimic!”

2 Tesaloniceni 3:10-12: „Căci, când eram la voi, vă spuneam lămurit: ‘Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce.’ Auzim însă că unii dintre voi trăiesc în neorânduială, nu lucrează nimic, ci se țin de ni-

micuri. Îndemnăm pe oamenii aceștia și-i sfătuim, în Domnul nostru Isus Hristos, să-și mănânce pâinea lucrând în liniște.”

„Suflete rău îndrumate au învățat că dobândirea adevăratei sfințenii conduce mintea mai presus de orice gândire pământească și îi face pe oameni să se oprească de la orice muncă. Alții, formându-și păreri extreme din anumite texte biblice, învățau că este păcat să muncești — că cei ce sunt creștini nu ar trebui să aibă nicio preocupare pentru bunăstarea vremelnică a lor sau a familiilor lor; ci că trebuie să-și consacre toată viața numai lucrurilor spirituale. Învățătura și pilda apostolului Pavel sunt o aspră muștrare adusă unor asemenea vederi extremiste.

În timpul activității sale în Tesalonic, Pavel nu a depins în totul numai de câștigul de pe urma muncii sale. Mai târziu, referindu-se la experiențele sale din această cetate, el a scris credincioșilor filipeni drept recunoștință pentru darurile pe care le primise de la ei, cât timp fusese acolo, zicând: ‘Mi-ați trimis în Tesalonic, o dată, și chiar de două ori, ceva pentru nevoile mele’. (Filipeni 4:16). Cu toate că primise acest ajutor, el avea mare grijă să dea tesalonicenilor o pildă de hărnicie, așa ca nimeni să nu-l poată învinui pe nedrept de lăcomie și pentru ca cei care aveau vederi fanatice cu privire la munca manuală să primească o muștrare aspră practică.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 348 (cap. 33: *Lucrând în condiții dificile*).

„Obiceiul de a-i întreține pe bărbați și pe femei în lenevie prin daruri personale sau prin banii bisericii îi încurajează în deprinderi păcătoase, iar această practică trebuie evitată cu conștiinciozitate. Fiecare bărbat, femeie și copil ar trebui să fie educat să facă o muncă practică, folositoare... Toți ar trebui să fie învățați să folosească mădularele trupului lor cu un scop util, iar Dumnezeu este gata și binevoitor să mărească aptitudinile tuturor acelor care se educă pe ei înșiși în deprinderi de hărnicie.” — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 7, p. 912 (2 Tesaloniceni, cap. 3).

b. Când suntem tentați să disperăm, ce trebuie să ne reamintim? 2 Tesaloniceni 3:13

2 Tesaloniceni 3:13: „Voi, fraților, să nu osteniți în facerea binelui.”

„Sfințenia îl va conduce pe posesorul ei să aducă roade și să fie bogat în toate faptele bune. El nu va obosi niciodată în facearea de bine, și nici nu va căuta să obțină promovare în această

lume. El va aștepta promovare la timpul când Maiestatea Cerului îi va înălța la tronul Său pe cei sfinți. Atunci, El le va spune: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii”. Apoi, Domnul va enumera faptele de tăgăduire de sine, de milă, de compasiune și de neprihănire pe care le îndeplinisheră ei. Sfințirea inimii va conduce la fapte corecte.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 446 (*Un apel către Biserică*).

5. ÎNTR-O LUME IMPERFECTĂ

JOI, 24 DECEMBRIE

a. Cum trebuie să îi tratăm pe cei decăzuți?

2 Tesaloniceni 3:14, 15.

2 Tesaloniceni 3:14, 15: „Și dacă n-ascultă cineva ce spunem noi în această epistolă, însemnați-vi-l și să n-aveți niciun fel de legături cu el, ca să-i fie rușine. Să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci să-l muștrați ca pe un frate.”

„Ar trebui să fim avertizați să nu ne asociem cu aceia care, prin felul lor de a acționa, pun o piatră de poticnire în calea altora. [2 Tesaloniceni 3:14, 15 citat.] Dacă cineva refuză muștrarea slujitorilor Domnului și își urmează propria voință și propria judecată sub inspirația conducătorului său, Satan, el va aduce ruină asupra sa și va trebui să-și poarte propriul păcat.” — *Comentarii Biblice, Noul Testament*, vol. 7, p. 912 (2 Tesaloniceni, cap. 3).

„În același timp, [Pavel] îndeamnă biserica să se despartă de părțasia cu vreunul care ar disprețui îndrumările date prin slujitorii lui Dumnezeu. ‘Totuși’, adaugă el, ‘să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci să-l muștrați ca pe un frate’.” — *Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 267 (cap. 25: *Epistolele către Tesaloniceni*).

b. La care ultimă speranță găsită în această epistolă trebuie să reflectăm? 2 Tesaloniceni 3:16-18

2 Tesaloniceni 3:16-18: „Însuși Domnul păcii să vă dea totdeauna pacea în orice fel. Domnul să fie cu voi cu toți! Urarea de sănătate este scrisă cu mâna mea: Pavel. Acesta este semnul în fiecare epistolă; așa scriu eu. Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.”

„Trebuie să le oferim oamenilor ceva mai bun decât ceea ce au ei, însăși pacea lui Hristos, care depășește orice înțelegere. Trebuie să le spunem despre Legea sfântă a lui Dumnezeu, transcrierea caracterului Său și o expresie a ceea ce El dorește să devenim noi. Arătați-le cum slava nepieritoare a cerului este infinit superioară bucuriilor și plăcerilor fugare ale lumii. Spuneți-le despre libertatea și odihna pe care le pot afla în Mântuitorul... Numai El poate satisface dorința fierbinte a inimii și poate da pace sufletului.

Dintre toți oamenii din lume, reformatorii ar trebui să fie cei mai altruști, cei mai blânzi, cei mai politicoși...

Trebuie să rostim adevărul cu iubire, având încredere că [Dumnezeu] îi va da putere pentru transformarea vieții. Duhul Sfânt va lipi de suflet cuvântul care este rostit cu iubire.” — *Divina vindecare*, p. 157 (*Înălțați cântări de laudă*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 25 DEC.

1. Descrieți unele dintre activitățile vrăjmașului sufletelor din ultimele zile.
2. Ce se întâmplă cu cei care cunosc adevărul, dar nu neapărat îl și iubesc?
3. Explicați secretul capacității de rezistență la efort a creștinilor.
4. Ce va caracteriza mereu viața unui adevărat reformator?
5. Cum trebuie să aplic metoda biblică de a mă purta cu cei greșiți?

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază: Educația & Experiențe și viziuni, de E.G.White

Octombrie — Educația

- 3 — *Comportamentul*
- 10 — *Legătura îmbrăcăminții cu educația / Sabatul*
- 17 — *Credința și rugăciunea - prima parte*
- 24 — *Credința și rugăciunea - a doua parte*
- 31 — *Lucrarea vieții - prima parte*

Noiembrie — Educația

- 7 — *Lucrarea vieții - a doua parte*
- 14 — *Pedagogul: Pregătirea*
- 21 — *Conlucrarea / Disciplina*
- 28 — *Cursuri superioare*

Decembrie — Scrieri Timpurii: Experiențe și Viziuni

- 5 — *Experiențe și viziuni/ Prima viziune (până la ieșirea din viziune)*
- 12 — *Prima viziune (a doua parte) / Textele biblice la care ...*
- 19 — *Viziuni care au urmat / Sigilarea*
- 26 — *Dragostea lui Dumnezeu pentru poporul Său (până la Punerea la probă a credinței noastre)*

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

OCT.	B	CT	IS	SV	MS	CJ	SM	AR
2	18:55	18:45	18:48	18:53	19:00	19:04	19:06	19:13
9	18:42	18:32	18:34	18:39	18:46	18:50	18:52	19:00
16	18:30	18:20	18:21	18:25	18:33	18:37	18:39	18:47
23	18:18	18:09	18:08	18:12	18:21	18:25	18:26	18:35
30	17:08	16:58	16:56	17:01	17:09	17:13	17:14	17:24

NOV.	B	CT	IS	SV	MS	CJ	SM	AR
6	16:58	16:49	16:46	16:50	16:59	17:03	17:03	17:14
13	16:50	16:41	16:37	16:41	16:50	16:54	16:54	17:05
20	16:44	16:34	16:30	16:33	16:43	16:47	16:46	16:58
27	16:39	16:30	16:24	16:28	16:38	16:41	16:41	16:53

DEC.	B	CT	IS	SV	MS	CJ	SM	AR
4	16:37	16:27	16:21	16:24	16:35	16:38	16:37	16:50
11	16:36	16:27	16:20	16:23	16:34	16:37	16:36	16:49
18	16:37	16:28	16:21	16:24	16:35	16:38	16:37	16:50
25	16:41	16:32	16:25	16:28	16:39	16:42	16:41	16:54

Darul Sabatului Întâi

Sabat, 3 octombrie 2026

Misiunea din Tanzania

Este timpul să ne ridicăm și să construim sediul și școala din Dodoma (Vezi p. 4).

Sabat, 7 noiembrie 2026

Departamentul de Publicații al CG

Să răspândim lumina adevărului acolo unde paginile printate sunt singurul mod prin care se poate face aceasta (vezi p. 44)!

Sabat, 5 decembrie 2026

O biserică în Brazzaville, Republica Congo

Lucrarea din Congo crește rapid și are nevoie urgentă de susținerea noastră (vezi p. 78).

2026
OCT - DEC

Vol. 102, Nr. 4

Lecții Biblice pentru Sabat
Secțiunea Adulți

Lecții din Filipeni, Coloseni și Tesaloniceni

*Încercările suferinței care clădesc
răbdare, bucurie și speranță
pentru credincioși astăzi*

